

సనాతన సారథి

నవంబరు 2016

ప్రత్యేక సంచిక

“ఒకసారి బొమలెత్తి ఒప్పుర నవ్వెనా శాంతి ప్రవాహాలు సాగివచ్చు”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 59
సంచిక 11

నవంబరు 2016

ప్రచురణ తేదీ
నవంబరు 1

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	5
3. ప్రచారం కాదు, ఆచరణే ప్రధానం	జన్మదినోత్సవ సందేశం	10
4. కడలిరండి భక్తులార! సాయిరథం కదులుతోంది	ఆర్.జె. రత్నాకర్	16
5. సాధన : పరమార్థము	డా॥ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	19
6. ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (36వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	23
7. కోట - మాయ (గత సంచిక తరువాయి)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	26
8. తెర వెనుక... (వనితాజ్యోతి)	చంద్రమౌళి రమదేవి	29
9. చారిత్రాత్మక అద్భుత సంఘటన	బి.వి. సత్యమూర్తి	32
10. మీ లక్ష్యం అటా? ఇటా? ఎటా?	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	36
11. అసతమా సద్గమయా	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	39
12. మనకోసం.... మనకాదర్శం	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	42
13. మన జీవితమే స్వామి సందేశం కావాలి	గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి	46
14. తాతయ్యతో....	పి.వి.ఎన్. శర్మ	49
15. మధురమైన ఘట్టాలలో మహాత్మపూర్ణ ప్రకటనలు	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	51
16. నిస్వార్థ ప్రార్థన	వై. శ్రీరంగనాథరాజు	54
17. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (65వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	56
18. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	59

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

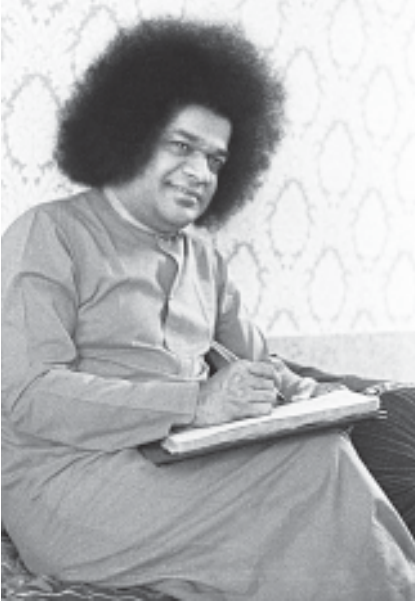
కర్మోపాసనజ్ఞానములయొక్క సమ్మిళితమైన తత్త్వమే సాయి సిద్ధాంతమని వెల్లడిస్తూ, SAI (సాయి) అనే మూడక్షరాలు వరుసగా Service (సర్వీస్) - సేవ, Adoration (ఎడొరేషన్) - భక్తి, Illumination (ఇల్యుమినేషన్) - జ్ఞానములకు సంకేతములని భగవాన్ పేర్కొన్నారు. వారి దివ్య జీవితాదర్శంగా, జగతికి సందేశంగా భగవాన్ అందించిన, అందిస్తున్న అఖండమైన, అద్వితీయమైన సేవలకు ప్రతీక మొదటి అక్షరం S (సర్వీస్). వేలకోట్ల రూపాయలు వెచ్చించి విద్య, వైద్యరంగాలలో, ఇంకా త్రాగునీటికి సంబంధించి ప్రభుత్వాలు సహితం చేపట్టడానికి సాహసించని భృహత్పేదాపథకాలను భగవాన్ విజయవంతంగా నిర్వహిస్తూ ‘జనసేవ బినా నిర్వాణ నహీ’ అని ఆచరణాత్మకంగా, ఆదర్శపూర్వకంగా చాటారు. ‘శ్రీ సత్య సేవ బాబా’గా జనుల నీరాజనా లందుకున్నారు.

భగవాన్ తమ అవతార దివ్యోద్యమంలో భగవన్నామస్మరణ, సంకీర్తనలకు ఇస్తున్న విశేష ప్రాధాన్యతకు సంకేతం రెండవ అక్షరం A (ఎడొరేషన్). “నామమే నామిని చేర్చు నావ” అని తెలియచెబుతూ, “హరి భజన బినా సుఖ శాంతి నహీ” అని నొక్కిచెప్పారు, భగవాన్. అద్వైత మత స్థాపకులైన ఆదిశంకరులు సహితం ‘భజ గోవిందం’ అంటూ భక్తికి ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారన్నారు. భగవాన్ సందేశ స్ఫూర్తితో ఈనాడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలు నిర్వహిస్తున్న సర్వమత సమన్వితమైన నామసంకీర్తన, నగరసంకీర్తనలు జనబాహుళ్యాన్ని దైవోన్ముఖులను గావించడానికి ఎంతగానో దోహదం చేస్తున్నాయని వేరే చెప్పనక్కరలేదు.

మానవాళిని తమస్సునుండి జ్యోతిలోనికి నడిపించడానికి, కలియుగ ‘పార్థులను’ కర్తవ్యోన్ముఖులను గావించడానికి భగవాన్ అనుగ్రహించిన ఆత్మజ్ఞాన ప్రబోధకములైన రచనామృత, వచనామృతములకు ప్రతీక మూడవ అక్షరం I (ఇల్యుమినేషన్). ఈరీతిగా, దివ్యప్రేమతో నిండిన సేవ, సంకీర్తన, సందేశములద్వారా జగత్తులో ఆధ్యాత్మిక, సామాజిక, వైయక్తిక పరిణామములను (Spiritual, Association and Individual Transformations) తీసికొనిరావాలన్న భగవాన్ సంకల్పం కార్యరూపం దాల్చి వసుదైక కుటుంబానికి పూలబాటలు వేయడం మనం ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నాం.

‘దిల్‌మే రామ్, హాత్ మే కామ్’ అని హిందీలో చెప్పినా, ‘హేండ్స్ ఇన్ సొసైటీ, హెడ్ ఇన్ ది ఫారెస్ట్’ అని ఆంగ్లంలో చెప్పినా, ‘మనసు ఈశ్వరమగ్నం, చేతులు కార్యనిమగ్నం కావాలి’ అని తెలుగులో చెప్పినా భగవాన్ సందేశ సారం ఒక్కటే - “వృష్టి జీవితం ‘వేస్ట్’ జీవితం. సమష్టి జీవితమే సర్వేశ్వర తత్త్వం. కాబట్టి, నీవు సమాజంలో తామరాకుపై నీటి బిందువులా కాకుండా పాలలో తేనెలా సమాజంతో మమేకమై నీ ప్రేమ మాధుర్యాన్ని పంచు. ప్రేమను సేవరూపంలో అభివ్యక్తీకరించు. అదే భక్తి. అందులోనే ఉంది నీకు ముక్తి.” ‘సొంతలాభం కొంత మానుకొని పొరుగువారికి తోడుపడవోయ్’ అన్నారు మహాకవి గురజాడ అప్పారావు. అయితే, పొరుగువారంటే పరాయివారు కాదనీ, “పరులు పరమాత్మస్వరూపులే, ఎవరికి సేవ చేసినా నీకు నీవు చేసుకున్నట్లే” అంటూ అద్వైతతత్త్వాన్ని సరళ సుందరంగా, ఆచరణాత్మకంగా ఆవిష్కరించారు, భగవాన్. తమ చరణ సన్నిధిని ఆశ్రయించే భక్త సాధకులకు ప్రేమ, సేవలనే రెక్కలు తొడిగి వారిని సంకుచితమైన వృష్టిస్థాయినుండి సమున్నతమైన సమష్టిస్థాయికి చేర్చి, సృష్టిలో పరమేష్ఠిని దర్శింపజేసి జన్మకు సార్థకత చేకూరుస్తున్నారు.

భగవాన్ 91వ జన్మదినోత్సవ సమర్పణగా వెలువడుతున్న ఈ ప్రత్యేక సంచికలోని రచనలు భగవానుని దివ్య జీవితాదర్శము, దివ్య లీలావైభవము మరియు వారి దివ్య సందేశములు మూడూ కూడిన పవిత్ర త్రివేణిలో భక్త పాఠకులను ఓలలాడించి పరవశింపజేస్తాయి.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామేకోఠార్కోసే వాహిని

(గత సంచిక తరువాయి - 33వ భాగం)

అర్థాంగి సీత

రాముడు తలయెత్తి చూడక, ఎవరితోనూ మాటాడక, సీతాంతఃపురమునకు వెళ్లుచున్నాడు. కైకేయీ మందిరమున ఏమి జరిగినదో తెలియని సీతాదేవి పట్టాభిషేక గడియలు సమీపించుచున్నవే, ఇంకా రాముడు ఎందుకు రాలేదని ద్వారములు చూచుచుండెను. ఉపవాసవ్రతములు పూర్తి చేసి, గంధ పుష్పాక్షతాదులు చేతపట్టుకొని రాముడు ఎప్పుడెప్పుడు వచ్చునా అని ఆమె ఉవ్విళ్ళూరుచున్నది. ఆమెతోపాటు అంతఃపురములో ఉన్న అందరూ సంతోషమున ఓలలాడుచుండిరి. మంగళాంగనలు హారతులు సిద్ధము చేసుకొనియున్నారు. ఇంతలో అపూర్వముగా అలంకరించియుండిన ఆ అంతఃపురములోనికి రాముడు తల వంచుకొని వచ్చుట చూచి దిగ్భ్రాంతి చెందిరి. సీతాదేవి ఎదురేగి చూచి ఆమెను ఆమె

నమ్మలేకపోయినది. దేహము గజగజ వణకినది. పెదవులు అదరుచూ, “ప్రభూ! ఏమిటిది? ఇట్లా ఉన్నారెందులకు? ఈనాడు బృహస్పతిదేవతాంకితమయిన దినమని చెప్పిరికదా. శుభకరమైన దినము అని పుష్యమీ నక్షత్రములో మీ యువరాజ్యాభిషేకమని బ్రాహ్మణోత్తములు చెప్పిరికదా! మీ దివ్యసుందర విగ్రహమునకు జలఘేననిభము, శతశలాకాయుతము అయిన శ్వేతచ్ఛత్రము ఎందుకు పట్టలేదు? చంద్రమండలమువలె తళతళలాడుతూ హంసలవలె తోచే వింజామరలు మీకు ఎందుకు వీచరైరి? వందిజనులు స్తోత్రపాఠాలు పలుకలేదెందుకు? నాథా! వేదపారంగతులైన బ్రాహ్మణులు మూర్ధాభిషిక్తులు అయిన మీ శిరమున తేనె పెరుగు పెట్టి అభిషేకము చేయలేదెందులకు? మంత్రులు, సామంతులు, శ్రేణిముఖ్యులు మీ వెంట నడచి రాలేదే? నీలమేఘము నేలమీద నడచుచున్నదో, కాక, నల్లకొండ కదలిపోతున్నదో, అన్నట్లు కనిపించే శత్రుంజయము అను మదపుటేనుగు మీముందు నడచిరాలేదెందుకు?” అని సీతాదేవి ప్రశ్నల వర్షము కురిపించుచుండుటచే రాముడు ఏమి చేయుటకూ తోచక, అంత సులభంగా చెప్పనట్టి విషయము కానందున లోనికి వెళ్లి సీతను దగ్గర చేర్చుకొని, “సీతా! పూజ్యపాదులు మా నాన్నగారు నన్ను ఇదే ముహూర్తములో అరణ్యమునకు పంపుటకు నిశ్చయించుకొన్నారు. కాన ఇప్పుడే పితృఆజ్ఞ పరిపాలన గావించవలసి ఉన్నది” అని చెప్పెను. సీతకు ఈ మాటలు నమ్మరానివై తోచినవి. కారణము చెప్పక విషయమును మాత్రమే చెప్పుటచే సీతాదేవి, “నాథా! అరణ్యములకు పంపునట్టి అపరాధము తామేమి చేసితిరి?

ధర్మాత్ముడైన దశరథ మహారాజు నిష్కారణముగా అట్టి ఆజ్ఞను విధించడు కదా! తామును అట్టి అపరాధములు చేయరుకదా! అట్టి తరి మీరు వనవాసం చేయుటలోని అంతరార్థమేమిటి అని ప్రశ్నించగా రాముడు చిరునవ్వుతో, “సీతా! పూర్వము ఒకప్పుడు నా తల్లియైన కైకేయిదేవికి మా తండ్రి రెండు వరముల నిచ్చిరట. అవి ఆయన ఇంతవరకు చెల్లించలేదు. ఈమెయు కోరలేదు. నేడు ఆమె ఆ రెండు

వరములు కోరుటలో ఒకటి భరతునకు పట్టాభిషేకము చేయవలెననియూ, రెండవది నన్ను జటావల్కలములు ధరించి పదునాలుగు సంవత్సరములు వనవాసము చేయవలెననియూ కోరినది. మా తండ్రి పరమ ధార్మికుడు, ఆడినమాట తప్పనివాడు. అందువలన తలవొగ్గినాడు. కాన నిన్ను చూచి వెళ్లవలెనని ఇప్పుడిక్కడికి వచ్చితిని” అని అన్నాడు.

“సీతా! నీవు మహాపూజ్యమైన వంశమందు జన్మించితివి. నీవు సమస్త ధర్మములూ తెలిసినదానవు. పరమ ధర్మవేత్త, జ్ఞాని అయిన జనక మహారాజు మీ తండ్రి. నీవు ధర్మచారిణివి. నేను ఈనాడే అడవులకు వెళ్లవలసియున్నది. పరంపరాగతమైన ఈ రాజ్యాన్ని దశరథ మహారాజు భరతునికి ఇచ్చివేసెను. ఇక ఈ దేశానికి భరతుడు ప్రభువు. పట్టాభిషేకము అయిన వెంటనే అతడు నీకు సమస్కరించుటకై వచ్చును. నీవు నా తమ్మునెదుట నన్నుగురించి శ్లాఘించుట, లేక నన్ను ఇట్లు అరణ్యమునకు పంపెనను దుఃఖముతో అతనిని తూలనాడుట జరుగకూడదు. రాజులు తమను ఆరాధించి, సేవించువారలనే మెచ్చుకొందురు. కనుక, నీవు నన్ను వర్ణించుటకానీ అతనిని తిరస్కరించుటకానీ

చేయకూడదు. దేహరీతిగా నాకు తమ్ముడు, నీకు మరిది. అయితే స్థానరీతిగా నీకూ-నాకూ ప్రభువే భరతుడు. అట్టి ప్రభువుకు తగిన గౌరవమును నీవు అందించు. భరతునకు అప్రియమయ్యే విధముగా మెలగవద్దు. ఓ కల్యాణీ! నీవు భరతుడినే కాక వృద్ధుడైన దశరథుణ్ణి గౌరవించి ఆయన ఆజ్ఞను శిరసావహించి నడుచుకో. నా వియోగములో కుమిలిపోవుచున్న తల్లి

కౌసల్యకు తగినరీతిగా సేవలు సలిపి ఆమెను దుఃఖమునుండి వేరుచేయుటకు తగినటుల చూచుకో. మిగిలిన ఇరువురు తల్లులూ అనగా కైకేయి, సుమిత్రలు నన్ను ఒకేరీతిగా చూచిరి. కడకు వారి ఆజ్ఞలనుకూడా నీవు జవదాటవద్దు. భరత శత్రుఘ్నులు నా ప్రాణసమానులు. వారలనిరువురిని నీ తోబుట్టువులవలె లేదా పుత్రులవలె ఆదరించు. ఓ భూమిని! నీవు నేను లేనను ఉద్దేశంతో మిథిలాపురము వెళ్ళవద్దు. అయోధ్యయందే ఉండి అమ్మ నాన్నలను ఓదార్చుచూ వారలను తగినరీతుల సేవించుచూ వారికి సంతోషము నందించుచుండుము.”

ఇట్లు రాముడు కర్తవ్యములను బోధించుచుండగా సీతకు పట్టరాని నవ్వు వచ్చినది. ఒకవైపున తనకు సిగ్గువేసినది. అంతటితో తాను ఊరకుండక, “రామా! తాము దశరథ మహారాజు పుత్రులై, ఇంత చాటుమాటలు చెప్పుట నేనిదివరకెన్నడునూ వినలేదు. తల్లి, తండ్రి, తోబుట్టువు, కొడుకు, కోడలు మొదలైన వారందరూ వారువారు చేసుకొన్న పుణ్యపాపములను బట్టి శుభాశుభములు అనుభవింతురు. భార్య ఒక్కతే భర్త అనుభవించే శుభాశుభములలో భాగమును వహించును, అనుభవించును. దశరథ మహారాజు

మిమ్ములను అడవికి పొమ్మన్నాడన్న నన్నుకూడనూ పొమ్మన్నటులనే. ఆడదానిని తల్లి, తండ్రి పోషించ గలరు. కొడుకు ఆదరించగలడు. చెలికత్తె సేవించ గలదు. అంతేకాని వారు నాకు దిక్కుకారు. మీరు పలికిన పలుకులు నాకు నవ్వు పుట్టించుచున్నవి. పెండ్లికాక పూర్వమే నాకు నా తండ్రి సర్వధర్మములనూ బోధించెను. నేను అజ్ఞానురాలను కాను; లేక స్వార్థపరురాలను కాను; అంతకంటే మొండితనము నాకు లేదు. సర్వధర్మములూ తెలిసిన నాకు మీరు ప్రత్యేక ధర్మములు చెప్పనక్కరలేదు. నేనెక్కడున్న కదా అత్త, మామ, మరిది, ప్రభువులను ఏరీతిగా ఆదరించవలె, సేవించవలె అని యోచించవలెను! నేను మీతోనే ఉండునపుడు ఇతరులను సేవించవలసిన పని నాకేమున్నది?! మీరు చెప్పనవసరమేమున్నది?! నేను ఆనందముగా మీతో బయలుదేరి వత్తును.

అరణ్యవాసము చేయవలెనని నాకు ఎంతో కాలమునుండి ఒక తీరని ఆశ కలదు. అది ఈనాడు నా పతిదేవునితోనే ప్రాప్తించుట నా అదృష్టము. మీరు ఈ విషయమున రాకూడదని శాసించిననూ నేను వినను. నా మాట వినలేదని మీరు కోపగించకుడు. త్రాగి పారబోసిన నీరువలె నన్ను ఇక్కడ విడచిపోవుట మీకు నీతికాదు. నా మాట మీరు నమ్ముండి. నేను ఒక్కక్షణమైనా అయోధ్యలో ఉండను. మీవెంట తీసుకొని పొండు” అని పాదములు పట్టి ప్రార్థించెను. “మీకు పట్టాభిషేకము జరుగలేదే అను చింత నాకేమాత్రమును లేదు. నాకు మీరు ప్రధానముకానీ రాజ్యాభిషేకము ప్రధానము కాదు. మీరొక్కరున్న అదే నా రాజ్యము, అదే నా భాగ్యము” అని బతిమిలాడినది. అంత రామచంద్రుడు, అడవులన్న సామాన్యము కాదనియూ అందులో క్రూరమృగములు, రాక్షసులు, మహాగజదొంగలు చేరియుండురనియూ, అంతేకాక నదులు, దట్టమైన పొదలు దాటవలసివచ్చుననియూ, నీవు ఏనాడూ నడచినదానవు కావు కనుక చాల

శ్రమపడవలసివచ్చును అని అనేకరకముల అడ్డు చెప్పజొచ్చెను.

అంత సీత, “ప్రభూ! ఎట్టి క్రూరమృగములున్ననూ ఎంతటి దట్టమైన అరణ్యమయిననూ మీరు వెంట ఉండగా అవి నన్నేమి చేయును?! అరణ్యములలో ప్రయాణము చేయుట నాకు బాగుగా తెలుసును. అవి నాకేమాత్రము బాధనందించవు. నేనే ముందు నడచుచూ మీకు దారియేర్పరచవలెనన్ననూ మరింత సంతోషముతో ముండ్లు, రాళ్ళు, కంపలు ఏరిపారవేసి మీకు హాయిని కలిగింతును. అట్టి సేవచేయుటకైననూ నన్ను మీవెంట గొనిపొండు. ఈ అయోధ్యా అంతఃపురమున నాకిట్టి సేవ లభించలేదు. అన్ని సేవలు దాసదాసీలు చేయుచుండ, నేనెంతయో విచారించుచుండెడిదానను. దాసదాసీలు లేని ఆ అరణ్యమున నా ప్రభుసేవ నేనే చేయవలసి ఉండును. అది నా భాగ్యము. అట్టి పవిత్ర అవకాశమును నాకందించి ధన్యురాలిని చేయవలెన”ని పరిపరి విధముల ప్రార్థించు సీతను చూచి రాముడు జాలి నొంది, “సీతా! నీవు చెప్పినటుల అక్కడ నివసించుటకు వీలుకాదు. ఆనాడు నీవు బాధపడవలసివచ్చును. యోచించుకొమ్ము” అని రాముడు అనేకరీతుల తెలిపెను.

అంత సీత, “రామా! మీ వ్రతమునకు నేనెట్టి భంగమునూ కలిగించను. మీ మాటలను పట్టి మీరేదియో దాచుచున్నటుల కనిపించుచున్నది. నా దగ్గర గుట్టెందుకు?! మీతోపాటు వనమధుగంధ వాసనలు ఆఘ్రాణిస్తూ, కందమూలాదులను భక్షించి, నీమముతో బ్రహ్మచారిణీ వ్రతమును పాటించును. ఎంతమందినో కాపాడు ఇనకులపతికి నన్ను కాపాడుట చేతకానిదా? నేను నమ్మును. నాకది కావాలి, ఇది కావాలని మిమ్ములను బాధింపను. మీకు ఎట్టి శ్రమనూ కలిగించను, అందించను. ప్రభూ! నేను మీతో రాక

తప్పదు. మీ పాదముల చెంత పవళింతును. అది నాకు పరమానందము చేకూర్చును. రామా! మీరు తప్ప నేను అన్యులను ఎరుగను. మిమ్ములను విడచి నిమిషముండను, ఉండలేను. అట్లు మీరు పట్టుపట్టి నన్ను అయోధ్యలో వదలి వెళ్లితిరా, మీరు అరణ్యము చేరక పూర్వమే సీత ప్రాణములతో ఉండదు. ఇది పరమ సత్యము” అని కన్నీళ్ళతో కలకబారిపోయినది.

అప్పుడు రాముడు ఆమెను సమాధానపరచుచూ, “సీతా! నీవు మహాకులీనవు, ధర్మిష్ఠవు. నీవు నీ ధర్మము నాచరించుచూ ఇక్కడనే యుండుట మంచిది. నీవు నీకు తోచినటుల చేయకూడదు. నీకు ఇష్టమొచ్చినటుల చేయకూడదు. నీకు ఇష్టమొచ్చినటుల చేయుటకు స్వాతంత్ర్యము లేదు. నేను చెప్పినటులనే వినవలసి యుండును. కాన నీవిక ఈ ఆలోచనను వదులుము. నీ మంచికే నేను చెప్పుచున్నాను. నిన్ను భరించటము నాకు అతి భారము. పెద్దపెద్ద కొండలనుండి జారిపడే సెలయేళ్ళూ, కొండగుహలలో నివసించు క్రూర మృగముల గర్జనలు మహాభయంకరంగా ఉండును. సింహశార్దూలాది మృగములు విచ్చలవిడిగా సంచరించుచుండును. నదులు దాటి పోవలసి యుండును. పెద్దపెద్ద గుండ్లా, బండలనుంచి దుముకవలసియుండును. ఇట్టి ఇబ్బందులన్నియూ యోచించియే నీకు ఇంత గట్టిగా చెప్పవలసివచ్చినది. జటలు ధరించి వల్కలాలు కట్టుకొని ఋషుల జీవితమును గడుపవలసియుండును. మేము సంధ్యా వందనములాచరించువేళ నీకెట్టి అపాయములైనా సంభవించవచ్చు. మేము ఎట్టి ఆపదలందునూ ఆ నీమమును వీడమన్నది నీకు బాగుగా తెలియును. ఏ సమయమెట్లుండునో చెప్పలేము” అని రాముడు అనేకరకముల మాట్లాడు భయపెట్టు మాటలకు సీత ఏమాత్రమూ వెరువక, “రామా! పల్లెపడుచులకు, శాస్త్రహీనులకూ, అజ్ఞాన జడ బుద్ధులకూ చెప్పినటుల నాకు చెప్పనక్కరలేదు. మీ శక్తిసామర్థ్యములు నేను

బాగుగా ఎరుగుదును. మీకు చేతకానిదంటూ ఈ లోకమునందే కాదు, పదునాలుగు లోకములందునూ లేదు. అట్టి మీరు నా వెంటనున్న నాకు భయ మెందులకు! పోనీ! నేను ఏ క్రూరమృగముల నోటనో పడితినిన్న తమ సన్నిధిలో ఆనందముగా ప్రాణములు వీడుటకు నేను సంసిద్ధమే. కానీ, మీరు లేని జీవితాన్ని నేనంగీకరించను. నాకు ఇష్టమొచ్చినటుల చేయుటకు అధికారము లేదని అంటిరి. ఇది మీకు తెలిసి చెప్పితిరో, లేక నన్ను మోసపుచ్చుటకు ఆడిన మాటలో, నాకర్థమగుటలేదు. మీకు ఏయే హక్కులున్నవో అన్ని హక్కులు నాకునూ ఉన్నవి. నేను అర్థాంగిని, మీ దేహములో సగభాగము నా హక్కు, నా దేహములో సగభాగము మీ హక్కు. అంతేకాని మీకు మీరు స్వతంత్రులు కారు. నాకు నేను స్వతంత్రురాలను కాను. నా విషయమున నాకంతటి అధికారము కలదు. అయితే, నేను అధికారమును పట్టి వాదించుట లేదు. మీ అండదండలను కోరి అడుగుచున్న మాటలివి” అని గట్టిగా పలికెను. సీత పలుకులకు రాముడు మరింత గట్టిగా, “సీతా! నీవు హక్కుల విషయములో చిక్కులు పడుచున్నావు. నేను అరణ్యమునకు వెళ్లుటచేత, వృద్ధులైన నా తల్లిదండ్రులు, నాకొరకై విలపించుచుందురు. అట్టి సమయమున నీవు అత్తమామల మనస్సును కనిపెట్టి వారలకు తగిన సేవలు చేయుచూ, ధైర్యమును తెలుపుచూ ఉండుట నీ కర్తవ్యము. సమయమును పట్టి మెలగుట మంచిది. వారల చెంతనుండి వారిని సేవించు. అదే నాకు ఆనందము” అని నిర్ధారణ చేసినటుల శాసించెను.

అందుకు సీత చిరునవ్వు నవ్వి, “రామా! కన్న కొడుకే అమ్మ నాన్నలను కఠిన దుఃఖమున ముంచి, తన పట్టే భల్లూకపుపట్టుగా భావించి, సర్వమునూ త్యజించి అడవులకు వెళ్లుచుండ, పరాయి ఇంటినుండి వచ్చిన కోడలు అత్తమామలను ఓదార్చుటలో ఎంత

బాధ్యత ఉండునో మీరే యోచించుడు. కన్నకొడుకును వీడలేక కారడవులకు తానుకూడా వత్తునని కన్నులు కాయలు కాచునటుల ఏడ్చినను ఆమెకు పతి సేవయే ప్రధాన కర్తవ్యమనియూ, కన్నకొడుకుపై ప్రేమతో, కట్టుకొన్న భర్తను వదలివచ్చుట ఇక్ష్వాకు వంశమునకే తీరని అపకీర్తి అనియు మహామహా ధర్మములు కౌసల్యకు బోధించి, ఇప్పుడు నా చెంతకు రాగానే, నాకు అత్తమామల సేవయే కర్తవ్యమని బోధించుటలో, ఏది సత్యమో మీరే యోచించుడు. సతికి పతి దైవమన్నది ఒక్క కౌసల్యకే కాదు; లోకములోని సమస్త స్త్రీజాతికే కలదన్న సత్యమును మరచితిరి కాబోలు! కౌసల్యకు చెప్పిన నీతులు నాకు మాత్రం ఎందుకు అన్వయింపవో చెప్పరైతిరి. మీరెన్ని చెప్పిననూ, నేను పతి జాడను వీడను. మీ మాటను మీరుచున్నానన్న కోపముతో నన్ను వధించిననూ సంతసింతునుకాని, మిమ్ము వీడి ఉండలేను.

రామచంద్రా! మీరు వనవాసము చేతునని చెప్పినతోడనే, నా చిన్ననాటి విషయము నాకు తలపుకు వచ్చి ఎంత ఉప్పొంగితి నో మీకు తెలియదు. నా పెండ్లి కాక పూర్వము మా తల్లి నన్ను ఒడిలో

కూర్చినబెట్టుకొని, నా సీతకు ఎట్టి భర్త రాగలడు? నా తల్లి మహాసాధ్వీమణి. నా తల్లికి అట్టి సద్గుణ సంపన్నుడు చిక్కునో లేదో? అని నా తల నిమిరుచూ యోచించుచుండ, ఒకానొక తాపసాంగన అంతః పురమునకు వచ్చి అమ్మను చూడగోరుచున్నదని దాసి వచ్చి తెలుపగనే, అమ్మ నన్ను ప్రక్కకు తీసి, లేచి వెళ్లెను. అప్పుడే నేనుకూడనూ అమ్మతో వెళ్లితిని. తాపసాంగనకు నా తల్లి నమస్కరించి, నన్నుకూడనూ నమస్కరించుమని కోరెను. అమ్మ ఆజ్ఞను శిరసావహించి నమస్కరించగా, ఆ తాపసాంగన నన్ను మనసార చూచి, “అమ్మా! మీ బిడ్డ పతితో వనవాసము చేయును” అని చెప్పెను. అంత మా తల్లి, “పెండ్లియే కాలేదు. పతితో వెళ్లుటెక్కడ?!” అని పక్కున నవ్వుగా; “కాదు, కాదు, పెండ్లి అయిన తరువాత పతితో కొంత కాలము వనములందు నివసించవలసివచ్చును” అని గట్టిగా చెప్పి వెళ్లెను. ఆనాటి మొదలు నేటివరకు పతితో వనములకు వెళ్లుట ఎప్పుడు అని ఉవ్విళ్ళూరుచున్నాను. అట్టి నా చిరకాలవాంఛ నెరవేర్చి నన్నానందపెట్టుడు, అని పాదములపైబడి ప్రార్థించెను.

(సశేషం)

ప్రశాంతి నిలయంలో నవంబరులో జరుగనున్న ఉత్సవాలు

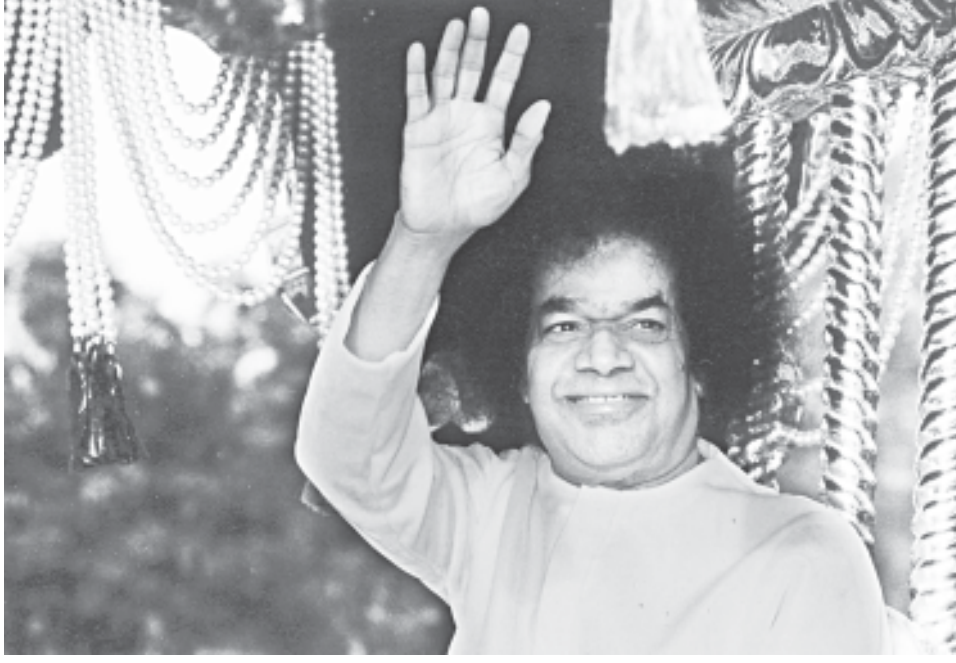
2016 నవంబరు 12 సాయంత్రం 6 గం||ల నుండి నవంబరు 13 సాయంత్రం 6 గం||ల వరకు
ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన

2016 నవంబరు 18 రథోత్సవం

2016 నవంబరు 19 మహిళా దినోత్సవం

2016 నవంబరు 22 శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ 35వ స్వాతంత్ర్యవం

2016 నవంబరు 23 భగవాన్ 91వ జన్మదినోత్సవం

జన్మదినోత్సవ సందేశం

ప్రచారం కాదు, ఆచరణే ప్రధానం

ప్రేమస్వరూపులారా! స్వామి సంకల్పం ఎవ్వరూ అర్థం చేసుకోలేరు. సంకల్పం, క్రియ రెండు ఒకే పర్యాయం జరుగుతాయి. ఇది ఎటువంటిదంటే, తుపాకితో కొట్టినప్పుడు శబ్దము, వేటు రెండు ఒకేసారి జరుగుతాయి. కనుక, సాయి సంకల్పాన్ని అర్థం చేసుకోవాలంటే, అది అందరికీ సాధ్యంకాదు. ఇది ఒక అతిశయోక్తిగా చెబుతున్నానని మీరు భావించరాదు. నాలో ఏ ఒక్క కొసయందూ స్వార్థమనేది లేనేలేదు. నేను ఏదిచేసినా పరుల నిమిత్తమై చేస్తూనే ఉన్నాను. మీరు పరులని నేను భావించుట లేదు. అందరూ నావారే, నావారే. ఇట్టి విశాల భావమనేది ప్రపంచంలో ఎక్కడ చూచినా చిక్కదు. కేవలం ఒక్క 50

సంవత్సరములలోపల ఇంత అభివృద్ధి గావించిన సంస్థను ఎక్కడైనా మీరు చూచినారా? ఏ అవతారము నందైనప్పటికీ ఆ అవతారము ముగిసిన తరువాతనే అభివృద్ధులు పెరుగుతూవచ్చాయి. కానీ, జీవిత కాలమునందే ఒక యూనివర్సిటీ, హాస్పిటల్, విమానాశ్రయము ఇన్ని స్థాపించి పల్లెలవారికి సరియైన అనుకూలములు చేయటం.... యిది మాత్రమే కాదు యింకా మున్నందు చూడబోతారు.

ఇంతవరకు ఎప్పుడూ ఎక్కడా నా చేయి ఇట్లా చాపలేదు. నేను ఎవరినీ అడుగలేదు - అడుగను - అడుగబోను. మరి ఇది ఎట్లా జరుగుతోంది? మంచి కార్యమునకు భారతదేశమునందు ఏమాత్రం

అడ్డులేదు. హృదయపూర్వకంగా మంచి చేయాలి అనుకుంటే, కనక వర్షం కురుస్తుంది. సంకుచితమైన భావములచేత కర్మలలో ప్రవేశించినవారికి ఎన్ని చేసినా ఏమాత్రం తృప్తినిందించవు. ఇంత విశాలమైన హృదయాన్ని సంకుచితమైన హృదయము ఏవిధంగా అర్థం చేసుకుంటుంది?!

నేను మీనుండి దేనినీ ఆశించటంలేదు, అడగటం లేదు. కేవలం ప్రేమతత్వాన్ని పెంచుకోండి. యావత్ మానవులపట్ల సోదర సోదరీ భావమును వహించండి. అందరూ భగవంతుని బిడ్డలుగా విశ్వసించండి. ఎవరి మనస్సునూ నొప్పించకండి. ఆవిధమైన విశాలభావమే మన జీవితమునకు విశాలమైన ఆనందాన్ని అందిస్తుంది. ఈనాడు స్వామియొక్క జన్మదినము చేసుకుంటున్నామంటే, మీరు నాకు అందించవలసింది అదొక్కటే. మీరందరూ ఐకమత్యంగా ఉంటుండి, భారతదేశమయొక్క ప్రాచీన సంప్రదాయాన్ని తిరిగి మీరు అభివృద్ధి గావించండి. (1990)

సంపాదించిన ధనం సద్వినియోగం కావాలి

పరోపకార సంబంధమైన గుణమే మానవుని దివ్యత్వాన్ని ప్రకాశింపజేస్తుంది. కనుక వ్యక్తులకుగాని, సమాజానికిగాని, దేశమునకుగాని, ప్రభుత్వమునకు గాని ఆదర్శాన్ని నిరూపించే నిమిత్తమై స్వామి చిన్న విషయములు మొదలుకొని, పెద్దపెద్ద కార్యములను ప్రారంభిస్తున్నాడు.

సర్వసౌకర్యములున్న పట్టణములందు ప్రారంభించ వలసిన ఈ పెద్ద హాస్పిటల్‌ను ఈ కుగ్రామమునందే ప్రారంభించుటకుగల కారణమేమిటని మీరు విచారించాలి. శ్రీమంతులైనవారు, ధనమున్నవారు ఎక్కడికైనా వెళ్ళి ఎన్ని లక్షలైనా ఖర్చుపెట్టుకొని రోగ నివారణ గావించుకోవచ్చు. కానీ పేదవారు వైద్య

2 సౌకర్యముల నిమిత్తమై గ్రామాన్ని వదిలి దూర

ప్రాంతాలకు పోలేరు. అట్టి గ్రామ ప్రజల క్షేమమును పురస్కరించుకొనియే ఈ పెద్ద ఆసుపత్రి పల్లెయందే ప్రారంభించుట జరిగినది. ఈనాడు ఆసుపత్రులన్నీ వ్యాపారసంస్థలుగా రూపొందుతున్నాయి. కొందరు పదికోట్లు ఖర్చుపెట్టి ఆసుపత్రి ప్రారంభించారంటే నూరు కోట్ల ఆదాయం వారి హృదయంలో ఉంటుంది. ఇలాంటి స్వార్థస్వప్రయోజనాలకొరకు ఆసుపత్రులను ప్రారంభిస్తున్నారు. కానీ, సాయియందు కాలిగోటి మొదలు తలవెంట్రుకవరకు నిస్వార్థమే - నిస్వార్థమే. ఇలాంటి సత్యాన్ని గుర్తించడానికి ఎవ్వరూ ప్రయత్నించుట లేదు.

ధనమును ఎంతైనా సంపాదించవచ్చు. అయితే, సంపాదించిన ధనాన్ని సద్వినియోగపరచినప్పుడే, ఆ ధనమునకుకూడా తగిన గౌరవము లభిస్తుంది. కానీ, ఈనాడు సంపాదించిన ధనాన్ని ఏ విదేశీ బ్యాంకుల్లోనో పెట్టి, కట్టకడపటికి కన్నుమూసి వెళుతున్నారు. మనం పీల్చుకొన్న గాలిని వదిలినప్పుడే, ఆరోగ్యం చక్కగా ఉంటుంది. అదేవిధంగా ధనాన్ని ఒక చేతితో సంపాదించాలి, మరొక చేతితో త్యాగం చేయాలి... పూర్వం ప్యారిస్‌లో ఒక వృద్ధ స్త్రీ ఉండేది. ఆమె చాల బీద స్త్రీ అయినప్పటికీ, తాను సంపాదించిన ధనముతో రెండు, మూడు దుప్పట్లుకొని, రాత్రిపూట చలిలో నిద్రిస్తున్నవారిమీద కప్పేసి వచ్చేది. ఈ విషయాన్ని ఎవ్వరికీ చెప్పేది కాదు. ఎప్పుడూ తల క్రిందకు వంచుకొని నడిచేది. కానీ జనులంతా ఆమె త్యాగాన్ని గుర్తించి, “అవ్వా! మీరింత త్యాగం చేస్తున్నారు కదా! తల ఎత్తుకొని తిరుగకూడదా?” అని అడిగారు. అప్పుడీ వృద్ధురాలు చెప్పింది, “నాయనలారా! భగవంతుడు నాకు అనంతహస్తాంతో అందిస్తుంటే, నేను ఒక హస్తంతోనే ఇతరులకు దానం చేయటం చాలా అవమానకరంగా ఉంది.”

ఈనాటివారు ఎవరైనా పదిమందికి దానం చేస్తే, ఆ విషయం నా తలంత అక్షరాలతో పేపర్లో ప్రకటింపబడాలని ఆశిస్తారు. ఇటువంటి ప్రచారాన్ని అమె ఏమాత్రం ఆశించలేదు. దీనినే “గుప్తదానం” అంటారు. ఇట్టి దానం చేసేవారు భారతదేశములో కోట్లకొలది ఉంటున్నారు. “జగతియందు పుణ్య పురుషులు లేకున్న జగములెట్లు వెలుగు?” కనుక సంపాదించిన ధనాన్ని పదిమందికి దానం చేసి, మంచి కార్యాలలో ప్రవేశించాలి. సంఘసేవను దినదినాభివృద్ధి గావించండి. జనసేవయే జనార్థనసేవగా భావించండి. ఇదే మీరు చేయవలసిన సాధన. (1991)

సాయి ఎవరు?

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! ఈనాడు ఆధ్యాత్మిక తత్వాన్నిగూర్చి ప్రచార ప్రబోధలు చేసేవారు దినదినానికి అభివృద్ధి అవుతున్నారు. కానీ, ఆచరణ మాత్రం శూన్యమైపోతున్నది. ఆచరణయే ప్రధానం కాని, ప్రచారములు ప్రధానం కాదు. చాలామంది సాయితత్వాన్ని అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నారు. ఈ సాయి ఎవరు? అనేది ఎవ్వరూ అర్థం చేసుకోలేరు. నేను సన్యాసిని కాదు, నేను యోగిని కాదు, నేను భోగిని కాదు, నేను త్యాగిని కాదు, నేను నేనే. ఈ ‘నేను’ అనే పదమే ఆత్మకు మొదటి పేరు. సన్యాసికిగాని, యోగికిగాని కొన్నికొన్ని పరిమితులుంటాయి. కానీ, నాకు ఎట్టి పరిమితిలేదు. అపరిమితమైన ఆనందమే నాది. నా పేరు “నేనే”. ప్రతి ఒక్కనియందు ఈ ‘నేను’ అనేది నిండియున్నది. అదే ‘అహం బ్రహ్మాస్మి’. కనుక, ‘నేను’ అనేదే బ్రహ్మతత్వం. ఈనాడు తెల్లవారి లేచినది మొదలు రాత్రి పరుండునంతవరకు అందరూ ‘నేను’ అనే పదాన్ని ఉపయోగిస్తున్నారుగాని, ఆ ‘నేను’ ఎవరో ఎవరికీ అర్థం కావటం లేదు. మొట్టమొదట దానిని కనుక్కోవాలి.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! ఏదో గొప్పగా మనం పుట్టిన దినములని, పర్వదినములని వేడుకలు చేసుకుంటున్నాము. మనకు ఈ వేడుకలు ప్రధానం కాదు; వేషములు ప్రధానం కాదు; భాషలు ప్రధానం కాదు; భావము ప్రధానం. ఈ భావశుద్ధియే లేకపోతే జ్ఞానసిద్ధి కలుగదు. చిత్తశుద్ధి నిమిత్తమై తగిన చర్యలు గావించండి. అందరినీ ప్రేమించండి. నిరంతరం సమాజసేవలో పాల్గొనండి. ‘గ్రామసేవయే రామసేవ’ అని చెప్పాను. గ్రామసేవ చేసినప్పుడు అదే రామసేవగా మారుతుంది. కేవలం ఒక రామమందిరం నిర్మించాలి అనుకోవడం పొరపాటు. ఇంత గొప్ప విశాలమైన భారతదేశంలో ఏదో ఒకచోట రామమందిరం నిర్మించుకొంటే మనకు వచ్చిన ఫలితమేమి? ప్రతి ఒక్కరి హృదయాన్ని రామ మందిరంగా మార్చుకోవాలి. మన భారతదేశమునే రామరాజ్యంగా విశ్వసించాలి. రామరాజ్యమనగా ఏమిటి? ఆలోచన, పలుకు, నడత ఈ మూడింటి ఏకత్వముతోకూడినదే రామరాజ్యం. అదే ‘మనస్వేకం వచస్వేకం కర్మణ్యేకం మహాత్మనాం’ కానీ, ఈనాడు యూనిటీ లేదు, ప్యూరిటీ లేదు, డివినిటీ లేదు. ‘కమ్యూనిటీ’ని పట్టుకొని అల్లాడుతున్నారు. (1992)

సంపాదించిన ధనం సద్వినియోగం కావాలి

ఏదో శరీరాలకు పుట్టిన పండుగలని మనం చేసుకుంటున్నాము. పుట్టిన పండుగలు ఇవికాదు. ఏనాడు ఎవరి హృదయంలో పవిత్రమైన భావములు ఆవిర్భవిస్తాయో అదియే వాని నిజమైన పుట్టిన పండుగ. పుట్టిన పండుగలు చేసుకుంటున్నామేకాని చెప్పిన మాటలు ఆచరిస్తున్నామా? అనుసరిస్తున్నామా? జీసస్ సర్వులనూ ప్రేమించమన్నాడు. మనం క్రీస్తుమస్ పండుగ చేసుకుంటున్నాము. కానీ, సర్వులను ప్రేమిస్తున్నామా? కావలసినంత ప్రేమ నీదగ్గర ఉన్నది. దినమునకు పదిమందికైనా పంచుకో! కానీ, ఆ పని

చేయడంలేదు. “ఇచ్చుకోవడంలో జీరోలు, పుచ్చుకోవడంలో హీరోలు!” ఐతే, ఏమి తమకు ఇష్టం లేవో వాటిని మాత్రం ఇచ్చుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉంటారు. కాశీకో, గయకో, ప్రయాగకో వెళ్ళినప్పుడు మీకు ఇష్టమైనదాన్ని త్యాగంచేయండని బోధిస్తున్నారు. కానీ, అక్కడకు వెళ్ళి నీకిష్టం లేని కాకరకాయను త్యాగం చేస్తున్నావు. అదా నీవు చేయవలసిన త్యాగము! ఏది నీకు ప్రీతికరమైనదో, ఏది నీకు ఆనందాన్ని అందించగలదో దానిని నీవు ఇతరులకు అందివ్వాలి. ఇతరులు ఏవిధంగా నిన్ను గౌరవిస్తే నీకు ఆనందమో మొట్టమొదట నీవు వారిని ఆవిధంగా గౌరవించాలి. ఇతరులు ఏది చేస్తే నీవు తప్పని భావిస్తావో అది నీవు చేయకుండా చూసుకో. ‘హెల్ప్ ఎవర్, హార్డ్ నెవర్’. ఈ రెండూ చూసుకుంటే చాలు.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈనాడు మీరు చేయ వలసింది ఒక్కటే, నాకు ఇవ్వవలసిందికూడా ఒక్కటే, అన్ని దేశములూ అందరు మానవులూ సుఖశాంతుల ననుభవించాలని కోరండి. “సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు” ఇంతటి విశాలమైన ప్రేమను పెంచుకోవాలి. మీరు నమ్మినా నమ్మకపోయినా నాలో అలాంటి విశాల హృదయం ఉండడంచేతనే నేను ఇన్నివిధములుగా జగత్తును ఆకర్షించగలుగుతున్నాను. ప్రతి మానవుడు **P.P.P.** అనే మూడింటిని సంరక్షించుకుంటే, అందరూ స్వామి రూపాన్ని ధరిస్తారు. ఆ మూడూ నాయందున్నవని నిస్సందేహంగా చెప్పగలను. ఏమిటవి? మొదటి **P** - Purity (పవిత్రత), రెండవ **P** - Patience (సహనం), మూడవ **P** - Perseverance (పట్టుదల). ఈ మూడూ నాలో ఉంటున్నవి. ఈ మూడే నన్ను అన్నివిధములుగా చూసుకుంటున్నవి. ఈ మూడూ ఉన్నవానికి ఎక్కడికి పోయినా, ఎక్కడుండినా, ఏమి చేసినా ఏమాత్రమూ భయముండదు. (1993)

స్వామి కోరే జన్మదిన కానుక

30, 40 సం॥ల నుండి మీరిక్కడ ప్రవేశిస్తున్నారు. స్వామి చేసే ప్రబోధలనెన్నో వింటున్నారు. ‘నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానసుః’ అని బోధిస్తున్నాను. కానీ, ఎంతమంది త్యాగం చేస్తున్నారు? ఎందరు స్వామి వాక్యాల్ని ఆచరణలో పెడుతున్నారు? ఆచరించనప్పుడు ఇంక మీరిక్కడ చేరడమెందుకు? ఈనాడు స్వామి 69వ జన్మదినోత్సవమని మీరు భావిస్తున్నారు. కానీ నాకు జన్మదినోత్సవాలు జరుపుకోవాలని అలాంటి ఆశలు లేవు. నేను వస్తూంటే ‘హ్యోపీ బర్త్ డే, హ్యోపీ బర్త్ డే’ అని అనేకమంది చెప్పారు. నేను ఎప్పుడూ హ్యోపీగానే ఉన్నాను. ఇంక నాకు చెప్పడమెందుకు? మీరు ‘హ్యోపీ’గా ఉండండి. మీ

సంతోషమే నా సంతోషము. నేను సంతోషంగా ఉండాలంటే, ఈ జన్మదిన కానుకగా మీరు మాంస భక్షణ, మద్యపానము, ధూమపానము ఈ మూడింటినీ స్వామికి అర్పితం చేయండి. ఇలా అర్పితం చేయడంవలన మీరూ బాగుపడతారు, సమాజమూ బాగుపడుతుంది, తద్వారా దేశమూ బాగుపడుతుంది. ఈ మూడూ బాగుపడటమే స్వామి లక్ష్యము. స్వామిని అనుసరించాలనే విశ్వాసం మీకుంటే మొట్టమొదట ఈ మూడు వ్యసనాలను త్యజించండి, ఇదే క్షణములో. ఏదో రేపు, రేపు అని వాయిదా వేసుకోకూడదు. ఇదే ఈనాడు మీనుండి నేను ఆశించే కానుక. (1994)

భక్తులు ప్రేమచేత, తమ భక్తిప్రపత్తులచేత భగవంతునికి ఏమేమో ఇవ్వాలని, ఏమేమో చెయ్యాలని ఆశపడుతుంటారు. ఈనాడు ఈ దేహానికి 70వ పుట్టినరోజు. స్వామికి ఏదీ అక్కరలేదు. ఏ చిన్న గౌను కూడా మీరు తీసుకురాకూడదు. స్వామియే మీవారు. స్వామి మీకంటే ప్రత్యేకము కాదు; మీరు స్వామి కంటే ప్రత్యేకము కాదు. మనది అవినాభావ సంబంధము, అన్యోన్యాశ్రయము. ఈనాడు స్వామికి అలంకారం కోసమని కొంతమంది ఏవో నగలు తెచ్చారు. భగవంతునికి ఏది నగ? ఆనందమే నగ, ప్రేమయే నగ. తానే 'బ్యూటీ'. అలాంటి భగవంతునికి లేనిపోని నగలు వేసి ఆ నిజమైన 'బ్యూటీ'ని ఎందుకు మరుగుపర్చుకోవడం! ఒక శిల్పి ఒక విగ్రహాన్ని చక్కగా చెక్కాడు. అతని పనితనం చూడటానికి ఎంత ఆనందంగా ఉంటుంది! కాని, ఆ శిల్పానికి బట్టలు కట్టడం, రెక్కలు పెట్టడం, హారాలు వేయడం ఈవిధంగా ఏమేమో చేసి ఆ శిల్పంయొక్క సౌందర్యాన్ని పాడుచేస్తున్నాము. ఇవన్నీ కల్పితమైనవి. సహజమైన స్వరూపమే మనకు ఆనందము. కనుక, ఇలాంటి ఆభరణాలను మీరు తేవడానికి ప్రయత్నించకండి. అసలు ఇలాంటి సంకల్పములే రాకూడదు. ఈనాడు ఆభరణాలు ఇచ్చినవారు మరోలా భావించకూడదు

గాని, మా సెంట్రల్ ట్రస్ట్‌వారికి ఒక్క మాట చెప్పుతున్నాను. ఈనాడు భక్తులు ఇచ్చిన ఆభరణాల నన్నిటినీ ఈ స్టేజిపైననే వేలం వేసి తద్వారా వచ్చిన ధనాన్ని వాటర్ ప్రాజెక్ట్‌కు వినియోగించాలి. ... నేను ఏనాడూ ఎవ్వరినీ ఏదీ కోరలేదు. అయితే, సేవలలో మీరు ప్రవేశించి మీ ధనాన్ని వినియోగించండి. ఎక్కడ నీటికొరత ఉంటే అక్కడ తీర్చడానికి ప్రయత్నించండి. ఎక్కడ విద్యా వైద్యముల కొరత ఉందో అక్కడ వాటిని అభివృద్ధిపరచండి. సమష్టి జీవితానికి అనుకూలమైన కర్మలు చేయాలికాని, వ్యష్టికోసం చేయకూడదు. దేశ క్షేమాన్ని దృష్టియందుంచుకోవాలి. ఎక్కడ అవసరమైతే అక్కడ మన దేహాన్ని, మనస్సును, ధనమును, జీవితాన్నికూడా అర్పితం చేసి సేవచేయాలి. సేవకుడు కాక నాయకుడు కాలేడు; కింకరుడు కాక శంకరుడు కాలేడు. నిన్ను నీవు మొట్టమొదట కింకరునిగా భావించుకో; ఆటోమేటిక్‌గా శంకరునివైపోతావు. ఈనాటి మానవుడు నదులను ప్రార్థిస్తున్నాడు. ఏమని? “ఓ నదీ! నీవు గొప్పగా ప్రవహించి మా చెరువులను నింపాలి” అని ప్రార్థిస్తున్నాడు. కాని, నదులను కాదు, వర్షాన్ని ప్రార్థించాలి. వర్షం చక్కగా కురిస్తే నదులు ఆటోమేటిక్‌గా ప్రవహిస్తాయి. అదేరీతిగనే, సమాజాన్ని దైవస్వరూపంగా విశ్వసించి, సమాజసేవ చేస్తే నీ అభీష్టములన్నీ నెరవేరుతాయి. వీణలో తీగలు వేరు వేరుగా ఉంటున్నాయికాని, వీణ ఒక్కటే కదా! అట్లే, ఈ దేశమంతా ఒక వీణ; మతములే తీగలు. వీణలో ఏ ఒక్క తీగ అపస్వరం పలికినప్పటికీ వినడానికి ఇంపుగా ఉండదు. కనుక, అన్ని మతముల క్షేమాన్ని, అందరి సుక్షేమాన్ని మనం ఆశించాలి. (1995)

తాపమును, పాపమును చల్లార్చేది ఒక్క ప్రేమనే!

ఆచరణలో ఉన్నది ఆనందము, ప్రచారంలో లేదు. టన్నులు టన్నులు ఉపన్యాసాలిచ్చేదానికంటే ఒక ఔన్ను ప్రేమను త్రాగండి. మీరు నిజంగా దైవాన్ని

అశిస్తున్నట్లయితే ప్రేమను ఆశ్రయించండి. మీ తాపమును, మీ పాపమును రెండిటినీ చల్లార్చేది ప్రేమనే. ఈ లోకసంబంధమైన బాధలచేత, కష్టముల చేత మీరు నిరాశానిస్పృహలకు గురియై ఉంటున్నారు. నిర్విరామకృషిచే, నిరంతర తాపత్రయములచే, అంతులేని ఆశలచే, అర్థంకాని ఆవేదనలచే కృశించి పోతున్న మానవుని దాహం తీర్చేది ప్రేమ ఒక్కటే. భగవంతుని ప్రేమ ఒక లైట్ హౌస్ వంటిది. మీకు మార్గం చూపించేది అదే. సంసార సాగరంలో ఎన్ని బాధలు కల్గినప్పటికీ మీ జీవితమనే పడవను ప్రేమవైపే ప్రయాణం చేయించండి. తప్పక మీరు గమ్యాన్ని చేరుతారు, విజయాన్ని పొందుతారు, ధన్యులవుతారు. మీకు ఏది లభించినా అది భగవంతుని ప్రసాదంగా భావించండి. మీకు చెడ్డది లభిస్తే అదికూడా భగవంతుని ప్రసాదమే. మీకు మలేరియా జ్వరం వచ్చింది. అది నివారణ కావాలంటే చేదుమందు తీసుకోవాలి. అది చేదుగా ఉన్నా జ్వరాన్ని తగ్గిస్తుంది. అట్లే, ప్రపంచంలో మీకు విరుద్ధమైనవి ఎదురైనా అవికూడా మంచినే చేకూర్చుతాయి. వజ్రానికి కోతలు కోసినప్పుడే దానికి విలువ వస్తుంది. బంగారాన్ని నిప్పులో వేసికాల్చి సుత్తితో కొట్టినప్పుడే అది సుందరమైన నగగా తయారవుతుంది. అట్లే మానవునికి కష్టములు, దుఃఖములు, నష్టములు వచ్చేది తన మంచికోసమే. కాబట్టి, ఏది జరిగినా మీ మంచికోసమే అని విశ్వసించండి.

హృదయాన్ని ప్రేమమయంగా మార్చుకోండి!

ప్రేమస్వరూపులారా! నా జీవితమంతా ప్రేమ మయమే....నా ప్రేమయే అందరి హృదయాలను ప్రేమమయంగా మార్చుతుంది. ఈనాడు ఇంతమంది

3 ఇక్కడకు వచ్చారు. మేము ఎవరికి ఇన్విటేషన్

పంపించాము? ఏమీ లేదు. ప్రేమ అనే అయస్కాంతమే అందరినీ ఆకర్షిస్తుంది. అయితే కొంతమంది 'ఇనుప ముక్కలను' ఆకర్షించకపోవడంవల్ల వారనుకుంటారు, "నిజంగా ఈ అయస్కాంతములో శక్తి ఉంటే నన్నెందుకు దగ్గరకు లాగలేదు?" అని. ఇది చాలా పొరపాటు. ఈ ప్రేమాయస్కాంతంలో చాలా శక్తి ఉంది. కానీ కొన్ని 'ఇనుపముక్కల్లో' 'రస్ట్ & డస్ట్' చేరడంవల్ల వాటిని ఆకర్షించడం లేదు. అవే రాగద్వేషములు, అవే విషయవాసనలు. వాటిని తొలగించుకుంటే ఈ 'అయస్కాంతము' తప్పక ఆకర్షిస్తుంది. అసూయాభావములు, రాగద్వేషములు మున్నగు దుర్గుణాలన్నిటినీ దూరం చేస్తే ఎక్కడున్నా మీరు నావారే, నేను మీవాడనే.

ఈనాటి నా ప్రధాన సందేశమేమిటంటే హృదయాన్ని ప్రేమమయంగా మార్చుకోండి. మీరు నాకు ఏదీ ఇవ్వనక్కరలేదు. ప్రశాంతి నిలయంలో ఒక పుష్పమునుగాని, ఒక కొబ్బరికాయనుగాని దేనినీ తీసుకోము. ఇక్కడ ఒక్క ప్రేమకు మాత్రమే ప్రవేశమున్నది. ఈ ప్రపంచమంతా ప్రేమమయంగా మారాలి. అప్పుడే ఈ దుఃఖములు, అసూయా ద్వేషములు నిర్మూలమవుతాయి. అసూయ అనేది మహా దుర్మార్గమైన రోగము. ఒక ఇంటివారిని చూస్తే మరొక ఇంటివారికి అసూయ, ఒక దేశాన్ని చూస్తే మరొక దేశానికి అసూయ! ఈవిధంగా అసూయ ప్రాకిపోతున్నది. దీని నివారణకు ప్రేమకంటే మించిన ఔషధం లేదు. కనుక ప్రేమను పెంచుకోండి. ద్వేషాన్ని, అసూయను, క్రోధాన్ని దగ్గరకు రానివ్వకండి. అవి ఎంత దూరంగా ఉంటే మీరు అంత ఆనందాన్ని అనుభవిస్తారు.

(భగవాన్ జన్మదినోత్సవ సందేశాలనుండి)

కదలిరండి భక్తులార! సాయిరథం కదులుతోంది

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

“నాలో శివశక్తి స్వరూపములు రెండింటినీ
మీరు చూడవచ్చు. నా శక్తిని,
అనుగ్రహమును ఏ ఒక్క స్థలమునకో
పరిమితం చేయవలసిన అవసరం లేదు.
నా శక్తికి అవధులులేవు. అనంతమైన శక్తి,
అనంతమైన అనుగ్రహము నా
హస్తములలో ఉన్నవి”

- బాబా

ఇటీవల నేను శ్రీ సత్యసాయి అవతారోద్యమ చరిత్రలో సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించదగ్గ రెండు చారిత్రాత్మకమైన ఘట్టాల్లో స్వయంగా పాల్గొని ఆనందించే అవకాశాన్ని పొందాను. మొదటిది ఒరిస్సాలో సర్వధర్మస్తూపావిష్కరణ, రెండవది హృషీకేశ్ లో శ్రీ సత్యసాయి ఫూట్ ఉద్ఘాటన. సాయి అవతార దివ్యోద్యమం ప్రజలను, ప్రభుత్వాలను ఎంతగా ప్రభావితం చేస్తున్నదనడానికి ఈ రెండూ ప్రబల నిదర్శనాలు.

2016 సెప్టెంబరు 6వ తేదీన ఒరిస్సా ‘భువనేశ్వర్’లో ‘సాయి జనని’ మందిర ప్రాంగణంలో 36 అడుగుల ఎత్తుగల సర్వధర్మస్తూపాన్ని ఆవిష్కరించే మహద్భాగ్యం స్వామివారు నాకు ఎంతో దయతో ప్రసాదించారు. విశేషమేమిటంటే, ఆ స్తూపం అడుగున ‘సాయిరాం’ లిఖిత నామజప పుస్తకాలు నిక్షిప్తం కావడం. అదికూడా ఏదో ఒక లక్షో, రెండు లక్షలో లేక ఒక కోటి కాదు; ఏకంగా నూరు కోట్ల లిఖిత నామజప పుస్తకాలు నిక్షిప్తం చేయబడినాయని తెలిసి సంభ్రమాశ్చర్యచకితుడనయ్యాను. గత మూడేళ్ళుగా ఒరిస్సా భక్తులు రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా ఈ లిఖిత నామజప యజ్ఞంలో పాలుపంచుకొని ఈ లక్ష్యాన్ని చేరుకున్నారు.

మతసామరస్యానికి భగవాన్ తమ ప్రబోధలలో అత్యంత ప్రాధాన్యత నిచ్చారు. ప్రపంచంలోని అన్ని ప్రధాన మతాల గుర్తులను చేర్చి శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల చిహ్నంగా ఏర్పాటుచేసి, సాయిసంస్థను

మతసమైక్యతకు మారుపేరుగా రూపొందించారు. అవతారపురుషుల కార్యకలాపాలు కాలానుగుణంగా రూపుదిద్దుకుంటాయి కదా! శ్రీరాముడు మత సామరస్యం గురించి ప్రబోధించలేదు. శ్రీకృష్ణుడు మతసమైక్యత గురించి ప్రస్తావించలేదు. కారణం? ఆయా యుగాల్లో అందరూ ఒకే మానవజాతికి చెందినవారుగా పరిగణింపబడ్డారు. కాలక్రమేణ మానవులు భిన్న మనస్సులై వారివారి సొంత పంథాల్లో మతాలను ఏర్పాటుచేసుకోవడం జరిగింది. ఇప్పుడు మతం పేరిట మారణహోమాలు సృష్టిస్తూ సాటి మానవుణ్ణి నిర్దాక్షిణ్యంగా అంతమొందించే స్థాయికి మానవుడు దిగజారిపోయాడు. మతసామరస్యం నెలకొల్పి మానవులనంతా ఏకం చేయవలసిన అవసరం చరిత్రలో ఇంతకుముందెన్నడూ లేనంతగా ఇప్పుడు ఉంది. కనుకనే, స్వామి మతకల్లోలాలతో సతమతమవుతున్న మానవాళి మతులను సరిదిద్ది, వివిధ మతాలమధ్య సామరస్య సుహృద్భావాలను నెలకొల్పడం తమ అవతార లక్ష్యాలలో ప్రధానమైనదిగా ఎంచుకున్నారు. “మతము లన్ని చేరి మంచినే బోధించె, తెలిసి మెలగవలయు తెలివితోడ, మతులు మంచివైన మతమేది చెడ్డది?” అని ప్రశ్నించారు, భగవాన్. “ఉన్నది ఒకే మతం, అది ప్రేమమతం” అని ఉద్ఘాటించారు.

సర్వమత సమైక్యతా భావనకు ప్రతీకగా భగవాన్ 1975లో తమ 50వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా ప్రశాంతి నిలయంలో మహోన్నతమైన సర్వధర్మ స్తూపాన్ని ఆవిష్కరించిన అపూర్వ దృశ్యం నా స్మృతిపథంలో ఇప్పటికీ పదిలంగా ఉంది. అప్పుడు నా వయస్సు ఆరు సంవత్సరాలు. మా అమ్మగారి కొంగుచాటున నిల్చుని ఆ చారిత్రాత్మక సన్నివేశాన్ని తిలకించాను. స్తూపావిష్కరణ కార్యక్రమానంతరం స్వామి మేడమీదికి వచ్చి భక్తులకు దర్శనమిస్తున్నప్పుడు క్రింద ఉన్న నన్ను చూసి చిరునవ్వుతో, ఏదో సైగ చేశారు. ఈరోజున ఆ సంఘటనను తలుచుకుంటే, నేను ఒరిస్సాలో సర్వధర్మస్తూపాన్ని ఆవిష్కరిస్తానన్న సంగతి భగవాన్ ఆనాడే నాకు సూచనప్రాయంగా తెలియజేశారనిపిస్తోంది. ఈ సర్వధర్మ స్తూపం సామాన్యమైన కాంక్రీటుతో కాదు,

స్వామి దివ్యప్రేమతో నిర్మితమైనది. దివ్యప్రేమ అనే కాంక్రీటుతో అన్ని మతాలని ఏకం చేయడంద్వారా స్వామివారు మానవ హృదయ కమలాన్ని వికసింపజేసి, పరిమళింపజేస్తున్నారు.

భువనేశ్వర్‌లోని సర్వధర్మ స్తూపం ఎత్తు 36 అడుగులు. $3 + 6 = 9$. ఇది బ్రహ్మసంఖ్య, స్వామికి ప్రీతికరమైన అంకె, దివ్యత్వానికి ప్రతీక. ఒరిస్సాలోని ప్రతి సాయి భక్తునికి ఈ సంఖ్య అన్యాయిస్తుంది. ఎందుకంటే, స్వామివారి హృదయంలో ఒరిస్సా భక్తులకి ఒక ప్రత్యేకమైన స్థానమున్నది. కనుకనే, ప్రశాంతి సేవలో పాల్గొనే ఒరిస్సా సేవాదళ్ళపై స్వామి తమ ప్రత్యేకమైన ప్రేమాభిమానములను, అనుగ్రహశీస్సులను కురిపించే వారు. ఇప్పటికీ, స్వామివారి మహాభినిష్క్రమణ అనంతరం కూడా, ద్విగుణీకృతమైన భక్తి శ్రద్ధలతో, ఉత్సాహంతో వచ్చి ప్రశాంతి సేవలో పాల్గొనడం వారి నిశ్చల భక్తికి చక్కని నిదర్శనం. ప్రశాంతి సేవలకు వచ్చే ఒరిస్సా సేవాదళ్ళ సంఖ్య పెరుగుతూనే ఉండడం ఇందుకు దృష్టాంతం. ఇలాంటి విలక్షణ ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలతో భక్తులను ఉత్తేజపరుస్తున్న ఒరిస్సా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలవారు ఎంతైనా అభినందనీయులు.

“ఇంతవరకు నా కార్యక్రమం ప్రారంభ దశలోనే ఉన్నది. ఇకనుండి నా కార్యక్రమం శరవేగంతో కొనసాగుతుంది. మానవునికి అజ్ఞానమునుండి విముక్తి కలిగించే ఈ కార్యక్రమంలో పాలుపంచుకోవడం ఇక మీవంతు. గతంలో ఏ యుగములోకూడా భగవంతుని అవతరణను గురించి ఇంత స్పష్టముగా, ఇన్నిసార్లు మానవ జాతికి తెలియజేయడం జరగలేదు.” - బాబా

ఉత్తరాఖండ్ రాష్ట్రంలో అనేక సంవత్సరాలుగా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ నిర్వహిస్తున్న నిస్వార్థ నిరంతర సేవాకార్యక్రమాలకు గుర్తింపుగా ప్రభుత్వం హృషీకేశవద్ద గంగానదిలో పుణ్యస్నానాలాచరించడానికి నిర్మించిన ఒక ప్రత్యేక స్నానఘట్టానికి ‘శ్రీ సత్యసాయి ఘాట్’ అని నామకరణం చేసి సాయి అవతార దివ్యోద్యమంలో ఒక బృహత్తరమైన పాత్రను నిర్వహించింది. ఈ మహత్తరమైన

కార్యక్రమంలో పాల్గొనడానికి నేను హృషీకేక్ వెళ్ళడం జరిగింది.

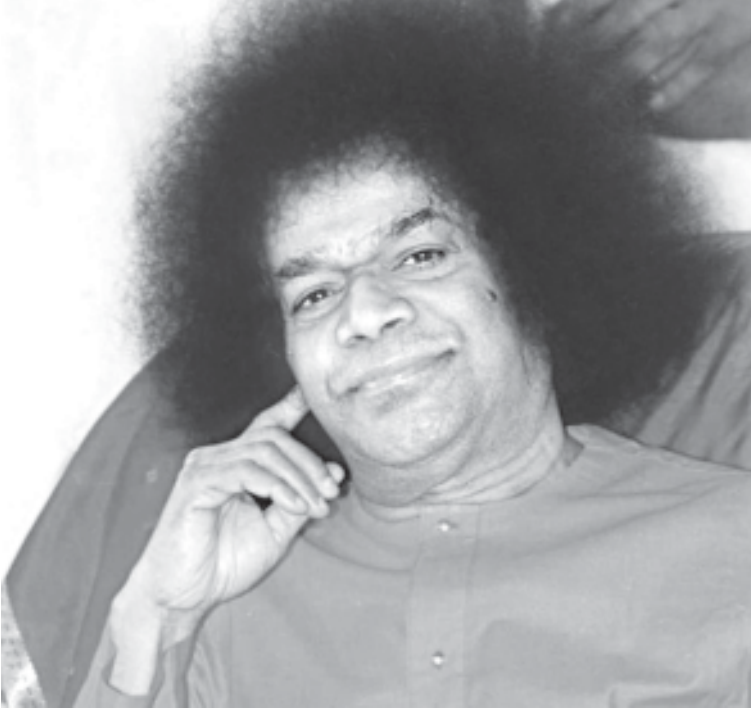
భగీరథుని తపఃఫలితంగా దివి నుండి భువికి దిగిన గంగామాత అఖండ భారతావనిని సస్యశ్యామలం గావించడానికి, కోటానుకోట్ల జనుల దాహార్తి తీర్చడానికి, ఇంకా వేలాది మహర్షుల, ఆధ్యాత్మిక చింతనాపరుల సాధనలను సఫలం చేయడానికి తన పయనం ప్రారంభిస్తూ, ఉత్తుంగ హిమాలయాలనుండి జాలువారిన తరువాత మొట్టమొదట మంగళ నీరాజనం అందుకొనేది హృషీకేక్‌లో శ్రీ సత్యసాయి ఘాట్‌వద్ద అని తెలిసి హృదయంలో ఆనందం పరవళ్ళు త్రొక్కింది. శ్రీ సత్యసాయి ఘాట్ ప్రారంభోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని అక్కడ సాయి భగవానుని చలువరాతి పాదముద్రలను ప్రతిష్ఠించడం జరిగింది. కఠోర తపస్సు చేసి బ్రహ్మను మెప్పించి, గంగను ఒప్పించి, పరమశివుని సహాయంతో ఆయన జటాజూటముమీదుగా జాహ్నవిని భువిపైకి దింపిన భగీరథుడుకూడా ఆ పరమ శివుని ప్రతిరూపమైన సత్యసాయి భగవానుని పేరుతో గంగానదీతీరంలో వెలసిన పవిత్ర స్నాన ఘట్టాన్ని చూసి పులకించి ఉంటాడు. తన తటముపై భగవంతుని పాదముద్రలు ప్రతిష్ఠితమైనందుకు భాగీరథికూడా పరవశించి ఉంటుంది.

1957లో భగవాన్ మొట్టమొదటిసారిగా హృషీకేక్‌ను సందర్శించారు. ఆ ప్రాంతంలో ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు స్వామి ఉన్నట్లుండి కారు ఆపమన్నారు. ఆ పరిసరాలన్నీ తమకు చిరపరిచితమైనట్లు, రోడ్డు ప్రక్కన కారు ఆపి, కొండదారిలో రాళ్ళు రప్పలమీద చకచకా అడుగులు వేసుకుంటూ క్రిందికి దిగి అక్కడున్న ఒక గుహలోకి ప్రవేశించారట. దాని పేరు వసిష్ఠ గుహ. పర్మీతుని పదస్పర్శతో పునీతమైన ఆ గుహను సందర్శించాలనే నా చిరకాల వాంఛను తీర్చుకునే అవకాశం కలిగింది. అత్యంత మనోహరమైన, ఆహ్లాదకరమైన ప్రకృతి ఒడిలో ఒదిగిన ఆ గుహ అల్లంత దూరాన గలగలపారే గంగా ప్రవాహ సవ్వడికి సృష్టాదినండి సాక్షీభూతమై ఉన్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. శ్రీ పురుషోత్తమానంద ఒక మహోన్నత ఆధ్యాత్మిక శిఖరం. వారు తమ తపస్సుకు ఆ గుహను

ఎన్నుకొని అక్కడే ఉండిపోయారు. వారిని ఆశీర్వదించడానికి స్వామి కారుదిగి వడివడిగా వెళ్ళి ఆ గుహలోకి ప్రవేశించగా, 30 సం॥ల లేతప్రాయంలోనే అనంతమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తిని తమలో ఇముడ్చుకున్న ఆ సాయి భగవానుని దివ్యమంగళ తేజో విగ్రహాన్ని దర్శించి శ్రీ పురుషోత్తమానంద, వారి శిష్యులు ఆనందపరవశులయ్యారట. శ్రీ పురుషోత్తమానంద, భగవాన్ ఇరువురూ దాదాపు రెండు గంటలపాటు ముచ్చటించుకున్న తరువాత ఆ ఋషిపుంగవుల కోరిక మేరకు భగవాన్ కొన్ని త్యాగరాజ కృతులను తమ సహజ శ్రావ్య గాత్రంతో గానం చేసి వారిని అలౌకికానందానుభూతిలో ఓలలాడించారట. అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్న శ్రీ పురుషోత్తమానంద శిష్యులైన కాళికానంద ఛాతీపై స్వామి విభూతి ప్రసాదం రుద్ది స్వస్థత చేకూర్చారట. తిరిగి రెండు రోజుల తరువాత భగవాన్ మళ్ళీ వసిష్ఠ గుహను సందర్శించి, శ్రీ పురుషోత్తమానందతో ముచ్చటించి, వారితో ఫోటోలు తీయించుకొని, వారికొక స్ఫటికమాలను సృష్టించి ప్రసాదించారట. ఈ విశేషాలన్నీ ఆనాడు ప్రత్యక్షంగా చూసిన శ్రీ పురుషోత్తమానంద శిష్యులొకరు నాకు వివరించి వారి ఆనందాన్ని పంచుకున్నారు. మన స్వామి మహిమలను తలుచుకుంటే తనువు పులకరిస్తుంది.

ఈనాడు స్వామివారి ఆదర్శాలకు, ఆదేశాలకు అనుగుణంగా అఖిల భారత శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలవారు నిర్వహిస్తున్న సేవాకార్యక్రమాలు ఎంతైనా ప్రశంసనీయం. ఇటీవల ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాల్లో జరిగిన కృష్ణాపుష్కరాలలో మన సేవాదళ్ళవారు అపూర్వమైన సేవలందించి ప్రజల మన్ననలందుకొన్నారు. సాయి మహిమలు, సేవాకార్యక్రమాలు విస్తరిస్తూనే ఉన్నాయి, ఇంకా విస్తరిస్తూనే ఉంటాయి. సాయి అవతార ఆధ్యాత్మిక మహోద్యమం ఉధృతమవుతోంది. ఇందులో పాల్గొనే అవకాశం దొరకడం మన జన్మజన్మల పుణ్యఫలం. “చిక్కిన సాయిని వక్కలేయక చక్కచేసుకోండి” అని భగవాన్ ఉద్బోధించినట్లుగా, పట్టువిడక ఆ స్వామి పాదాలను కొలచితే మన జీవిత పరమావధిని నిస్సంశయంగా చేరగలము.

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు” ❖

సాధన : పరమార్థము

డా॥ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

భగవంతుని అనుగ్రహంతో జీవులకు మానవ శరీరం లభించింది. శరీరగతుడైన మానవుడు శరీరమాత్రంగానే ఉండిపోక, విశ్వవ్యాప్తుడు కావడమే తాను మహావిష్ణుత్వాన్ని పొందడం. విష్ణువు అంటే సర్వవ్యాపి అని కదా అర్థం.

జీవుడు అన్న స్థాయి పరమేశ్వరుడు అన్న బృహత్ స్థాయిని చేరుకోవడానికి అవసరమైన తొలిసోపానం. కేవలం శరీరం వరకు మాత్రమే ఉండే జీవుడు, శరీరాన్ని ఉంచుకొంటూనే, విశ్వవ్యాప్తుడు కాగల్గడం ఊరకే సిద్ధిస్తుందా? దీనికెంతో ప్రయత్నం చేయాల్సి ఉంటుంది. ఈ ప్రయత్నానికి ఈశ్వరానుగ్రహం తోడుకావాల్సి ఉంటుంది. ప్రయత్నానికి అనుగ్రహం తోడైనప్పుడు ఆ ప్రయత్నం ఫలవంతమయితీరుతుందనడంలో ఎలాంటి సందేహమూ లేదు.

మానవుడు చేసే ప్రయత్నమే సాధన. ఒక లక్ష్యాన్ని సిద్ధింప జేసుకోవడానికిగాను తాను చేసే ప్రయత్నమే సాధన. లౌకికమైనవాటిని పొందాలన్నాకూడా ఎంతో కొంత సాధన చేయాల్సే ఉంటుంది. “ఇన్నిమార్లు పరుగెత్తు. క్రమక్రమంగా తక్కువ వ్యవధిలో ఎక్కువ దూరం పరుగెత్తడం అభ్యాసం చెయ్యి” వంటి ఆదేశాలు లౌకిక విషయసిద్ధికి ఇస్తుంటారు. ఐతే, ఆధ్యాత్మిక లక్ష్య సిద్ధికి చేసే సాధన బైటికి అగుపించే వస్తువులతో చేస్తూ, బైటికి అగుపించే ఫలితాన్ని పొందేది కాదు.

‘బైట’, ‘లోపల’ అన్నవి ‘సాధన’ను గురించి చేస్తున్న ఈ వివేచనలో చాలా ముఖ్యమైన అంశాలు. ఒక చెట్టుని బైట చూస్తూ ఒక కాగితం మీద దాని బొమ్మను పిల్లవాడొకడు గీస్తున్నాడనుకోండి. ఇక్కడ చెట్టు బైటనే ఉన్నది. గీస్తున్న బొమ్మా, గీస్తున్నవాడూ బైటనే ఉన్నారు. ఈ బైట ఏమిటి? అంటే, ఇక్కడ జరుగుతున్న కార్యం బొమ్మ గీయడం. అబ్బాయి ఒక కాగితంపై పెన్సిల్ తో ఆ పని చేస్తున్నాడు. ఆ అబ్బాయికి అతని శరీరం అవతలగానే ఈ బొమ్మ సృజన అవుతోంది. దానికి మూలమైన అసలు చెట్టుకూడా బహిర్ ప్రపంచంలో కళ్ళకెదురుగా నిలబడి ఉన్నది. అంతా ఆ అబ్బాయి శరీరానికి బైటనే ఉన్నది - బైటనే జరుగుతున్నది. మన శరీరంతో, లేక శరీరాలతో ఉండే జీవుల లౌకిక అవసరాలకోసం చేసేవన్నీ బైటవి. భోజనం చేయాలంటే దినవెచ్చాలన్నీ అంగడినుండి తెస్తాం

కదా! అట్లా అన్నమాట. ఇది 'తనకు' బైట జరిపే పని. ఇలాంటివాటిని స్థూలంగా లౌకిక విషయాలంటాం. పరిభాషలో చెప్తే ప్రవృత్తి అంటాం.

దీనికి సరిగ్గా వ్యతిరేకమైంది 'లోపల' అన్నది. దేనికి లోపల? అన్న ప్రశ్న ఇక్కడ రావాల్సే ఉంటుంది. ఒక ఈగనో, దోమనో వ్రేలిమీద వ్రాలింది. మరో చేత్తో దాన్ని కొట్టాం. ఇది స్పష్టంగా 'బైటి' విషయం. కాని ఎవరో ఒక మాట అన్నారు. దానికి మనస్సు నరకయాతన అనుభవించింది. ఆ బాధవల్ల ఆ మాట అన్నవారిమీద కోపం వచ్చింది. ఇది తన మనస్సులో జరిగిన విషయం. బాధ మనస్సుకే, క్రోధం మనస్సులోనే. ఐతే శరీరం బైటది కాదు మనస్సు. అదీ దానిలోనిదే. ఐనా దీన్ని 'లోపలి' విషయంగా ఎంచుము. మనస్సు, అందులోని అంశాలు లోకంలోనివాటికి ప్రతిస్పందనగా పుడే, లోకంలోని వాటికోసంగాను జన్మిస్తే అదంతా బైటి విషయమే అవుతుంది. అంటే అదంతా ప్రవృత్తి మార్గమే అవుతుంది.

'లోపలి' విషయాన్ని తెలిసికోవడానికి 'లోపలికి' చూడగలగాలి! తన లోపలికి తాను చూడడమంటే తన శరీరంలో ఉండే ఊపిరితిత్తులూ, గుండె, కడుపు, పేగులూ మొదలైన అంతర్గత అవయవాలను చూడడం కాదు! వీటి అన్నిటినీ తీసి బైట పెట్టి అందరికీ చూపవచ్చు! అందుచేత వాటి అస్తిత్వం బైటిదే అవుతుంది.

మనస్సులోని విషయాలు లోపలివి అవుతాయి. వాటికి ఘనరూపం లేదు. తాను వాటిని 'వెలికి' తీసి ఇతరులకు చూపలేదు! కాని 'అవి' తనకు 'తెలుస్తున్నవి'. మనస్సుకి పైన ఇంకా అనేక భూమికలున్నాయన్నారు ఆధ్యాత్మిక క్షేత్ర ప్రయోక్తలు. తాను బైటకు ప్రయాణిస్తే ఇవేవీ తెలియవు. అందుకని ఈ ప్రయాణాన్ని 'లోపలికి' సాగించాలి. లోకంతో బంధాన్ని తెంపుకొని, దాని స్వరూపాన్ని లేకుండా 'లోపలికి' తాను ప్రయాణం చేయడమన్నదే ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రంలో సాధన. ఈ సాధనకు సిద్ధి ఏమిటి? అన్నది తేల్చుకొననిది ఈ సాధనకు ఎవరూ పూనుకోరు కదా!

ఇక్కడ 'మనస్సు'ని గురించి క్లుప్తంగా ఓ చిన్న పరిశీలన చేస్తే తప్ప ఈ ప్రవృత్తి, నివృత్తుల విషయం స్పష్టపడదు. అప్పుడుగాని సాధన - దాని గమ్యమూ తెలియదు.

ప్రవృత్తి, నివృత్తులన్న రెండు శబ్దాలలోను సమానంగా వచ్చిన శబ్దం 'వృత్తి'. వృత్తి అంటే వర్తించేది. నివృత్తి అంటే వర్తించనిది. వృత్తియే లేకపోతే మనస్సు లేదు. కదలికే మనస్సు ఏర్పడ్డానికి, ఉండటానికి హేతువు. దానికి వర్తనం, లేక, కదలిక ఆలోచనచేతనే కలుగుతుంది. ఆలోచన ఉంటేనే మనస్సు. ఆలోచనే లేకపోతే మనస్సే లేదు. 'ప్రవృత్తి' అని అంటే మనస్సు ఎంతగానో ఉండడ మన్నమాట! 'నివృత్తి' అంటే అది బొత్తిగా లేకపోవడం.

లోక వ్యవహారాలు ప్రవృత్తిరీతి అనీ, ఆధ్యాత్మిక వ్యవహారాలు నివృత్తి రీతి అనీ రూఢి అయింది. ఆధ్యాత్మిక సాధన చేసేవారు లోపలివైపుకి వెళ్ళాలి. అంటే నిరంతరం వారి స్పృహ అంతరంగంవైపుకే ఉండాలి. అంటే, లోకదృష్టినుంచి నివృత్తం కావడమన్నమాట. ఇలాంటి దృష్టిని అంతర్ముఖత్వం అన్నారు. దృష్టి - అంటే మనస్సు ఫోకస్ - లోకంవైపు ఉంటే దాన్ని బహిర్ముఖత్వం అన్నారు.

- ఒక దాన్లో మనస్సు పలుచబడ్డూ, చివరకు లేకుండా పోతుంది (నివృత్తి, అంతర్ముఖీనతద్వారా)

- మరొకదాన్లో మనస్సు ముదిరిపోతూ, చివరకు మూలపదార్థం నుంచి అత్యంత దూరం చేరుకొని జన్మ వ్యర్థం చేసికొంటుంది (ప్రవృత్తి, బహిర్ముఖీనతవల్ల)

ఇక సాధన విషయానికి వస్తే - దేన్ని సాధించడానికి అన్న ప్రశ్న మొదటగా పుట్టాలి కదా! మనస్సుని పరిశీలించి ఆత్మనిష్ఠను పొందడానికి అది ఎట్లా అడ్డుపడ్తున్నదో గమనించి, ఆ అడ్డుని తొలగించుకోవాలి. 'జీవితమునకు పరమార్థము ఆత్మ' అని భగవాన్ సత్యసాయివాహినిలో మొదటి వాక్యంగా రాశారు. ఆ పరమార్థ సాధనకు అడ్డు వస్తున్నది మనస్సు. మనస్సునిగురించి చెప్తూ స్వామి,

“సర్వమునకు మనస్సే మూలకారణం. మనస్సు ఉన్నంతవరకు చాంచల్యము తప్పునది కాదు. మనస్సున్నంతవరకు ద్వైతము మనలను బాధించక తప్పదు. వీనాదు మనస్సును నిర్మూలము గావించుమో, ఆనాడే నిశ్చలత్వాన్ని పొందుతాము. అప్పుడే నిస్సార్థతను

పొందుతాము. అప్పుడే మానసిక సంబంధమైన వృత్తులనుండి దూరమవుతాము. అట్టి స్థితినే ‘అమనస్కము’ అంటారు. అమనస్కస్థితిని పొందినప్పుడే ఆత్మానందమును అనుభవిస్తాము.”

ఆత్మానందాన్ని సాధించడమే సాధన లక్ష్యం. దీనికి సాధనం (ఉపకరణం) లోచూపు. లోచూపుతో మనస్సు స్వభావాన్ని తెలిసికోగలుగతాము. ఆ తర్వాత పూనికతో దాని స్వభావాన్ని నిర్మూలించగలుగుతాము. స్వభావ హీనమైనప్పుడు మనస్సుకి ఉనికి ఉండదు. మనో నిర్మూలనం సిద్ధించినప్పుడు నిశ్చలత్వం ఏర్పడుతుంది. నిశ్చలత్వమే వృత్తిరాహిత్యం. గుణమూ, వాసనలూ, ఆలోచనలూ ఒకదానికొకటి కారకాలు. ఈ మూడూ మనస్సు వర్తించడానికి హేతువులు. అందువల్లనే స్వామి,

“కనుక, దృష్టిని లక్ష్యమును ఆత్మవైపు మరల్చుకోవడానికి, ఈ మనస్సు ప్రభావమును అణచుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. మనస్సు చమత్కారములే ఇన్నిరకములైన మార్పులకు కారణము. మనస్సునే లేకుండా చేసికొన్న, ఎట్టి చమత్కారములూ ఉండవు. చమత్కారము లేనప్పుడు చిత్తస్వరూపము ప్రకాశిస్తుంది”

అని అన్నారు. మనోవికారాలే చమత్కారాలు. వాటిని నివృత్తం చేస్తేనే ఆత్మస్వరూప ప్రకాశలభి. మనస్సుని నిర్మూలించకుండా దానిని బహిర్జగత్తువైపుకి పోనిస్తే ఆత్మనిష్ఠ సాధ్యం కాదు. బాబావారే,

“బాహ్యదృష్టితో ఎంతకాలం జీవించినప్పటికీని, కోటి జన్మలెత్తినప్పటికీని మీరు ధన్యులు కాలేరు”

అని అన్నారు కదా! అందువల్ల జీవిత పరమార్థమైన ఆత్మయందు ఉనికికి సాధన చేసితీరాలి. సాధన అంటే ఏమిటి? దాని లక్ష్యమేమిటి? అన్నవాటిని తెలుపుతూ స్వామి,

“సాధన అనగా ఆశించిన వస్తువును అందుకునే నిమిత్తం పడేపడే ఆచరించే కర్మలు. ఆత్మ సన్నిహితం కావించుకొనేదే నిజమైన సాధన. సత్య కర్మములు లేని సాధన నిరర్థకము.”

“ఇట్టి నిత్య సత్య సంభూతమైన ఆత్మతత్వాన్ని బయట ప్రపంచములో వెతుకుతున్నాము. కాని, నీ హృదయమందే, నీ అంతరాత్మయందే ఆ దివ్యత్వము ప్రకాశిస్తున్నది.”

అని అన్నారు. ఆ ప్రకాశాన్ని మరుగుపరుస్తున్న మనస్సుని నిర్మూలించడానికే సాధన. అందుకు అంతర్ముఖత్వం, తద్వారా మనకు అత్యంత సమీపంలో ఉన్న ఆత్మయందు ఉనికిని పొందడం సాయి మార్గానుసారమైన మనకు కర్తవ్యం.

‘జ్ఞానాదేవత కైవల్యం’ అన్నారు కదా! మరి ఆత్మనిష్ఠ మనోనిర్మూలనం తరువాత జ్ఞానసిద్ధి ఎట్లా కలుగుతుందన్న ప్రశ్న లొకికులకు సాధారణంగా కలుగుతుంటుంది. ఇది మనస్సువరకే పరిమితమైన దృష్టి. మనస్సుకి అతీతమైన భూమికలున్నవని, ఆత్మప్రకాశాన్ని వక్రీభవిస్తూ పరావర్తనం చేసేదే మనస్సనీ ఆధ్యాత్మికవాదుల అనుభవం. ఆధునిక మనోవైజ్ఞానికులైన ఫ్రాయిడ్, యూంగ్ లుకూడా అన్ కాన్స్, సబ్ కాన్స్, కలెక్టివ్ అన్ కాన్స్ అని మనకు తెలిసిన మనస్సుయొక్క ఉపరి భూమికలను తెలిపారు కదా. జ్ఞానం అన్నది విషయ సమాచార రాశి కాదు. ఆత్మా, జ్ఞానము రెండూ పర్యాయ పదాలే! బాబావారు,

“కనుకనే, జ్ఞానమునకూ ఆత్మకూ ఎట్టి భేదమూ లేదు. జ్ఞానమునకూ సత్యమునకూ ఎట్టి తారతమ్యమూ కన్పించదు. కనుక వాక్కు, జ్ఞానము, ఆత్మ - ఈ మూడింటి ఏకత్వాన్ని అనుభవించడానికి ప్రయత్నించాలి”

అన్నారు. అందుచేత ఆత్మసిద్ధియే జ్ఞానం. మనోనాశనం చేత కలిగేది మహాలాభమే తప్ప ఏ నష్టమూ లేదు. అందుచేత నివృత్తిని సిద్ధింపజేసికొనడానికి సాధన చేయాలి.

“బాహ్యమైన మార్పులచేత, కూర్పులచేత బ్రహ్మత్వము ప్రాప్తించదు. అంతర్ దృష్టిని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి... అంతర్దృష్టిని అభివృద్ధి పరచుకొన్నప్పుడు చీకటి, వెలుతురు రెండూ

ఉండవు. చీకటి తమోగుణము. ఎరుపు రజో గుణము. తెలుపు సాత్వికము. ఈ మూడింటినీ పూర్తిగా తీసివేయాలి. అప్పుడే స్వస్వరూప సందర్భము లభిస్తుంది...”

అన్నింటికీ మౌలికమైన నిరోధం మనస్సు, దాని వృత్తులూ. “ధ్యాన హేయాస్తద్ వృత్తయః” అని పాతంజల యోగసూత్రం. ధ్యానంవల్ల వృత్తుల వికారాలను తొలగించాలి. భగవాన్ బాబావారు జ్యోతిర్ ధ్యానాన్ని నవీనరీతిలో మనకు అందించింది మనో నిర్మూలనాన్ని సుకరం చేయడానికే. ఘేరండ సంహితలో జ్యోతిర్ధ్యానం గురించి 6వ ప్రకరణంలో 16, 17 శ్లోకాలలో ఘేరండుడు చెప్పినారు. మనసుకు ఆవల కనుబొమల మధ్య ప్రణవ రూపాత్మకమైన తేజస్సును, జ్వాలలు పలయాకారంగా కలిగియున్నట్లు ధ్యానించాలి. ఇదే తేజోధ్యానం. భగవాన్ బాబావారు ఈ తేజోధ్యానాన్ని నాడీశుద్ధికికూడా పనికి

వచ్చేటట్లుగా విశేషంగా తీర్చిదిద్దడమేగాక, మనోవృత్తులను నివృత్తం చేయడానికి ఈ విధానంలోనే గొప్ప అంశాన్ని ఇమిడ్చి మనో నిర్మూలనానికి, నివృత్తి సిద్ధికి, అంతర్ముఖ ప్రయాణ సాఫల్యానికి ఎంతో సౌకర్యం కలుగజేసి, ఆధ్యాత్మిక సాధకులపై అనుగ్రహవృష్టి కురిపించారు. భగవాన్ చెప్పిన ఈ క్రింది మాటలు సాధకులందరూ మననం చేయాల్సినవి:

“సంకల్పం లేక కోరికనుంచి పూర్తిగా విముక్తుడైన రోజున అతడు పునర్జన్మనుంచి విముక్తుడవుతాడు.”

“ఈ కన్పిస్తున్న సమస్తానికి అసలు మూలాన్ని గుర్తించినప్పుడు ఇంక సాధన అవసరం లేదని వేదాంతం బోధిస్తున్నది.”

“నీ శ్రద్ధా, ఋజుత్వం, సాధనలచేత వైఫల్యం పొందనీయని ఆ అనుగ్రహాన్ని అపేక్షించు” ❖

SRI SATHYA SAI GURUKULAM ENGLISH MEDIUM SCHOOL
ALCOT GARDENS, RAJAHMUNDY-533101, ANDHRA PRADESH
(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

Applications on a plain paper in candidate's own handwriting containing complete BIO-DATA inclusive of the details of the academic particulars, complete postal address, contact numbers and work experience (if any) along with copies of relevant documents and a recent passport size photograph, are invited from Computer Trained Candidates fluent in English for appointment as Teacher in 'Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School', Rajahmundry – 533 101, in the following post (Total – 1).

I. Trained Graduate Teacher (Computers) - 1

Qualifications Required:

- a) Candidate must hold a first class MCA (Master of Computer Applications) degree
- b) Candidate must be able to teach Computer Sciences and Computer Applications and must be able to maintain the computers i.e., their hardware and software.

Scale of Pay: Rs.14860 - - 39540 + D.A. and H.R.A.

The last date for the receipt of the applications is **23.11.2016**. Selected candidates have to appear for an interview at their own expenses at short notice.

CORRESPONDENT

Note: 1. Candidates will be given fixed pay per month for a period of 2 years, after which they will be considered for a regular scale of pay. **2.** E.P.F. and Gratuity facility is applicable.

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(36వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

“శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధములు పంచతన్మాత్రలు. ఇవి మానవుని సుఖదుఃఖములకు మూలకారణములు. వీటిని త్రికరణశుద్ధిగా అనుభవించినప్పుడు అది సుఖమునందిస్తుంది. మానవునకు దేహము, మనస్సు, మాట ప్రధాన ప్రాణములు. అందులో దేహము అతి ప్రధానమైనది. “శరీరమార్ద్యం ఖలు ధర్మ సాధనం” పెద్దలను గౌరవించాలన్నా, దేవతలను పూజించాలన్నా, తల్లిదండ్రుల్ని సేవించాలన్నా దేహమత్యవసరం. సమాజమునందు సర్వుల మన్ననలనూ పొందగలగటమే శరీరమునకు ప్రథమ కర్తవ్యము. కనుక, శరీరమును పరిశుద్ధము గావించుకోవలెనన్న దైవప్రార్థనతోపాటు పెద్దలను, తల్లిదండ్రులను సేవించడం అత్యంత ఆవశ్యకము.

రెండవది మాట. ఈ విషయము స్వామి మనకు పదేపదే గుర్తు చేస్తూంటారు. మన మాట ఇతరులను నొప్పించకుండా సత్యయుతముగాను, ప్రేమహితముగానూ ఉండాలి. ఉద్వేగము లేకుండా ఫ్రియమైన వచనములచేత ఎదుటివారి హృదయములను రంజింపజేసే వాక్కులనే పలకాలి. ఇక మనసెప్పుడూ ఏదో ఒక చింతన చేస్తూనే ఉంటుంది. “మననాత్మకం మనః సంకల్ప వికల్పాత్మకం మనః” అన్నారు. సంకల్ప వికల్పములనేవి మానవ సహజములు. మితిమీరిన వేగముచేతనే మానవుని మతి భ్రమిస్తున్నది. ముఖ్యంగా మనస్సును ఇంద్రియ భోగాలవైపుకు మళ్ళకుండా చూసుకోవాలి. ఇంద్రియములపైన ప్రసరించిన మనస్సు దుఃఖముల పాలవుతున్నది. నేత్రములతోసహా ఒక్కొక్క ఇంద్రియమూ ఒక్కొక్క ఆశను వెలిబుచ్చుతూ, మనసును అనేకరకాలుగా హింసిస్తూ ఉండడంవలననే మనిషి విచారముతో, అనేకరకములైన రుగ్మతలతో క్రుంగికృశించిపోతున్నాడు. ఈ

4

బలహీనతలను జయించాలంటే, త్రికరణశుద్ధిగా ఆధ్యాత్మిక పంథాలో నడకను సాగించాలి. భగవంతుని సన్నిధికి దగ్గర కావాలి. అందుకు శ్రద్ధ అవసరము. “శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం” శ్రద్ధలేకుండా చేసే పూజలుగానీ, భజనలుగానీ, సాధనలుగానీ నిరర్థకమైనవి. ప్రతి వ్యక్తి తాను మానవత్వంతో, మంచితనంతో ఉంటూ ప్రతి వ్యక్తినీ తన పంథావైపుకు నడిచేలా చేయాలి. అదే ఆత్మానందానికి సూత్రం; ఆరోగ్యప్రదాయకమైన సంజీవనీ సూత్రం. ఈ పవిత్ర భావనలవల్లనే మనసు ప్రక్షాళిత మవుతుంది. ఆత్మ పరిశుద్ధమవుతుంది. ఇంక, మానసిక శారీరక రుగ్మతలకు తావెక్కడుంటుంది?! ధన్వంతరీ స్వరూపమే అంతర్లీనమై ఉండగా, అంతా ఆనంద దాయకమే! ఆరోగ్యప్రదాయకమే! ఈ విషయాలనే ఎన్నో విధాలుగా అనేకసార్లు పసిపిల్లలకుకూడా అర్థమయ్యేలా బోధిస్తూ ఉంటారు, స్వామి.

“మొట్టమొదట మనము దేహాన్ని పరిశుద్ధము గావించుకోవాలి. అంటే, సోపుతో, నీళ్ళతో మరి ఇంకేదైనా పదార్థములతో పరిశుద్ధము గావించుకోవడము కాదు. పరిశుద్ధమైన కర్మల చేత దేహమును పరిశుద్ధము గావించుకోవాలి. మాటను సత్యముతోనూ, మనసును ఇంద్రియ నిగ్రహముతోనూ మలుచుకుంటూ కట్టుదిట్టము చేసుకోగలగాలి.”

ఈ విషయాలను స్వామి పదేపదే చెపుతున్నారంటే, దానికి కారణముంది. ఈ ఆధునికయుగంలో ఇంద్రియ నిగ్రహానికి అర్థము తెలుసుకోలేకపోతున్నారు. పశు పక్ష్యాదులకన్నా హీనులైపోతున్నారు. విద్యలు అధికమై, వివేకము తరిగి, తెలివితేటలు బలపడినాకూడా అల్పత్వంతో నైతిక గౌరవాన్ని దిగజార్చుకుంటున్నారు. అనేకానేక దోషాలను గుండెలలో దాచుకొని, జీవితమంతా భయభ్రాంతులతో బ్రతుకుతున్నారు. మితిమీరిపోతున్న వైజ్ఞానికశాస్త్రంతో, కృత్రిమమైన జీవితంలో తల ముంగులవుతున్నారు. అహంకారంతో ఆధ్యాత్మికతకు దూరమై, ప్రలోభాలకు దగ్గరై, దీర్ఘరోగాలను ఆహ్వానించుకుంటున్నారు. యోగభరితమైన త్యాగశీలతకు

తిలోదకాలిస్తున్నారు. “భావములందు దుష్టభావములను వీడుటే త్యాగమగును, అదియే యోగమగును” అన్న భగవాన్ ఉద్బోధను విస్మరిస్తున్నారు.

అహంకారానికి మూలం దేహాభిమానమని స్వామి పదేపదే చెపుతూ వస్తున్నారు.

“కరెంటూ బల్బూ రెండూ చేరినప్పుడే మనకు వెలుగు లభ్యమవుతుంది. ఆవిధంగానే మన దేహమనే బల్బులో దివ్యశక్తి అనే కరెంటు చేరడంచేతనే కన్నులు చూడగలుగుతున్నాయి, చెవులు వినగలుగుతున్నాయి, చేతులు పని చెయ్యగలుగుతున్నాయి, నోరు మాట్లాడ గలుగుతున్నది. ఆ దివ్యశక్తి లేకపోతే ఏ ఒక్క అంగమూ పనిచెయ్యలేదు. కానీ మానవుడు అంతా తానే చేస్తున్నానని అహంకార పడుతున్నాడు. ఏ రోగానికైనా మందులు ఉన్నాయికానీ అహంకారానికి అసూయకూ మందులు లేవు. పతనమే దీనికి సరియైన మందు. పతనమైన తరువాత కళ్ళు తెరిచి ఏం లాభం?!”

అహంకారానికి మూలమైన దేహాభిమానాన్ని మితిమీరి పెంచుకోకూడదని, దేహం ఉన్నది కేవలం మన ఉపాధికోసమేనని గుర్తించాలి. “భిక్షాన్నం దేహరక్షణార్థం వస్త్రం శీతనివారణం”, దీనికోసం దేహం పనిచెయ్యాలి. అంతటితో తృప్తిపడకుండా దైవకార్యాలలో ప్రవేశించాలి. చరిత్ర చర్చనమైనా మన ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికోసం విసుగూ విరామం లేకుండా విడమరచి చెపుతూనే ఉంటారు, స్వామి.

“ఆరోగ్యము అనేది ఆనందానికి ఒక లక్షణం. ఆరోగ్యమునకూ ఆనందమునకూ ఏమి సంబంధం? ఆంగ్లో సాక్సన్ భాషలో ఈ పదానికి వ్యుత్పత్తిని చూద్దాం. ‘హీలిమ్’ అనే పదమునుండి ‘హెల్త్’ అనే మాట వచ్చింది. ‘హీలిమ్’ అంటే పరిపూర్ణము అని అర్థము. కాబట్టి, ఆరోగ్యం పరిపూర్ణంగా ఉండాలి. దేని ఆరోగ్యం? చేతులూ కాళ్ళూ పరిపూర్ణంగా ఉండాలా? కాదు, కాదు. సర్వమూ పరిపూర్ణంగా ఉండాలి. దేహమూ మనసూ ఆత్మా ఈ

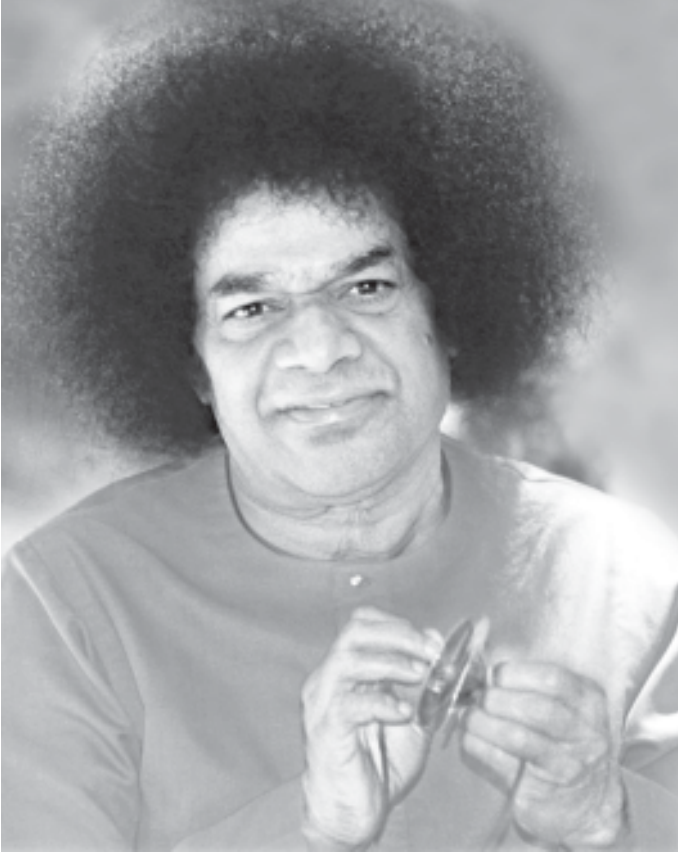
మూడింటి సమ్మిళితమైనదే మానవత్వము. ఈ మూడూ పరిపూర్ణంగా ఉండాలి. శరీరంలో ఏవిధమైన బలహీనత గానీ, ఏ దుఃఖములుగానీ, ఏ కష్టనష్టములుగానీ ఉండరాదు. ఎందుకంటే, ఇవన్నీ అశాశ్వతములే! ఈ సత్యాన్ని గుర్తించగలిగినప్పుడు మనము నిశ్చింతగా, నిర్వికారంగా ఉండగలము. భక్తులైనవాళ్ళు నిగ్రహ శక్తిని సాధించగలగాలి. అప్పుడే దైవానుగ్రహాన్ని సాధించ గలుగుతారు.

పిల్లలపరమైన ఆరోగ్యాన్నీ, భవితవ్యాన్నీ, మనో నైర్మల్యాన్నీ, మానసిక వికాసాన్నీ, శారీరక పరిపక్వతనీ, తద్వారా వారు అందుకోవలసిన దైవసామీప్యాన్నీ సదా వాంఛించే స్వామి, తల్లుల బాధ్యతాయుత వర్తననూ, పసిపిల్లల ఆరోగ్యపరిరక్షణకై తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలనూ, తగిన సూచనలనూ, కన్నతల్లిలా సదా అందజేస్తూనే ఉన్నారు. అయినా ఈవిషయంలో స్వామికి మనము అసంతృప్తి కలిగిస్తూనే ఉన్నాము. కారణం - గర్భస్థ శిశువు సహితం తల్లి (అ)నాగరిక సంస్కృతికి అనేక విధాలుగా బలిపశువు కావడమే. తల్లిపాలు బిడ్డ పెరుగుదలకూ, ఆరోగ్యానికీ దోహదం చేస్తాయని తెలిసి కూడా ఉద్యోగపరమైన విధి నిర్వహణా కార్యక్రమంలో తగిన సమయాన్ని వెచ్చించుకోలేక బిడ్డకు పోతపాలు ఇవ్వటం అలవాటు చేస్తున్నారు. అవగాహనలోపం కూడా కొంత కారణం కావచ్చు. తొలి కాన్ను తరువాత మొదటి రోజుల్లో సహజంగానే తల్లిపాలు బిడ్డకు సరిపడా ఉండవు. అలాంటి సమయంలో బిడ్డకు తల్లిపాలను అందించే ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉండాలి. అలా చేయటంవల్ల బిడ్డ పాలకోసం ఆరాటంతో ప్రయత్నించడం, స్తనాలలో పాల ఉత్పత్తి అధికం కావడం జరుగుతుంది. కానీ ఓర్పు తక్కువైన తల్లులు బిడ్డ నోటికి డబ్బా పాలను అందించి బాధ్యత తీరిందనుకుంటున్నారు. కాని, ఆ పాలు బిడ్డ అనారోగ్యానికే దారితీస్తాయి. పాలు బాగా రావాలంటే తల్లులు మంచినీటినీ, ఇతర పానీయాలనూ బాగా తీసుకోవాలి. మాంసకృతులూ, విటమిన్లూ అధికంగా ఉన్న ఆహారం తీసుకోవాలి. ఆకుకూరలూ, కూరగాయలూ, ముఖ్యంగా కేరట్, బీట్‌రూట్, చిక్కుళ్ళూ, బొప్పాయి, వెల్లుల్లి, పాలూ ఎక్కువగా తీసుకోవాలి. తల్లి పాలు బిడ్డకు

ప్రకృతి ప్రసాదించిన వరం. ఎంత తరచుగా ఇస్తే అంత మంచిది. సూక్ష్మక్రిములు ఉండవు కనుక అంటువ్యాధులు సోకే అవకాశం ఉండదు. అంతేకాకుండా, కాన్ను అయిన మొదటి రోజుల్లో ఉత్పత్తి అయ్యే పాలలో కొలెస్ట్రమ్, వ్యాధినిరోధక పదార్థాలూ, యాంటీబాడీలూ అధికంగా ఉండడంవలన, బిడ్డ ఆరోగ్యానికి ఇవి రక్షణగా ఉంటాయి. చక్కెర, మాంసకృతులూ, క్రొవ్వుపదార్థాలూ తగినంత మోతాదులో ఉండి బిడ్డ జీర్ణక్రియకు తోడ్పడతాయి. అన్నిరకములైన విటమిన్లూ, లవణములూ, ఆవుపాలూ గేదె పాలలోకన్నా తగినంత మోతాదులో ఉంటాయి. బిడ్డ ఆరోగ్యదృష్ట్యా తల్లిపాలను ఇచ్చితీరాలి. ఐతే కొంతమంది తల్లులలో సహజసిద్ధంగానే పాలు తక్కువగా ఉత్పత్తి అవుతాయి. అటువంటి పరిస్థితులలో డాక్టర్ల సలహాలు తప్పనిసరిగా తీసుకోవాలి.

“అన్నం పరబ్రహ్మస్వరూపం” ఐతే, ఈ నాగరిక సమాజంలో నాజుకుదనంకోసం అన్నాన్ని, ఆహారాన్ని అతితక్కువగా తీసుకుంటూ వ్యాధిగ్రస్తులవుతున్నవారిలో స్త్రీల సంఖ్య అధికం. దీని ప్రభావం వారిపైన మాత్రమే కాదు, ఇంటి వాతావరణంపైన, బిడ్డల మానసిక శారీరక పరిపక్వతనకూడా తీవ్రంగానే ఉంటుంది. తల్లిదండ్రుల బాధ్యతారాహిత్యం, యాంత్రిక దృక్పథం, ఆధ్యాత్మిక చింతననుకూడా అపహాస్యం పాలుచేస్తుంది. ఆ వాతావరణంలో పెరిగే బిడ్డలకూడా యాంత్రికంగా మారిపోతారు. దేహారోగ్యాన్ని క్షీణింపజేసుకోవడం ఎంత అవాంఛనీయమో దేహభావాన్ని పెంచుకోవడం కూడా అంతే అవాంఛనీయం. అద్వైతసిద్ధిని ప్రసాదించాలని ఆశించే సృష్టికర్తకు మనపరంగా అందించే దైవద్రోహం. ఇది క్షమార్హం కాదు. “మీరు వచ్చినది కేవలం తినడానికీ, తిండి మానుకోవడానికీ, భోగభాగాలను అనుభవించడానికీ, రోగగ్రస్తులు కావడానికీ కాదు; మీ జన్మను సార్థకం చేసుకోవాలి. పాంచభౌతిక శరీరం వస్తుంది, పెరుగుతుంది. ఐతే, ఇది తరగక తప్పుదు. ఈ లోపలే జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకోవాలి. యాంత్రిక జీవితాలను ఆధ్యాత్మికతకు మళ్ళించాలి.” ఇది భగవాన్ ఉవాచ.

(సశేషం)

కవీనాం కవి: (25)

కోట - మాయ

(గత సంచిక తరువాయి)

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

సారమైనది చమురురా సత్యమైనది వత్తిరా
వెలుగు తీరిపోయేటప్పుడు వెంట ఎవ్వరు రారురా
రామభజన చేయరా రాజ్యమంతా వెలుగురా!

స్వామి ఇక్కడ “సారమైనది చమురురా” అని మనకున్న
“ఆయుస్సు”ను సారమైన చమురుతో పోల్చుతూ దానియొక్క

విలువను తెలియజేస్తున్నారు. ప్రతీ సూర్యోదయము మన ఆయుస్సుని తగ్గిస్తోందని మనము భావించకపోవడమే మనయొక్క పొరపాటు. జన్మదిన శుభాకాంక్షలు, నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు ఉత్సాహముతో చెప్పుకుంటాము. కానీ, దాని వెనుక కరిగిపోతున్న ఆయుస్సుని మాత్రము లెక్కవెయ్యము. మనము ఆయుస్సు ఉన్నంతలో భగవాన్ నామస్మరణతో మనస్సుని శాంత పఱచి అంతర్ముఖము చేస్తేనే ఆయుస్సు అనే చమురు సారవంతమైనదిగా ఉపయోగ పడుతుందని చెబుతున్నారు భగవాన్.

“సత్యమైనది వత్తిరా!” ఒక ప్రమిదలో వత్తి వేసి చమురు పోసి వెలిగిస్తే, ఆ దీపము ఎంత సమయమువరకు వెలుగుతుంది? ఆ ప్రమిదలో ఉండే నూనె పరిమాణముబట్టి దాని సమయముంటుంది. దానిలోని చమురు అయిపోగానే వెలుగు తగ్గుతూ చివరకు ఆరిపోతుంది. వత్తి మాత్రము మిగిలిపోతుంది. ఇక్కడ వత్తిని నిత్యసత్యమైన ఆత్మగా భావించాలి. ప్రమిదను దేహముగాను, చమురును దానియొక్క ఆయుస్సుగాను భావిస్తే, ఆయుస్సున్నంతలోనే ఆత్మజ్ఞానము కోసము ప్రయత్నించాలన్న శ్రీ సత్యసాయి దివ్యసందేశము మనకు అర్థమవుతుంది. ప్రమిదలోనున్న చమురుని బట్టి ఆ వెలుగు ఎంతసేపు ఉంటుందో ఊహించగలిగితే మనము చెయ్యవలసిన కర్తవ్య కర్మలను త్వరత్వరగా పూర్తి చేసుకుని విశ్రాంతి పొందవచ్చును. ‘దీపముండగానే ఇల్లు చక్కబెట్టుకోవాలి’ అన్న సామెతలో ఎంత మంచితత్వమున్నదన్నది అర్థమౌతోంది.

“వెలుగు తీరిపోయేటప్పుడు వెంట ఎవ్వరు రారురా!” వాస్తవమే కదా! మన ఇంట్లో దీపము దాని వెలుగును కోల్పోతుంటే, ప్రక్రింటివారు

వచ్చి ఏమి చేస్తారు? అదేవిధముగా మనము ఆయుస్సును వృధాగా ఖర్చుచేసి చివరలో చింతిస్తే ఎవ్వరూ ఏమీ చెయ్యలేరు. మనకు ఆకలయితే మనమే భుజించాలి. వేరొకరు భుజిస్తే ఆకలి తీరదన్నది సత్యం. మన కర్మలకు మనమే కర్తలమన్నది సత్యం. మన పూర్వీకులు ఎందరో మన కళ్ళముందు చనిపోయారు. వారు చనిపోయినప్పుడు మనము వాళ్ళ వెంట ఎక్కడవరకు వెళ్ళామో మనకు తెలుసును! అదేవిధముగా ఈరోజో, రేపో, మర్నాడో మనకొరకు మనవారుకూడ అక్కడవరకే వస్తారు. భగవాన్ చెబుతుంటారు, 'గైడ్ పోస్టు' ఊరికి పోయే దిశను మాత్రమే చూపుతుందిగాని, ఆ ఊరికి తీసుకొనిపోదు! ఆ దిశగా మనము ప్రయాణము చెయ్యాలి. అట్లే, ఎవరిని వారే ఉద్ధరించుకోవాలిగాని వేరొకరు ఉద్ధరించలేరు. ఈవిధంగా అంతరంగమున చర్చించుకుంటే దేహము పగిలిపోయే ప్రమిదగాను, ఆయుస్సు కాలిపోయే చమురుగాను, కాలకుండా మిగిలిపోయిన వత్తి నిత్యము, సత్యము, 'స్వ'స్వరూపము అయిన ఆత్మగా గోచర మవుతుందని, దీనికి ఒకే ఒక మార్గము "రామభజన చేయరా! రాజ్యమంతా వెలుగురా!" అని శ్రీ సత్యసాయి దివ్యబోధన చేస్తున్నారు.

పాటు అయినది చెట్టురా పట్టు అయినది కొమ్మరా
పాటు తప్పి పట్టు విడిచితే పరబ్రహ్మమె చేరురా!
రామభజన చేయరా రాజ్యమంతా వెలుగురా!

ఇక్కడ భగవాన్ 'పాటు', 'పట్టు' అని రెండు మాండలిక పదములను ఉపయోగించారు. రాయలసీమ మాండలికంలో 'పాటు' అంటే 'వైపు' అనే అర్థముంది. 'పట్టు' అంటే స్థానము. అయితే 'పాటు'కి ఉన్న పర్యాయ పదములలో 'మృత్యువు' అనికూడ ఒక అర్థముంది. మనము సహజముగా శ్రమించడమును 'పాటు' అని అంటాము. ఏది ఏమైనా స్వామి 'పాటు అయినది చెట్టురా!' అంటున్నారు. పెద్ద చెట్టును పెంచడానికికూడ శ్రమ పడాలి. ఇక్కడ మనము శ్రమపడి పెంచే చెట్టు ఏది? సంసారమనే 'మహావృక్షము'. మన సంసార వృక్షము వటవృక్షముకన్నా ఘనమైనది. దీనిని మనము ఏరకముగా విస్తరింపజేసుకుంటున్నామో వివరముగా చెప్పుకోనక్కర

లేదు. దీనికి 'వంశవృక్షము' అని ఘనమైన పేరును గర్వముతో చెప్పుకుంటాము.

ఈ సంసార వృక్షములో చెప్పుకోదగ్గ ముఖ్యమైన శాఖలు రెండున్నాయి. ఒకటి 'పట్టుక', రెండవది 'మరణం'. ఈ రెండూ శాఖోపశాఖలుగా విస్తరిస్తుంటాయి. అయినా ఈ వృక్షముయొక్క కొమ్మలను పట్టు(స్థానము)గా చేసుకుని ఉంటాము. అంటే జనన మరణాలను పట్టు (స్థానము) చేసుకుని ఉంటాముకాని వదిలిపెట్టలేము. ఎంత పాటుపడైనా ఒక మృత్యువు అనే కొమ్మయొక్క పట్టు వదిలి ఇంకొక మృత్యువు అనే కొమ్మను పట్టుకుని ఈ సంసార వృక్షముపై ఆ వైపునుండి ఈ వైపుకు, ఈ వైపునుండి ఆ వైపుకు ప్రయాణిస్తున్నాము. ఈ కొమ్మల పట్టు (స్థానము) వదిలితే, ఏ పాటూ (శ్రమ) లేకుండా పరబ్రహ్మమువైపుకు చేరడానికి తారకమంత్రం "రామ భజన చేయరా! (హృదయ)రాజ్యమంతా వెలుగురా!" అని శ్రీ సత్యసాయి భగవానులు ఎంతో కరుణతో, దయతో, ప్రేమతో మనకు ఉపదేశిస్తున్నారు. ఈ తారక మంత్రమును ఈ క్షణమునుండి ప్రారంభించడమే మన ప్రథమ కర్తవ్యము.

ఈ పద్యమునకు మకుటము "రామభజన చేయరా! రాజ్యమంతా వెలుగురా!" ఇక్కడ బాబావారు ప్రత్యేకించి ఈ మకుటముతో చెప్పడానికికూడ గూఢార్థముంది. "భజన చేయరా" అని ప్రత్యేకించి చెప్పారు. ఎందుకు? "నామస్మరణ చేయరా" అని చెప్పవచ్చును కదా! దీనికి స్పష్టమైన అర్థముంది. స్వామి ఎల్లప్పుడూ "చప్పట్లు చఱుస్తూ భజన చేయండ"ని చెబుతుంటారు. సహజముగా మనము చెట్ల క్రింద నిలబడి చప్పట్లు చరిస్తే, ఆ ధ్వనికి అప్పటివరకు ఆ చెట్లపై రణగొణధ్వనులు చేస్తున్న పక్షులు ఒక్కసారిగా ఎగిరిపోయి ఆ ప్రాంతమంతా నిశ్శబ్దము, ప్రశాంతతతో నిండిపోతుంది. అదేవిధముగా, సంసార వృక్షముపై స్థిరనివాసము ఏర్పరుచుకున్న అరిషడ్వర్గాలు, త్రిగుణాలు మొదలగు రణగొణధ్వనులతో మన "ఏకాంతము"ను భగ్గుము చేస్తున్న ఈ పక్షులను పారద్రోలాలంటే భజన ఒక్కటే మార్గమని భగవాన్ చెబుతుంటారు.

సహజముగా బహిరంగ సభల్లో రణగొణధ్వనులు, అరుపులు, కేకలతో నిండియున్న ప్రదేశములో సభ నిర్వాహకులు మైకులో “సభ్యులంతా నిశ్శబ్దముగా ఉండవలసినదిగా ప్రార్థిస్తున్నాము” అంటూ వారికన్నా పదిరెట్లు గట్టిగా అరుస్తారు! దానితో ఆ సభ మొత్తం నిశ్శబ్దముగా మారిపోతుంది. దీనికి కారణం? ఆ సభ్యుల గోలకన్నా అధికమైన శబ్దముతో నిర్వాహకులు చేసే హెచ్చరికతో ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దత ఆవరిస్తుంది. ఇదేవిధముగా, మన “మనోవృక్షము”పై నున్న అరిషడ్వర్గములు, త్రిగుణాలు అనే పక్షులు చేసే రణగొణధ్వనులు పోవాలంటే, గట్టిగా చప్పట్లు చరుస్తూ ఉత్సాహముతో “భజన” సల్పితే ఒక్క క్షణములో పక్షులు ఎగిరిపోయి “మనోవృక్షము”పై నిశ్శబ్దము ఆవరిస్తుంది. అప్పుడు “ఏకాంతము” చిక్కుతుంది. “ఏకాంతము” అనగా ‘తాను’ తప్ప వేరు ఎవ్వరూ లేని ప్రదేశము. అదే “నేను” తప్ప వేరులేని స్థితి. “నేను” అనేదే “ఏకాంతము”. ఈ స్థితిలో ఆనందముతో సర్వమూ “వెలుగు” (జ్ఞానము)తో నిండిపోతుంది. “వెలుగు” నిండిన ప్రదేశములో అంతా విదితమే. అప్పుడు “స్వ”రాజ్యమంతా వెలుగుతో నిండిపోతుంది.

అయితే, ఈ “భజన”కు “భాగించు” “విభజించు” అని మరొక అర్థముంది. దీనిలోకూడ అంతరార్థము స్ఫురిస్తుంది. మన “మనోవృక్షము” పై కాపురముంటున్న పక్షులు చిలుక, పావురము, నెమలివంటి సుందర, సుకుమార, సౌమ్యమైన పక్షులుగాదు; గ్రద్దలు, రాబందులు, గండభేరుండము వంటి భయంకర పక్షులు. ఎన్నో జన్మలుగా “మనోవృక్షము”పై తిష్టవేసుకుని కూర్చున్న ఈ పక్షులను పారద్రోలాలంటే సామాన్య విషయముగాదు. వీటిని పారద్రోలినా అదును చూసుకుని మరల తిరిగి వచ్చే అవకాశముంది. అందుకని, “మనోవృక్షము” పైనుండి వాటిని వెళ్ళగొట్టే ప్రయత్నముకన్నా “నేను”, “మనోవృక్షము” అని రెండుగా “విభజన” చేస్తే “నేను” వేరు, “మనోవృక్షము” వేరు అని స్పష్టమవుతుంది. అప్పుడు “మనోవృక్షము”యొక్క అవసరము ఏముందనే

జ్ఞానముయొక్క వెలుగుతో మన “స్వ”రాజ్యము ప్రకాశిస్తుంది. అయితే, దేనినైనా విభజన చెయ్యాలంటే ఒక సాధనం కావాలి. ఇక్కడ “నేను” నుండి వేరు చెయ్యవలసినది సామాన్య వృక్షమునుగాదు. జన్మజన్మలుగా ప్రేళ్ళానుకుపోయిన అరిషడ్వర్గములు, త్రిగుణములనే భయంకర పక్షులు కాపురముంటున్న “మహా మనోవృక్షము”

దీనిని వేరు చేసే సాధన “రామనామమనే పరశు”. “పరశురామ” లేదా “రామపరశు”తో ఈ “మహా మనోవృక్షము”ను “నేను” నుండి విభజించాలి. అప్పుడు “మనోవృక్షము” ఉండదు. మన “ఏకాంతము”ను భగ్గుపఱచే “పక్షులు” ఉండవు. “రామనామ భజన”తో “నేను” అనే అత్యున్నతముయొక్క వెలుగుతో “స్వ”రాజ్యము నిండిపోతుంది. ఆ “వెలుగు” ఎప్పుడైతే అంతా ఆవరించిందో ఆ క్షణమే పద్విధ వికారములు - 1. పుట్టుట, 2. పెరుగుట, 3. ముదియుట, 4. చిక్కుట, 5. చచ్చుట, 6. గర్భనరక స్థితి అనే ఈ చీకటి కోణాలు, క్రీనీడలు మాయమవుతాయి. దీనిగురించే భగవాన్ “రామ భజన చేయరా! రాజ్యమంతా వెలుగురా!” అంటూ దివ్య రహస్యమును ప్రేమతో అందిస్తున్నారు.

దినచర్యకు ప్రారంభం పగలు
అలసటకు విశ్రాంతి రాత్రి
భౌతిక మేధకు అందిన అర్థం
సూర్యచంద్రుల రాకపోకలు

దినదినము తరిగే ఆయువు
దైవచింతన దరిజేర్చు స్నాయువు
రాత్రి పగలు తేడాలేని నిశ్చలత
అద్వైత సిద్ధికి సోపానలత
ఇసుమంత చూపు బుద్ధికుశలత
ఇసుమడించు అత్యున్నత
సత్యసాయి మాట శక్తి పెంచు మహిత
సత్యసాయి బాట ముక్తికి చేయూత ❖

వనితాజ్యోతి:

తెర వెనుక....

చంద్రవోళి రమాదేవి

“మీ భర్త గృహమే మీకు సౌశీల్యము, సామరస్యము, సహనము, సౌజన్యము అలవరచగల సాధనా క్షేత్రము” - స్త్రీల నుద్దేశించి సాయి ప్రభువు పలికిన పలుకులివి.

సంసారం సాఫీగా సాగాలంటే, ఈ నాలుగు సద్గుణాలు స్త్రీలలో ఉండడం చాలా అవసరం. ఒకవేళ కొంత శాతం తక్కువుంటే, సాధనతో పొందవచ్చు. అలా అవకాశం కల్పించే స్థానమే ‘పతిగృహం’. సామరస్యంగా ఉండాలంటే దానికి పునాది సహనమే కదా! మరి సహనం ఎలా అలవడుతుంది? సౌజన్యం, సౌశీల్యంవలననే కదా! ఇవి అలవరచుకోవడం అంత సులభంకాదు. నిరంతర సాధన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. సక్రమంగా కాపురం చేసుకోవాలనే సదుద్దేశం ఉన్నా, పదేపదే నేనున్నానంటూ తొంగిచూసే ‘అహం’ సామరస్యాన్ని, సహనాన్ని దరిదాపులలోకి రానీయకుండా అతి జాగరూకత వహిస్తుంది. అలాంటప్పుడు సాధనలోని సరిగమలు (అ, ఆ లు) కూడా సాధ్యపడవుకదా! వివాహం జరిగిన తరువాత జీవిత భాగస్వామితో ప్రశాంతమైన సహజీవనం కొనసాగించాలంటే, ‘అహం’ తగ్గించుకుని, పైన చెప్పిన నాలుగు సద్గుణాలు అలవరచుకొనే సాధన ప్రతి ఇల్లాలు చేయడమే శ్రేయస్కరం.

ఇంతేకాదు. ఇంకొక అందమైన నిర్వచనం స్వామివారి మాటలలో తెలుసుకుందాం. ‘పతి గృహంబే సతులకు పాఠశాల’ అని సెలవిచ్చిన సాయిమాత ఈరీతిగా వివరిస్తున్నారు, గమనించండి:

“తల్లి కైవడి అన్ని తప్పులు సైచియు పుణ్యమొసగునట్టి పూజ్య భూమి

వలదన్న సద్గ్రంథ పఠనంబు లేకయే పలుశాస్త్రములు నేర్పు పాఠశాల

శ్రమలేక తనయందు సర్వంబు సమకూర్చి ఆనందమొసగు విహార భూమి.....

అజహరాదులనైన పసిపాపలుగ చేయు మహిమను చేకూర్చు మంత్రశాల”

అత్తవారింట కాలుపెట్టకపూర్వమే ఎన్నో నీతులు పుట్టింటివారు నేర్చి పంపిస్తారు. కానీ, వ్యావహారిక జీవనంలో ఎదురయ్యే కొత్తకొత్త సమస్యలనుండి, అవలంబించవలసిన పరిష్కారమార్గాలద్వారా కుటుంబ సభ్యుల స్వభావాలు, ప్రవర్తనలతో నిత్యం నూతనంగా ఎన్నో విషయాలు గృహిణి తెలుసుకుంటూనే ఉంటుంది. ఎన్నో జీవిత పాఠాలు ఇక్కడ నిరంతరం బోధింపబడతాయి. సామాన్యంగా పాఠశాలలో తెలుసుకున్న జ్ఞానం పరీక్షలో జవాబులు వ్రాయడానికీ, మంచి మార్కులు తెచ్చుకోవడానికీ అని చాలామంది సామాన్యుల అభిప్రాయం. కానీ, సంసారమనే పాఠశాలలో

నేర్చుకునే పాఠాలు ఆచరించడానికే సుమా! ఈ పాఠశాలలో విద్యాభ్యాసం గావించి, మంచి మార్కులతో, అంటే నూటికి నూరు శాతం మార్కులతో ఉత్తీర్ణత సాధించి ఘనత వహించిన కొంతమంది ఆదర్శ మహిళల చరితలు ఇచ్చే స్ఫూర్తిని గ్రహిద్దాం.

ప్రప్రథమంగా సత్య హరిశ్చంద్రుని సతీమణి అయిన చంద్రమతిని స్మరించుకుందాం. హరిశ్చంద్రుడు సత్య వాక్పరిపాలకుడు. ఇచ్చిన మాట ప్రకారం విశ్వామిత్రునికి రాజ్యం మొత్తం ధారపోశాడు. ఆపై దానంతోపాటు దక్షిణ కోరిన విశ్వామిత్రునికి ఇవ్వడానికి హరిశ్చంద్రునివద్ద తనదంటూ ఏమీ మిగలలేదు కదా! ఆ బాకీ వసూలు చేయడానికి విశ్వామిత్రుడు నక్షత్రకుని నియమిస్తాడు. ఇంతవరకు జరిగిన ఈ కథలో రాణీ చంద్రమతి ప్రమేయంగానీ, పాత్రగాని ఇసుమంతైనా లేదు. కానీ, భర్తద్వారా లభించే భోగభాగ్యాలు అనుభవించినట్లే, వచ్చే కష్టాలనికూడా భార్య స్వాగతించాల్సిందే! అదే సమాజ ధర్మం. (పుట్టింటికి వెళ్లి తలదాచుకునే ప్రసక్తే లేదు) రాజ్యం, రాజభోగాలు పోయాయి. అరణ్యమార్గాన ప్రయాణం చేసి వారణాసి చేరారు. గడువులోపల పైకం చెల్లించలేకపోతే ఆడిన మాట తప్పినట్లవుతుంది. అందుకే తాను మహారాణి అయివుండికూడా దాసీగా అమ్ముడు పోవడానికి సిద్ధపడింది.

ఇంతటితో కథ ముగిసిందా? లేదు. దాసీగా చాకిరీ చేస్తూ, అవమానాలు పొందుతూండగానే, గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటులా, పాముకాటుతో ఏకైక పుత్రుని అకాల మరణం! పుత్రశోకానికి తోడు సృశానంలో సుంకం చెల్లించాల్సిందేనని, కాటికాపరిగా పనిచేస్తున్న హరిశ్చంద్రుని నిజాయతీ! చేతిలో చిల్లిగవ్వలేదు. నేనున్నాననే ఒక్క ఆత్మీయ హస్తం తోడులేదు. ఇప్పటికైనా కథ ముగిసిందా? ఇంకాలేదు. ఇంతలో చెయ్యని నేరానికి మరణశిక్ష విధింపబడింది ఆ సాధ్వీమణికి. అదికూడా కాటికాపరిగా పనిచేస్తున్న తన భర్త చేతిమీదుగా అమలుకావలసి ఉంది!

ఇన్ని పరీక్షలు తట్టుకున్న తరువాత దేవతలు దిగి రావాల్సిందే కదా! ఆపై ‘సత్యమేవ జయతే’ అంటూ కథ

సుఖాంతం! హరిశ్చంద్రుడి సత్యవాక్యపరిపాలనకి, భార్యగా చంద్రమతి తనవంతు పూర్తి సహకారాన్ని అందించింది. అదీ తెర వెనుకనుండి కాదు, ప్రత్యక్షంగానే! అతనితో సమంగా కష్టాలు అనుభవించిందికాని సత్యపథం, ధర్మమార్గం వీడలేదు! సాధ్వీమణిగా ఎంతో సహనంతో తన పాత్రను ఎంతో అద్భుతంగా పోషించింది. విజయం సాధించిన ప్రతి వ్యక్తి వెనుక, కాదు, కాదు, ప్రతి వ్యక్తితోపాటు ఒక స్త్రీ ఉంటుందని నిరూపించింది.

ఒక మహాత్ముడు తన సహధర్మచారిణిగురించి అన్న మాటలు, “బా ఎన్నడూ నాకంటే తక్కువస్థితిలో ఉండలేదు, నా వెనుక ఉండలేదు. నాకంటే పైననే ఉన్నది. అన్నివిధాల నాకు సహకారం అందించింది. నా సత్కాగ్రహదీక్షను, మౌనప్రతాన్ని, ఉపవాసదీక్షను ఔచిత్యంతో పోషించింది.” అవును, ఆమె గౌరవనీయురాలైన కస్తూరిబా గాంధీనే! “నాకు సత్కాగ్రహపాఠాలు నేర్పింది ‘బా’యే” అని మహాత్మా గాంధీ (భర్తగా సుమా) మన్ననలు అందుకున్న ధన్యురాలు!

ఒక వైష్ణవ సంప్రదాయంగల కుటుంబంలో జన్మించి ఆచార పరాయణురాలైన, ధర్మనిరతి గల ఆ ఇల్లాలు గాంధీజీ భార్యగా అస్పృశ్యతానిర్మూలనం, ఆశ్రమ పరిశుభ్రత, స్వాతంత్ర్యోద్యమం, ఖాదీ ప్రచారంలాంటి కార్యక్రమాలలో పాల్గొనడం, స్వాతంత్ర్యంకోసం పోరాడుతూ జైలుకెళ్ళడం లాంటి వాటిలో ముందడుగు వేయడం అంటే అంత సామాన్యమైన విషయం కాదు కదా!

వాస్తవానికి స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి నేతృత్వం వహించిన గాంధీజీ వంటి మహనీయుని భార్యగా జీవనం సాగించడం ఎన్నో సవాళ్ళతో కూడుకున్న విషయం. కానీ, ఆమె దీపం క్రింది నీడలా బ్రతుకలేదు. ఎన్నో కష్ట నష్టాలను ఎంతో ధైర్యంతో ఎదుర్కొంది. గాంధీజీ అమలుపరచిన అన్ని దేశహిత కార్యక్రమాలలోనూ ఆమె చురుకుగా పాల్గొనడమేకాదు, ఇతర స్త్రీలనుకూడా ఉత్తేజపరచి, వారికి తాను ప్రేరణగా నిలిచింది. భర్త ఆదర్శాలను అనుసరిస్తూ, వాటికై తన ఎన్నో సుఖ సంతోషాలను వదులుకున్న త్యాగజీవి! నగలు, ఖరీదైన

చీరలపై వ్యామోహం లేదు. గాంధీజీ సహధర్మచారిణిగా, భర్తకి అనుకూలంగా మనలుతూ నిరాడంబర జీవనం గడిపి, భార్యగా తన పాత్రకి పూర్తి న్యాయం చేకూర్చి, “జన్మజన్మలకూ కస్తూరిబాయియే నాకు భార్యగా ఉండాల”ని మహాత్మా గాంధీ అనగలిగేలా ఆదర్శ జీవనం గడిపిన నారీశిరోమణి ఆమె.

చివరిగా, ఇద్దరు భక్తాగ్రేసరుల చరిత్రలలో వారి భార్యలు ఎలా ఆదర్శమూర్తులుగా నిలిచారో గమనిద్దాం. ఒకరు రామభక్తుడైన త్యాగరాజు, రెండవ భక్తుడు కృష్ణ పరమాత్ముని మనసారా కొలిచిన నరసీ మెహతా. ఇద్దరూ అన్నగారిచే నిందింపబడినవారే, వదినగారిచే ఈసడింపబడినవారే. రాజుగారు పంపించిన కానుకలను తిరస్కరించాడని తమ్ముని చాలా కోపగించుకొని, రాత్రివేళ త్యాగరాజు ఆరాధ్య దైవాలైన సీతారామలక్ష్మణ విగ్రహాలను నదిలో పారవేస్తాడు, త్యాగరాజు అన్నగారు. ‘భక్తి, భక్తి’ అంటూ చిల్లిగవ్వ సంపాదించడంలేదని అన్నగారు నరసీమెహతాను తిట్టి, ఆపై కొట్టి ఇంట్లోంచి వెళ్ళగొడతాడు. పెళ్ళి కావలసిన కూతురు త్యాగరాజుకి ఉంటే, అత్తగారింట్లో ఉన్న కూతురికి ఘనంగా సారె పెట్టాల్సిన సమస్య నరసీమెహతాకి ఎదురైంది. కొడుకు పెళ్ళికి ఘనంగా తరలిరావాలని ఆడపెళ్ళివారు కబురుపెడితే, నరసీమెహతా, అతని భార్య, కుమారుడు ముగ్గురు మాత్రమే బయలుదేరుతారు, అదీ ఖాళీ చేతులతో!

ఇటువంటి పరిస్థితులలో సామాన్యంగా ఇల్లాలికి కలిగే తీవ్రమైన అలజడి, అసహనం, ఆందోళన, అసంతృప్తి, అశాంతి ఆ ఇరువురి స్త్రీలలో మచ్చుకైనా కానరావు. తోటికోడలి అవహేళనను సహించడం అంత తేలిక కాదు. అయినా వారు భర్తలను సాధించలేదు. విపరీతంగా డబ్బు సంపాదించమని ఒత్తిడి పెట్టలేదు. బిడ్డల భవిష్యత్తు ఏమిటని బెంగపెట్టుకుని భర్త మనశ్శాంతిని పోగొట్టలేదు. వారి దైవారాధనకి అడ్డునిలవక, తాముకూడా భక్తి మార్గాననే నడిచారు. భర్తకి దైవంపై గల నమ్మకాన్ని చెదరనివ్వలేదు. తమలో కూడా ఆ భక్తి విశ్వాసాలని పెంపొందించుకొన్నారు. ఫలితం? త్యాగరాజు బిడ్డని అయినింటివారు అడిగి చేసుకున్నారు. నరసీమెహతా బిడ్డకి బండినిండా ఘనంగా సారె వేసుకుని పాండురంగడే స్వయంగా వెళ్ళి ఇచ్చి వచ్చాడు. నరసీమెహతా కొడుకు పెళ్ళికి దేవతలంతా మంగళవాయిద్యాలతో, కట్న కానుకలతో తరలి వచ్చారు.

ఇలా ఆదర్శ సాధ్యమణులు పతిగృహంలో విద్యార్థినులుగా పాఠాలు నేర్చుకొని ఆపై ఎదిగి..... స్వామి వివరిస్తున్నారు చూడండి:

“సప్తసాగర పరివేష్టితోర్వితలము
భరతజాతి పాతివ్రత్య ప్రవిమలంబు
భావసంపదకిది మహా పంటభూమి
అఖిల దేశాలకిది ఉపాధ్యాయి కాదె” ❖

ఇతరులకు పెట్టి తను తినువాడు పుణ్యాత్ముడు

శ్లో॥ యజ్ఞశిష్టాశిన స్సంతో ముచ్యంతే సర్వకిల్బిషైః
భుంజతే తే త్వఘం పాపాః, యే పచం త్యాత్మకారణాత్

యజ్ఞ శేషమును అనగా, పదిమందికి పెట్టి వారు తినగా మిగిలిన అన్నమును తినువారు సర్వపాపములనుంచీ విముక్తులవుతారు. అట్లుగాక, ఎవరు తమకు మాత్రమే అన్నమును వండుకుంటున్నారో వారు పాపమునే తింటున్నారు.

(సూక్తిముక్తావళి)

చారిత్రాత్మక అద్భుత సంఘటన

బి.వి. సత్యమూర్తి

శిరిడీ సాయి, పర్తి సాయి అవతారమూర్తులగువారిని దర్శించి ఆశీస్సులు పొందిన ప్రఖ్యాత గాత్ర సంగీత విద్వాంసురాలు 'పద్మవిభూషణ్' హీరాబాయి బరోడ్కర్. ఆమె తండ్రి కరీమ్ ఖాన్ బరోడా మహారాజు ఆస్థాన సంగీత విద్వాంసులు. 1911లో ఆమె తన తండ్రి వెంట ఉండి రైలు ప్రయాణం చేస్తూ ఉండగా జ్వరం వచ్చి అది తీవ్రమై స్పృహ తప్పిపోయింది. అప్పుడు ఆమె వయస్సు ఆరు సంవత్సరాలు.

తండ్రికి దిక్కుతోచక కోపర్గావ్ స్టేషనులో దిగిపోయి, మృత్యుముఖంలో ఉన్న తన కుమార్తెకు వైద్యసహాయం కోసం అన్వేషిస్తుండగా, అతడి ఆందోళన చూసి కొందరు పెద్దలు, అక్కడ ఏ వైద్యసహాయమూ లభించదని, దగ్గరలోనే ఉన్న శిరిడీ గ్రామంలో సాయిబాబాని ఆశ్రయించమని సలహా ఇచ్చేరు. గత్యంతరం లేక శిరిడీ వెళ్ళి వేపచెట్టు నీడన కూర్చున్న బాబాని దర్శించేడు. సర్వజ్ఞులైన బాబా, “భయపడకు. నీ బిడ్డ మరణించదు”

అని ధైర్యం చెప్పి ఆ బిడ్డను తన ఒళ్ళో పడుకోబెట్టుకొని ఊదీ ప్రసాదం కొంచెం నోట్లో వేసి కొంత వంటి మీద రాశారు. జ్వరం తగ్గిపోయింది. మరో రెండు రోజులు హీరాబాయి, తండ్రి, అతని పరివారం శిరిడీలో ఉండి, బాబా ఆశీస్సులు పొందారు. ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళినప్పటినుండి ఆమె శిరిడీ సాయిని దైవస్వరూపునిగా

ఆరాధిస్తూ వచ్చింది. కాలక్రమేణా ఆ శిరిడీ సాయియే పుట్టపర్తిలో సత్యసాయిగా అవతరించేరన్న వార్తలు, ప్రకటనలు, వారి మహిమలు ఆసక్తిగా విని, వారియెడల భక్తి కలిగి, వారిని దర్శించాలని కోరిక కలిగినా అందుకు అవకాశం కలగలేదు. ఎట్టకేలకు ఆమె ఎదురు చూసిన సదవకాశం 1965లో లభించింది.

1965లో, పూనాలో, ఆమె 60వ జన్మదినోత్సవం అత్యంత వైభవంగా జరగాలని, ఆమె అభిమానులు దేశవ్యాప్తంగా ఉన్న ప్రఖ్యాత సంగీత విద్వాంసులను, తదితర ప్రముఖులను ఆహ్వానించి పెద్ద ఎత్తున ఆమెకు

సన్మాన సభ ఏర్పాటు చేశారు. అదే సమయంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు బొంబాయి (ముంబై)లో ఉండటంచేత వారికి జరిపే స్వాగతోత్సవం సందర్భంగా, కార్యకర్తలు హీరాబాయిగారిని బొంబాయి వచ్చి స్వామి సన్నిధిలో సంగీత కచేరీ చేయమని ఆహ్వానించేరు.

ఆ కార్యక్రమం సరిగ్గా ఆమె జన్మదినోత్సవంనాడే! తన బంధుమిత్రులు, అభిమానులు ఎంత బ్రతిమాలినా ఆమె లెక్కచెయ్యకుండా బొంబాయి వెళ్ళి నిర్ణీత సమయంలో ఆమె తన గంధర్వగానంతో సభాసదుల ప్రశంసల నందుకుంది.

ఆనాడు స్వామి ఆమెను ఆశీర్వదించే సమయంలో చిరునవ్వుతో, “నువ్వు నన్ను ఇదివరకే దర్శించేవు కదా”

అనగానే పూర్వావతార విశేషాల జ్ఞాపకాలతో ఆమె ఆనంద తన్మయత్వం పొందింది. తన జన్మ చరితార్థమైనట్లు భావించింది.

స్వామి భక్తులకు పెట్టే పరీక్షలెంత తీవ్రమైన మానసిక సంక్షోభం సృష్టిస్తాయో, ఆ పరీక్షలకు తట్టుకునే చిత్తస్థైర్యానికి కావల్సిన అచంచల భక్తి, శరణాగతి తత్వ శక్తికి ఈ క్రింది సంఘటన తార్కాణం.

1974లో న్యూఢిల్లీలో పార్లమెంటు భవన సభాస్థలిపైన అంతర్జాతీయ స్థాయిలో దేశ విదేశీ ప్రముఖుల సమక్షంలో గానకచేరీ చేయవలసినదిగా ప్రభుత్వం తరపున హీరాబాయిని ఆహ్వానించి ఆమెను సమృత్తి తెల్పుమన్నారు.

ఆమె తప్పక వస్తానని ధ్రువపరుస్తూ పత్రం రాసింది. సరిగ్గా ఆ కార్యక్రమం జరగవలసిన రోజునే ప్రశాంతి నిలయంలో సంగీత కచేరీ చేయవలసినదిగా స్వామివద్ద నుండి ఆశీర్వాదమైన ఆహ్వానం వచ్చింది.

ఈ ఆహ్వానం అవ్యవధిగా అందింది. పార్లమెంటు భవనంలో తన కచేరీ రద్దు చేసి తన స్థానంలో మరో కళాకారిణిని ఏర్పాటు చేసుకునే వ్యవధి ప్రభుత్వ యంత్రాంగానికి లేదు. పార్లమెంటు భవనంలో ఆరోజున తాను కచేరీ చేయకపోతే ప్రభుత్వ అగ్రహానికి గురి కావడం, తత్ఫలితంగా తీవ్రమైన పరిణామాలను ఎదుర్కోవలసిరావడం ఖాయం. మరి న్యూఢిల్లీ వెడితే

యిటు సాయి భగవానుని అనుగ్రహానికి దూరం కావలసివస్తుంది. ఈ సందిగ్ధావస్థలో ఆమె ఎవరి సలహా సంప్రదింపులు, సహాయం అర్థించగలదు! తనే నిర్ణయించుకోవాలి.

అంతే! భగవానునిమీద భారం వేసి ప్రభుత్వాధికారులకు మాట మాత్రం కూడా తెలియ జెయ్యకుండా, బంధుమిత్రులు ఎన్నివిధాల హెచ్చరించినా లెక్కచెయ్యకుండా ప్రశాంతి నిలయం బయల్దేరి వెళ్లింది. స్వామి ఆశీస్సులు అందుకుంది. భక్తిపారవశ్యంతో పాడింది. సభాసదుల ప్రశంసల వెల్లువ నందుకుంది. స్వామి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చేరు. ఆ దివ్య ప్రేమామృతరసం గ్రోలుతూ తనను తాను మరచింది. తను ఏ పరిస్థితుల్లో తెగించి వచ్చిందో స్వామికి విన్నవించలేదు. మరో రెండు రోజులక్కడే ఉండి తిరిగి వచ్చింది.

తను ప్రశాంతి నిలయం నుండి పూనా చేరిన రెండు రోజులకు పార్లమెంటు సెక్రెటరీ నుండి రిజిస్టర్డ్ కవరు వచ్చింది. అది ఆనాడు పార్లమెంటు భవనంలో అంతర్జాతీయ సదస్సులో ప్రదర్శించిన సంగీత కళా కౌశలానికి ప్రశంసాపత్రం, దానితోబాటు దానికి తగిన పారితోషికం తాలూకు చెక్కు అది చూసి హీరాబాయి నిర్ఘాతపోయింది. తాను కాలదన్నిన కార్యక్రమానికి పారితోషికమా! ప్రశంసలా!

హీరాబాయి తిరిగి పంపించేసిన పారితోషికం తాలూకు చెక్కు, పార్లమెంటు భవనంలో జరిగిన సంగీత కార్యక్రమంలో పాల్గొనలేకపోయినందుకు క్షమాపణ ఉన్న జాబు చూసి నిర్ధాంతపోయిన ప్రభుత్వాధికారి, “మీరు కచేరీ చెయ్యకపోవడమేమిటి! బ్రహ్మాండంగా చేశారు. దేశదేశాలనుంచి వచ్చి విని మెచ్చుకున్న ఎందరో ప్రముఖులు ప్రత్యక్ష సాక్షులు” అని ఫోనులో విశదపరచి తిరిగి ఆమెకు చెక్కు పంపించేశాడు.

అప్పటికి జ్ఞానోదయమైంది హీరాబాయికి - స్వామి అదే నిర్ణీత సమయంలో అక్కడ తన బదులు గానకచేరీ చేసి, తన గౌరవం దక్కించేరని.

సర్వమూ తానే అయ్యి అక్కడా ఇక్కడా ఒకే సమయంలో ఉండటం, ఏ రూపంలో కావాలనుకుంటే ఆ

రూపంలో, ఎన్ని రూపాల్లో కావాలంటే అన్ని రూపాల్లో ప్రత్యక్షమై భక్తరక్షణ చెయ్యడం సాయికృష్ణునికి కొత్తేమీ కాదు. ❖

భగవదనుగ్రహానికి నీ దృఢ విశ్వాసమే ఆధారం

భగవంతునియొక్క శక్తిని గుర్తించుకోవడం చాల కష్టం. భగవంతుడు ఏ క్షణమునందైనా, ఏమైనా చేయవచ్చును. కబీరు ప్రతి రోజు వస్త్రములను నేసి, వాటిని అమ్మి తద్వారా వచ్చిన డబ్బుతో కుటుంబాన్ని పోషించుకునేవాడు. ఒకసారి అతనికి తీవ్రంగా జబ్బు చేసింది. అతడు కృష్ణుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ నిద్రపోయాడు. అప్పుడు కృష్ణుడే స్వయంగా వచ్చి వస్త్రములను నేసి వెళ్ళాడు. గోరా కుంభార్ వృత్తిరీత్యా కుమ్మరి. కుండలను తయారుచేసి అమ్మితేగాని అతనికి పూట గడిచేదికాదు. అతనికి కష్టసమయంలో భగవంతుడే ఒక కుమ్మరి వేషంలో వచ్చి కుండలు తయారుచేసి సహాయపడ్డాడు. సక్కుబాయి మహాభక్తురాలు. నిరంతరము పాండురంగని నామాన్ని స్మరిస్తూ కాలాన్ని సార్థకం గావించుకునేది. ఒకనాడు ఆమెకు విపరీతంగా జ్వరం వచ్చింది. అలాంటి పరిస్థితిలో పాండురంగడే సక్కుబాయి రూపంలో వచ్చి ఇంటి పనులన్నీ చేశాడు. కనుక, భగవంతుడు ఏ సమయంలో, ఏ రూపంలో వచ్చి సహాయం చేస్తాడో గుర్తించడానికి వీలుకాదు. అయితే, మీ హృదయంలో పవిత్రమైన, దృఢమైన విశ్వాసం ఉండాలి. మీలో దృఢమైన విశ్వాసం లేకపోతే భగవంతుడు ఏ సహాయమూ చేయలేడు. మొట్టమొదట మీలో దైవవిశ్వాసమును పెంచుకోండి. విశ్వాసం ఉన్నప్పుడు మీలో ప్రేమ ఆవిర్భవిస్తుంది. ప్రేమవలన శాంతి చేకూరుతుంది. శాంతి ఉన్నచోటనే సత్యం ఉంటుంది. సత్యం ఉన్నచోటనే దైవం సాక్షాత్కరిస్తాడు.

- బాబా

మీ లక్ష్యం అటా? ఇటా? ఎటూ?

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

“మానవులు మూడు విధములు. మొదటి వర్గము నాస్తికులు. వీరు పదార్థములే యథార్థములని భావిస్తారు. రెండవ వర్గం ఆస్తికులు. వీరు భగవంతుని సంకల్పానికి తలవంచి ప్రవర్తించేవారు. మూడవ వర్గం మధ్యములు. తమ గమ్యం తెలియకుండా పోతూనే ఉంటారు. కుమారుడు ఎంతకాలం మైనర్ గా ఉంటాడో అంతకాలం తన తండ్రి ఆస్తికి హక్కుదారుడు కాడు. మైనారిటీ దాటిన తరువాత ‘నేను, నేను’ అనడం ప్రారంభిస్తే నీవు క్రిందపడటం జరుగుతుంది. కానీ, “నేను కాదు, అంతా

నీవే” అంటూ కృషి, దీక్షలతో ముందుకు సాగితే కోరినది లభిస్తుంది” అని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ఉద్ఘాటించారు.

ప్రపంచంలో ప్రతి వ్యక్తికీ ఒక లక్ష్యం ఉండాలి. ఈ లక్ష్యం సాధించడానికి తగినంత కృషి చేయవలసిన బాధ్యత కూడా ఆ వ్యక్తిమీద తప్పక ఉంటుంది. చదువు, వ్యాపారం, ఉద్యోగం, కుటుంబ నిర్వహణ, ఆర్థిక వనరుల నిర్వహణ తదితర రంగాల్లో అనుకున్న లక్ష్యం చేరాలనుకుంటే ఒక తపన, బలమైన కోరిక అవసరం. దానికదే వస్తుంది అనుకోకూడదు, లేదా అన్నీ ఆ దేవుడే చూసుకుంటాడు అని పనిపాట, ప్రయత్నం చేయనివారు మారితీరాలి. గాలిలో దీపం పెట్టి ‘దేవుడా నీదే భారం’ అన్నట్లుగా ప్రయత్నం చేయకుండా లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడం అసాధ్యం. భగవంతుడు సహాయం చేయడానికి ఎల్లవేళలా సిద్ధంగానే ఉన్నాడు, కానీ, ప్రయత్నం ప్రణాళిక లేకపోతే ఎలా?

అవగాహన అవసరం

“సముద్రంనుంచి రత్నాలు గ్రహించదలుచుకున్నవారు లోతుకు దిగి, మునిగి, అన్వేషించి వాటిని సేకరించాలి. అలా కాకుండా, ఒడ్డున నిలబడి, నీటిలో దిగకుండా సముద్రంలో రత్నాలు లేవని, వాటి గురించిన విషయాలన్నీ అభూత కల్పనలని చాటించడంవలన లాభం లేదు” అని భగవాన్ బాబావారు తమ ప్రసంగంలో అన్నారు.

మన లక్ష్యం మన అర్హతకు తగ్గట్లుగా ఉందా? అనే విషయాన్నికూడా మనం ఆలోచించాలి. దీనినే 'మేనేజిమెంటు' రంగంలో కోరిక - అర్హత (డిజైర్ - డిజర్వ్) అంటారు. ఉదాహరణకు, కాళ్ళు లేని వ్యక్తి క్రికెట్‌లో మంచి రన్నర్‌గా పేరు తెచ్చుకోవాలని అనుకోకూడదు. క్రికెట్ మీద గల ఆసక్తితో అతడు ఒక గొప్ప అంపైర్ కాగలడు. అలాగే నేటి యువతరంలో కొందరు కోట్లు సంపాదించాలనీ, దేశవిదేశాల్లో పెద్దపెద్ద వ్యాపారాలు చేయాలని అనుకుంటున్నారు. కానీ, దానికి ఒక ప్రణాళిక కావాలి. దానిని SMART (స్మార్ట్) అంటారు.

S అంటే Specific - ఒక్కటే లక్ష్యం ఉండాలి.

M అంటే Meaningful - అర్థవంతంగా ఉండాలి.

A అంటే Achievable - సాధించడానికి కృషిచేయాలి.

R అంటే Realistic - వాస్తవానికి దగ్గరగా ఉండాలి.

T అంటే Time bound - దానికి సమయం నిర్ధారించాలి.

ఈపై అయిదు విషయాలను చక్కగా పరిశీలించి ముందుకుసాగాలి. వీటిలో ప్రతి విషయం ముఖ్యమైనదే. మీరు అనుకున్న లక్ష్యాన్ని ఎప్పటికైనా సాధించాలని కాకుండా, ఎప్పుడు సాధించగలరో స్పష్టంగా అనుకోవాలి. ఆపైన ఆచరించాలి. లక్ష్యం చెదరకుండా, భ్రమలకు భ్రాంతులకు దూరంగా ఉండగలగాలి. ఇదే విషయాన్ని భగవాన్ నాలుగు ముక్కల్లో ఇలా చెప్పారు, “మన లక్ష్యాన్ని గుర్తించాలి. సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. ఇది మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యము. చలించని మనస్సును, భ్రమించని దృష్టిని సాధించుటయే సరియైన లక్ష్యం”

లక్ష్యం అనేది నంబర్ లాక్ లాంటిది

చెరకునందలి పిప్పిని తిప్పికొట్టి రసమును జుర్రుకున్నట్లుగా, పుష్పముయొక్క అందచందములను చూడక తుమ్మెద అందులోని మధువునే గ్రోలినట్లుగా సాధకులు విషయసాధనలో లక్ష్యాన్ని మాత్రమే

గుర్తుంచుకుని మిగిలిన విషయములను వినర్జించవలెను. అంతేకానీ, ప్రకాశమనే అగ్నిప్రమాదమును గుర్తించక మిడత దీపంతో ఢీకొని అంతమొందేలా లక్ష్యం ఉండకూడదని భగవాన్ అంటారు.

లక్ష్యం సాధించాలంటే, మన మనసుకి ఆలోచన, ఆచరణ, ఆధ్యాత్మికత అనే విషయాలు అవసరం. నంబర్‌లాక్‌ని ఓపెన్ చేయాలంటే దాని రహస్య నంబర్లు తెలుసుకోవాలి. దానికి కొంత శ్రమ తప్పదు. అవి తెలుసుకుని ఒక క్రమంలో పేర్చితే ఆ తాళం తెరుచుకుంటుంది. ఓపెన్ చేసేవారెవరో ఆ తాళం పట్టించుకోదు. దానికది అనవసరం. ఆ రహస్యం తెలిసాకా నిరంతరం అది మీరు ఆదేశించినట్లు ప్రవర్తిస్తుంది. ఆ రహస్యాల్లో ఆలోచన, ఆచరణలతోపాటు ముఖ్యమైన ఆధ్యాత్మికత.

ఈనాటి మానవుడు ఈ రహస్యం తెలుసుకోలేక తన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచంలోనే ఆనందం ఉందనీ, అది అనుభవించడమే తన లక్ష్యం అనే భ్రాంతిలో ఉన్నాడు. ఈ సందర్భంలో శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస చెప్పిన కథ ఒకటుంది. అడవిలో నివసిస్తూ వ్యసనాలకు బానిసైన ఒక వ్యక్తి, రాత్రి మద్యపానం చేసి, చుట్టూ కాల్యాలనుకున్నాడట. కానీ, దగ్గర అగ్గిపెట్టెలేదు. నిప్పు చేయడానికి రాళ్ళన్నీ రాత్రి వర్షంలో తడిసిపోయాయి. అప్పుడు అతనికి దగ్గర్లో ఉన్న ఒక స్నేహితుడు గుర్తుకొచ్చాడు. అడవిలో నడుచుకుంటూ వెళ్ళి స్నేహితుడి ఇంటి తలుపు తట్టాడు. ఆ స్నేహితుడు నవ్వుతూ, “పిచ్చివాడా! ఇంతదూరం చీకట్లో హరికెన్ లాంతరు సహాయంతో వచ్చావు కదా! నీ చుట్టూ వెలిగించుకోవడానికి ఆ లాంతరులో మంట సరిపోదా?” అని అడిగాడు. మనకు కావలసింది మనలోనే ఉంది. అది గుర్తించి ఆ దిశలో లక్ష్యాన్ని ఏర్పర్చుకోవడమే, ‘గోల్‌సెట్టింగ్’లోని రహస్యం అని యువతరం గుర్తించాలి. ఈ రహస్యం గుర్తించినవారెందరో విజయం సాధించారు.

లక్ష్యం దిశ మార్చకూడదు

లక్ష్యం ఒక దీపంలాగ ఉండాలి. భగవాన్ దీపం గురించి ప్రస్తావిస్తూ, “దీపానికి ఊర్ధ్వగతేగాని అధోగతి

లేదు. అందుకే భారతీయులు ప్రాచీన కాలమునుండి దీపమునకు ప్రాధాన్యతను ఇస్తున్నారు” అన్నారు.

ఒక లక్ష్యం ఏర్పర్చుకున్నవారు మధ్యలో ఆలోచనలను మార్చి వెనుకడుగు వేయకూడదు. దానివలన లక్ష్యం చెదిరిపోతుంది. అటా? ఇటా? తెలియక సందిగ్ధంలో పడి జీవిత లక్ష్యం చేజార్చుకుంటారు.

ఒక నది ఒడ్డున పడవ ఉంది. దాని తెరచాప మీద ఒక పక్షి వచ్చి వ్రాలింది. చల్లగాలికి దానికి నిద్ర వచ్చింది. ఈలోగా పడవ బయలుదేరింది. ఈ ఒడ్డునుంచి ఆ ఒడ్డుకి ఐదు మైళ్ళ దూరం ఉంది. దానికి మెలకువ వచ్చేసరికి ఆ పడవ రెండు మైళ్ళ దూరం వెళ్ళింది. “అయ్యో, నేను ఎటో పోతున్నాను” అని లేచి, పడవ వెళ్తున్న దిక్కులో వేగంగా ఎగరడం ప్రారంభించింది. అది మూడు మైళ్ళదూరం. రెండు మైళ్ళు వెళ్ళేసరికి అలసిపోయింది. నావల్ల కాదని ప్రయత్నం విరమించి, మళ్ళీ వెనక్కివచ్చి పడవమీద వ్రాలింది.

జరిగిన తప్పిదానికి ఎంతో బాధపడింది. అసలు తెరచాప మీద ఎందుకు వ్రాలాను? వ్రాలినా ఎందుకు నిద్రపోయాను? అనుకుంటూ మళ్ళీ నిద్రపోయింది. అవతలి ఒడ్డుకి చేరింది. కానీ తానుండేది ఇవతలి ఒడ్డు. “ఈసారి ఎంత కష్టమైనా ఎగిరి ఇంటికి వెళ్తాను” అని

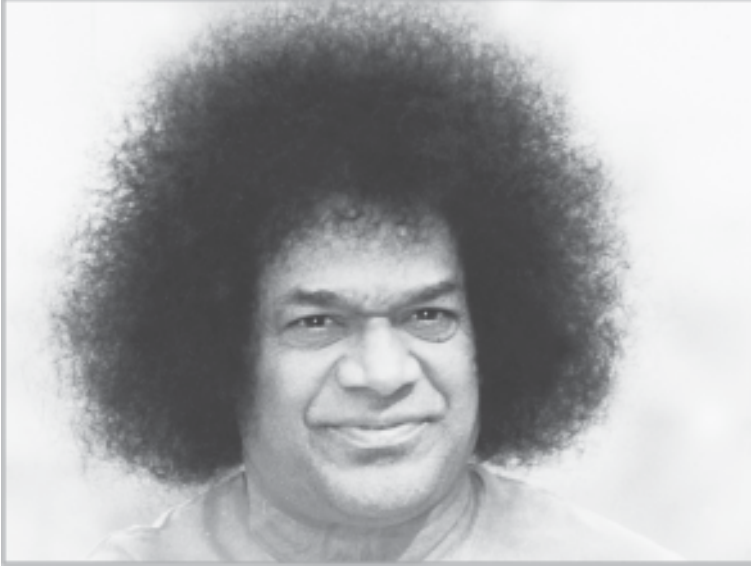
బయలుదేరి రెండు మైళ్ళ దూరం వెళ్ళాక అలసిపోయి ఆగిపోయింది. క్రింద పడిపోయింది. నీటిలోని చేపలకు ఆహారమయ్యింది.

కొంతమంది ఆ పక్షిలాగే ఒక లక్ష్యం పెట్టుకుని మధ్యలో మనస్సు మార్చుకుని, మరో మార్గంలో వెళ్ళాలని అనుకుని రెంటికి చెడ్డ రేవడిలాగ అవుతారు. అందుకే స్వామి అంటారు,

“పట్టిన పట్టు పట్టనే పట్టితివి
పట్టు నెగ్గెడి దాక అట్టె యుండు
కోరినదేదియో కోరనే కోరితివి
కోర్కె చెల్లెడుదాక కొలచియుండు
అడిగినదేదియో అడగనే అడిగితివి
అడిగినదిదుదాక విడువకుండు
తలచినదేదియో తలచనే తలచితివి
తలపు తీరెదుదాక తరలకుండు
పోరుపడలేక తానైన బ్రోవవలయు
ఒడలు తెలియక నీవైన అడుగవలయు....
పదములు వీడక పట్టుదు
వదలకుడేనాటికైన వరదుడు కనడే
ముదమీయడే ఎద మీటడే
మదమాతృర్యముల ద్రుంచి మనమున్ గొనడే ❖

కోరికలపైన అదుపు అవసరం

మీ కోరికలనూ అవసరాలనూ తగ్గించుకుంటూ వైరాగ్య భావం పెంచుకోవాలి. ఇది అత్యవసరమా? అని ప్రతి కోరికనూ గీటురాయిమీద పరీక్షించుకోవాలి. మీ ఇళ్ళలో అనేక వస్తువులను పోగుచేసుకుంటే దుమ్ము చీకటీ తప్ప ఒరిగేదేమీ ఉండదు. అలాగే మీ మనస్సులో విషయాలను అధికంగా చేర్చవద్దు. తక్కువ సరంజామాతో పయనం చేయండి. ప్రాణం నిలుపుకోవడానికి, ఆరోగ్యం కాపాడుకోవడానికి తగినంత ఉంటే చాలును. తగుమాత్రం ఉప్పు వేసినప్పుడే పప్పు రుచిగా ఉంటుంది. ఉప్పు ఎక్కువైతే రుచి చెడిపోతుంది. అట్లే, కోరికలను ఎక్కువ చేసుకుంటే జీవితం దుర్భరమవుతుంది.

“అసతోమా సద్గమయా”

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

భగవాన్ అంటారు, “నేను మీరు అడిగినవన్నీ ఎందుకిస్తున్నానో, మీ కోరికలన్నీ ఎందుకు తీరుస్తున్నానో తెలుసా? ఏనాటికైనా మీరు నన్ను కోరదగిన కోరిక కోరతారేమోనని. మీలో అధిక సంఖ్యాకులు విలువ లేనివాటిని, అశాశ్వతమైనవాటిని కోరుకుంటున్నారు. ప్రాపంచిక సుఖాలు, సంతోషాలు, వ్యాధి నివారణలు... అన్నీ మీకు అకర్షణీయంగా కనిపించే కాకి బంగారు నగలు. బంధనకు గురి చేసే అట్టి ప్రాపంచిక విషయాల నెందుకడుగుతారు? కల్పవృక్షం దగ్గరకెళ్ళి కాఫీపొడి కావాలని కోరుకున్నట్లుగా ఉంటుందీ పరిస్థితి. మీకు స్వేచ్ఛను కలిగించే, విముక్తిని ప్రసాదించే అమృతత్వాన్ని కోరుకోండి. ఇవ్వటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. మీ కష్టాలూ కడగండల్లా తీర్చటం అవతార లక్ష్యం కాదు. అందుకు అనుషంగికమైనవే. భగవంతుడు ప్రేమస్వరూపుడు కనుక ప్రేమను కార్యరూపంలో అభివ్యక్తం చేసే ప్రక్రియనే మీ

6

కోరికలు తీర్చడం. నిజమైన అవతార లక్ష్యం మిమ్ము ఆత్మానుసంధానులను గావించడం, మానవ జీవిత పరమార్థాన్ని మీకు తెలియజేయటం.”

వర్షపునీరు ఎక్కడ పడినప్పటికీ తన మూలస్థానమైన సముద్రంలో చేరిపోయినట్లు, భగవంతునిలో లయించడమే జీవులకు నిర్ణయింపబడిన విధి. దీనినే ముక్తి లేక మోక్షం అంటారు. సమస్త జీవరాసులలో మనిషికి మాత్రమే బుద్ధి, అంతఃకరణ లున్నాయి. వాటితో తాను మర్చుడనుకానని, దివ్యుడనని తెలిసికోగలుగుతాడు. ఈ సత్యం అవగతమయ్యేవరకు జన్మపరంపర కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. బుద్ధి, అంతఃకరణలు లేని ఇతర జీవులు తమ దివ్యత్వాన్నిగురించి ఆలోచించలేవు. ప్రకృతితో మమేకమై తింటూ తిరుగుతూ సంతోషంగా ఉంటాయి.

స్వామి అవసరం లేని మాట మాట్లాడరు. అర్థం లేని మాట ఉపయోగపెట్టరు. “కొన్ని విషయాలు పదేపదే చెబుతుంటాను. స్వామి చెప్పిన విషయాలనే మళ్ళీమళ్ళీ చెబుతున్నారే, అనుకునేవారుకూడ ఉంటారు. అట్లా ఎందుకు చేస్తానంటే, వినగా, వినగా కొంతకాలానికైనా మీ మనస్సులో అవి నాటుకుంటాయేమోనని. భక్తులంటే ముక్తిని కోరుకునేవారని అర్థం. మీలో దానిని కోరుకొనే వారెందరున్నారు? అది తప్ప అన్నీ కోరుతున్నారు. అందుకే నేను మిమ్ము, ‘భక్తులారా!’ అని సంబోధించను. “దివ్యాత్మస్వరూపులారా” అంటాను. మీకు తెల్సినా తెలియకున్నా మీరు అత్మస్వరూపులేగాని దేహస్వరూపులు కాదు గనుక” అంటారు భగవాన్. పుంఖానుపుంఖాలుగా వెల్లివిరిసిన భారతీయ తాత్త్విక చింతనా ధార సారాంశం, అపారంగా ఉన్న ఆధ్యాత్మిక వాఙ్మయ అర్థం, అంతరార్థం ఇదే.

సత్యసాయి సేవాసంస్థ రూపుదాల్చిన తొలిదినాల్లో కొందరు భక్తులు, “స్వామీ, ఈ సంస్థలో సభ్యులు కావడానికి ఏవైనా విధి విధానాలుంటాయా?” అని అడిగారు.

భగవాన్ స్పందిస్తూ, “ఇతర సంస్థలవలె కాక ఇందులో సభ్యత్వాలు, సభ్యత్వ రుసుములు ఉండవు. ఇష్టమున్నవారెవరైనా రావచ్చు. కానీ, సంస్థ సభ్యులకు ప్రధానంగా మూడు లక్షణాలుండాలి. అవి ఒకటి, ఈ రూపనామాల (స్వామి) పట్ల భక్తి విశ్వాసాలు. రెండు, మోక్షాపేక్ష కలిగినవారై ఉండాలి. మూడు, సమాజంలో మంచివారనే పేరున్నవారై ఉండాలి” అన్నారు. ఒక భక్తుడడిగిన ప్రశ్నకు స్వామివారిచ్చిన సాధారణ వివరణ కాదిది; ఒక చారిత్రాత్మక దివ్య ప్రకటన; సాయీసంస్థ సభ్యులకు స్పష్టమైన దిశానిర్దేశం. రమ్య హర్మ్యంవంటి ఈ సంస్థను ఎన్నటికీ చెక్కుచెదరకుండా ఉంచగల పటిష్టమైన పునాది.

చాలామంది భావిస్తున్నట్లు చదువు సంధ్యలు, ఉద్యోగ వ్యాపారాలు, సిరిసంపదలు, జీవిత లక్ష్యం కానే కావంటారు, స్వామి. మనిషి జీవించడానికి తిండి, బట్ట, ఇల్లువంటి నిత్యావసరాలు కావలసిందే. వాటిని సమకూర్చుకొనే ప్రక్రియలోనే వృత్తులు ఏర్పడ్డాయి. క్రమంగా ధనసంపాదనపట్ల ఆకర్షణ అధికమైంది. అదే జీవిత లక్ష్యమనుకొనే స్థాయికి సమాజం వచ్చింది. చస్తూ పుడుతున్నాం, పుడుతూ చస్తున్నాం. మానవ జీవన యానం మార్గం తప్పింది. గమ్యం కనుమరుగైంది. ఈ పరిస్థితిని చక్కదిద్ది, మన నిజస్వరూపమేమిటో మనకు తెలియజేయడమే భగవదవతరణ లక్ష్యం. అందుకే మనను స్వామి ‘దివ్యాత్మస్వరూపులారా!’ అని సంబోధించడం. జీవిత లక్ష్యాన్ని చేరడానికి ప్రాచీనులు ఎట్టి సాధనామార్గాలను నిర్దేశించారో వాటిని అవలంబిస్తూ సమాజానికి మార్గదర్శనం చేయటమే సాయీ సంస్థల లక్ష్యమూ గమ్యమూను అంటారు, భగవాన్. ఈ సాధనా క్రమాన్నే ఆధ్యాత్మిక పరిభాషలో దోషోపహారం, గుణాదానం అంటారు. మనలోగల దోషాలను గుర్తించి, వాటిని నిర్మూలించుకోవడమే దోషోపహారం. ఆ స్థానంలో

సద్గుణాలను పునఃప్రతిష్ఠించుకోవడమే గుణాదానం. ఈ రెండూ జరగనిదే గమ్యాన్ని చేరలేమంటారు, స్వామి. ఒక రోజులోనో ఒక సంవత్సరంలోనో అయ్యే పని కాదిది; జీవితాంతం, అనునిత్యం, నిష్ఠగా కొనసాగవలసిన ఆధ్యాత్మిక సాధన. మానవ దేహమందలి జీవాత్మ, విశ్వాత్మలో సంలీనం గావించడమే మానవ జీవిత లక్ష్యం. జీవన్మరణ చక్ర భ్రమణం నుండి అప్పుడే విముక్తి. ఇదే అమృతత్వం అంటే! మానవజాతి అంతిమలక్ష్యం ఇదే అంటారు, భగవాన్.

ఈ లక్ష్యాన్ని చేరుకునే క్రమంలో ఎన్నో అవరోధాలు, అటంకాలు, పక్కదారి పట్టించే ఆకర్షణలు ఉంటాయి. అసత్యం సత్యంగా, అశాశ్వతమైనది శాశ్వతంగా, నమ్మదగనిది నమ్మదగినదిగా మనసు భ్రమపడుతుంది. ఈ భ్రమనే ‘మాయ’ అంటారు. ‘నేను’ అను అహంకారం, ‘నాది’ అను మమకారం మాయకు మూలస్తంభాలు. దేహమే నేననుకోవడం, సిరిసంపదలపట్ల వ్యామోహం, దారేషణ, ధనేషణ, పుత్రేషణ... ఇత్యాది లక్షణాలన్నీ మాయకు ప్రతిరూపం. సకల కష్టాలకు, కడగండ్లకు, అనర్థాలకు మూలస్థానం ఇదే. భక్తునకు, భగవంతునకు మధ్యగల దట్టమైన అడ్డుతెర మాయనే. అందుకే “మాయయందు పుట్టి, మాయనందు పెరిగి, మాయ నెరుగలేదు మందమతులు” అంటారు, స్వామి. పక్కవాడి కారుకు యాక్సిడెంటు అయి సొట్టలు పడితే, “అట్లా జరిగిందా?” అని కాస్త సానుభూతి చూపి తర్వాత మరచిపోతాడు. అదే తన కారుకు ఏమైనా జరిగితే విలవిల్లాడిపోతాడు. ఎందువల్ల? “ఈ కారు నాది” అనుకోవడంవల్ల. అదే మాయ. నిజానికి ఈ ప్రపంచంలో ‘నాది’ అనేది ఎవరికీ ఏమీ లేదు. అంతా భగవంతునిదే. బ్రతికి ఉన్నన్ని రోజులు నా ఆస్తి, నా ఇల్లు, నా బ్యాంకు బ్యాలెన్సు అనుకుంటాడు. చివరకు తానెక్కడకు వెళ్తాడో తెలియదు. ఎప్పుడు వెళ్తాడో ఎట్లా పోతాడో తెలియదు. ‘నాది’ అనుకున్న ఆస్తి, గతంలో ఎందరి చేతుల్లో ఉందో! రానున్న కాలంలో ఎందరి చేతులు మారుతుందో! మాయ జలతారును నమ్మి మోసపోవడమంటే ఇదే అంటారు, భగవాన్.

సృష్టిలో ప్రకృతినుంచి వికృతి జనిస్తుంది. ఆ వికృతి తనకు ఆధారభూతమైన ప్రకృతినే కనుమరుగు చేస్తుంటుంది. సూర్యతాపంవల్ల జనించిన మేఘాలు సూర్యుని కనిపించకుండా చేస్తాయి. అగ్నినుంచి పుట్టిన నివురు, నిప్పును కప్పివేసి కనపడకుండా చేస్తుంది. నదీనుంచి పుట్టిన నాచు నీటిపై చేరి నీటినే కనపడకుండా చేస్తుంది. అట్లే, ఈశ్వరుని సృష్టిలో భాగమైన మాయ ఆ ఈశ్వరుడినే మరిపింపజేసేలా చేస్తున్నది. మరెలా దాని నుంచి బయటపడడం? మన ఆధ్యాత్మిక సాధనకు తోడుగా భగవత్ కృప ప్రసరించినప్పుడే మాయను జయింప వీలవుతుంది.

ఒక శ్రీమంతుని భవనంలో రెండు భయంకరమైన కాపలా కుక్కలున్నాయి. ఎవరు గేటుదగ్గరకు వచ్చినా పెద్దగా అరిచి మీదపడి రక్కుతున్నాయి. ఎవరూ లోనికి పోయే స్థితి లేదు. ఒకతనికి శ్రీమంతుని తప్పక కలవవలసిన అవసరం వచ్చింది. గేటుదగ్గరకు వెళ్ళగానే కుక్కలు వాటి ప్రతాపం చూపించసాగాయి. గేటు దగ్గరనుండే సందర్భకుడు, శ్రీమంతుని గట్టిగా పిలవడం మొదలుపెట్టాడు. చాలాసేపు పిలిచిన తరువాత మేడపైనున్న యజమాని విని, తనకొరకు వచ్చిన వ్యక్తిని చూసి, కుక్కలు రానివ్వడంలేదు కనుక, తానే గేటుదగ్గరకు వచ్చాడు. యజమానిని చూసి కాపలా కుక్కలు సైలెంటు అయ్యాయి. ఆగంతకుని పని పూర్తి అయ్యింది.

ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో చూస్తే, భగవంతుడే ఆ శ్రీమంతుడు. ఆయన నియమించిన శునకాలే మాయ. ఒక శునకం పేరు అహంకారం, మరో శునకం పేరు మమకారం. మాయను అధిగమించడానికి ఆధ్యాత్మిక సాధనతోపాటు భగవంతుని సదా ప్రార్థిస్తూ ఉండడం అత్యవసరం. కొంతసేపటి తరువాత శ్రీమంతుడు బయటకు వచ్చినట్లు ఏదోనాటికి మన ప్రార్థనలను మన్నించి భగవంతుడు అనుగ్రహిస్తాడు. మాయను జయించగల్గుతాం. జీవిత లక్ష్యాన్ని చేరుకోగల్గుతాం.

మన సంస్థలో భజన ముగింపుగా అందరూ కల్పి, “అసతోమా సద్గమయా...” అంటూ ప్రార్థించడానికి ఒక

సంప్రదాయంగా ఏర్పాటు చేశారు, భగవాన్. ఈ ప్రార్థన ఎంతో అర్థవంతమైనది. మోక్షాపేక్ష కలిగినవారు తప్పక చేయదగినది. ‘అసత్’నుండి ‘సత్’ విషయాలవైపు, అజ్ఞానాంధకారంనుండి జ్ఞానప్రకాశంవైపు, మృతత్వస్థితి నుండి అమృతత్వస్థాయివరకు, అన్ని బంధనాలనుండి విముక్తి పొందే దిశగా, మాయావరణాన్ని అధిగమించి దైవంతో సాలోక్య సామీప్య సారూప్య స్థితి సిద్ధించేంత వరకు, మేమున్న స్థాయినుండి ఉన్నత స్థాయికి చేయివట్టి నడిపించి అనుగ్రహ ఆశీస్సులు అందించమని భగవంతుని ప్రార్థించే మంత్రమిది. కానీ, చాలామందిమి అర్థం గురించి ఆలోచించకుండా కేవలం యాంత్రికంగా ఉచ్చరిస్తున్నామేమోననిపిస్తున్నది. అదే జరిగితే అపరాధం చేస్తున్నవాళ్ళమవుతాం. మనను ఆత్మానుసంధానులను గావించడమే తమ అవతార లక్ష్యమంటున్నారు, భగవాన్. ఆ దిశగా మనను కార్యోన్ముఖులను చేయడానికి, మన మనస్సులను గెలవడానికి, మనను ఆనందపరచడానికి అహర్నిశలు మనం కోరినవన్నీ అనుగ్రహిస్తున్నారు. సంస్థలో కర్మ, భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్య భావాలను ఉద్దీపింప జేసేవిధంగా పలు కార్యక్రమాలకు రూపకల్పన చేశారు. ఆధ్యాత్మిక సాధనామార్గంలో సుశిక్షితులైన సైనికులుగా మనం ముందుకు సాగేలా ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాల నందిస్తున్నారు.

భగవాన్ అవతార లక్ష్య సాధన దిశగా మనందరం మనను మనం తీర్చిదిద్దుకోవలసిన పవిత్ర బాధ్యత మనపై ఉంది. “జీవన యానంలో గమ్యం చేరేవరకు ఎదురయ్యే అటంకాలను తొలగిస్తూ మాకు చేయూతనిచ్చి అనుగ్రహించు ప్రభూ!” అని త్రికరణశుద్ధిగా, సర్వాత్మనా ప్రార్థించవలసిన అవసరం ఉంది. ఈ ప్రార్థనను కేవలం భజన సందర్భంలోనేకాక మన నిత్య అనుష్ఠానంలో, నిత్య పూజాపునస్కారాలలో అనునిత్యం త్రిసంధ్యలా ప్రార్థన చేయడం సముచితంగా ఉంటుందేమోననిపిస్తున్నది. మనం ఏమి కోరాలని మన ప్రియతమ భగవాన్ ఆకాంక్షిస్తున్నారో దానిని కోరినవారమవుతాం. మనందరి హృదయవాసి, ప్రేమస్వరూపులు, మన సర్వస్వం అయిన స్వామివారిని ఆనందింపజేసినవారమవుతాం. ❖

మనకోసం...

మనకాదర్శం

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఎక్కడున్నా, ఎప్పుడైనా “మదిని సాయి నిన్ను మరువడెపుడు”. ఎంత భరోసా! ఏ స్థాయి వాగ్దానం! ఇంక భయానికి తావేది? ఎవరనగలరు ఈ మాట? సర్వజ్ఞ సర్వసమర్థ సాయినాథుడు అంటారు. మన నిత్యానుభవాలే సాక్షి.

కాలం, దూరం లేవు స్వామికి. కాలాతీతునికి కాల మెక్కడిది?! సర్వాంతర్యామికి దూరమెక్కడుంది?! కనుకనే, “విశ్వమెల్లడ వ్యాప్తియై వెలయువాడు” అని ప్రకటించారు. అందువల్లనే అన్ని దేశాలవారు పొందుతున్న దివ్యానుభవాలకు అంతులేదు.

మరి మానవాళిలో సత్పరిణామమెలా వస్తుందంటారు? “మంచిలోనే యుండి మంచికి నడిపించు” అంటే, మంచితనం తానై మంచిమార్గంలో నడిపిస్తున్నారన్నమాట. ప్రపంచవ్యాప్త సేవాకార్యక్రమాలు ఇందుకు నిదర్శనం. స్వచ్ఛందంగా, నిస్వార్థంగా ప్రేమతో ముందుకు దూసుకుపోతున్న శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలు ఈ మర్యాన్ని నిరూపిస్తాయి.

ఎక్కడ చూచినా మచ్చుకైనా అగుపించని విలువలను పునరుద్ధరించడం అవతారోద్దేశ్యం. కనుకనే, “ధర్మనాశన మగుచున్న ధరణియందు, ప్రభవమందెను శ్రీసాయి పర్తియందు” అని రూఢిగా చెప్పేరు స్వామి. ఈ మార్గంలో మానవతావిలువల పునరుజ్జీవనం, పునరభ్యసనం, ఆచరణయోగ్యంగా విద్యాసంస్థలలో రూపొందించడం

జరిగింది. విలువలు లేకుండా, “విద్యలన్నియు నేర్చిన విలువ సున్న”. విద్యార్థులయొక్క “బ్రతుకులాడంబరాలతో భారమాయె!” జీవనసరళి “అమిత వాంఛలతోడనే యలమటించు” అన్నట్లుగా ఉంది. ఇవి తీరేదెన్నడు? వేతన

సవరణలెన్ని చేసినా, ఎంత సంపాదించినా వాంఛలు పూర్తిగా తీరేదెప్పుడు? కనుకనే, “విద్యయందున నైతిక విలువచేర్చి మార్పు కలిగించి చూడుమో” అని స్వామి హెచ్చరించారు. కేవలం “కాలేజీ డిగ్రీలు పొంద విద్యావంతుడగునా?” అని ప్రశ్నిస్తున్నారు. ఏ మంచి గుణమూ లేక స్వార్థ స్వప్రయోజనములే ప్రధానంగా భావించిన “వానికంటే మేలు వసుధలో గాడిద” అంటూ తీవ్రంగా మందలించారు. బాబావారు విద్యారంగానికి ఎంతో మెరుగులుదిద్ది ఆదర్శంగా నిలిచారు.

మనం ఎన్నైనా చేయవచ్చు. గొప్పవారనిపించుకోవచ్చు. దీనికంటే ప్రధానం మంచివారనిపించుకోవాలి. ‘గ్రేట్’ కాదు ప్రధానం, ‘గుడ్’గా ఉండాలంటారు, భగవాన్. జీవితంలో ఏ విలువలూ లేకుండా చేసిన “దానధర్మాల సార్థకత సున్న” కీర్తిప్రతిష్ఠలు కోరుకుంటూ ఏమి చేసినా ఫలితం శూన్యం. “బహుళ సత్కార్య లాభంబు సున్న”, “పదవుల నేలిన ఫలము సున్న” ఈప్రకారం తెలియజేస్తూ విలువలతో కూడిన జీవితం ప్రధానమన్నారు.

మనం ఏ కారణంవల్లా నిరాశపడవలసిన అవసరం లేదు. పరిస్థితులు, వాతావరణం నిస్పృహ కలిగించవచ్చు. దినపత్రికలు, టీవీలు తెలియజేసే విషయాలను తల్చుకుంటే ఏమాత్రం భవిష్యత్తుపై ఆశలు చిగురించే అవకాశమే లేదు. అందువల్ల బాబావారేమంటున్నారంటే, “సత్య ధర్మ ప్రబోధలు చచ్చెననుచు తలచవద్దు. అత్యధర్మ ప్రబోధకులు మహాత్ములనుట మరువవద్దు..... సత్యానికి స్థిరము కలదు, ధర్మానికి జయము కలదు” ఇదే మనకు గొప్ప ఊరడింపు, ఆశ. ఏదో అయిపోయిందని, అయిపోతుందని, మనం ఎటో పోతున్నామని నిరాశపడనక్కరలేదని తెలిపింది.

అవతారం మహిమాన్వితం. లీలలెన్నెన్నో చూపించి మనిషిని సంస్కరించడం అవతార విధానం. లీలానుభవం సత్పరిణామానికి, సంస్కారానికి దారితీయవలసియున్నది. ఆధ్యాత్మికంవైపు మరల్చి దివ్యత్వాన్ని గుర్తింపజేయడం ప్రధానోద్దేశ్యం. కనుక, ప్రచార ఆర్భాటాలకు తావీయరాదు. అవి గర్వాహంకారములకు కారణ మవుతాయి. ఈవిషయంలో భక్తులు ఎవరిని వారే

ప్రశ్నించుకోవాలి. సమాజంలో అందరూ పరిశీలిస్తారు, గుర్తిస్తారు. స్వామి మనలో ఆశించే జ్ఞాన విజ్ఞాన సుజ్ఞాన ప్రజ్ఞానములు మనకు ఎంతవరకు అభివృద్ధి అని గమనిస్తారు. మన నిత్యజీవితంలో విలువలు ఏరకంగా పాటింపబడుతున్నవో అన్న విషయాన్ని సభ్య సమాజం గమనిస్తుంది. వివేక వైరాగ్యములు మనలో ఎంతవరకు ప్రవేశించినాయన్నది ఇతరుల దృష్టికి వస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక సాధనాంశాన్ని పరిశీలిస్తారు.

ఇంతకీ చెప్పదలుచుకున్నది సూటిగా చెప్పాలంటే, భక్తులమని చెప్పుకునేవారు, తమ అనుభవాలను పంచుకునేవారు, సంస్థలవారు, మనలను ఆస్తికలు గమనిస్తూంటారని, అది చివరకు స్వామివైపు మరలుతుందని తెలుసుకోవాలి. స్వామియొక్క ప్రేమ, త్యాగములు అందరికీ తెలిసినవే కదా! కాకపోతే, మన విరుద్ధ ప్రవర్తన, విపరీత ధోరణులు, ఈర్ష్యాద్వేషాలు, గర్వాహంకారాలు మననుండి బైటపడిపోతే “వీడేం సాయి భక్తుడ్రా! స్వామి భక్తుడు ఇలా ఉండవచ్చునా! ఛీ! ఛీ!” అనుకుంటారు. అపకీర్తి పాలవుతాము. మనం నమ్మిన భగవంతునికి, అన్నివిధాలా ఆదుకున్న స్వామికి మనం కీర్తిని ఇనుమడింపజేయాలి. కానీ, ఇటీవలి కాలంలో ఈ అంశం మరుగునపడుతున్నట్లనిపిస్తున్నది. “సులువుగ దొరికిన సుందర సాయిని చులకన చేయగ చూతువుగా” అనిపించరాదు. ముందు మనలో పరివర్తన ప్రధానం.

ఈ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా స్వామి మననుండి ఏమి ఆశిస్తున్నారో కొంతమేరకు జ్ఞప్తి చేసుకుందాము. కొన్నైనా ఆచరించి మనకు, స్వామికి ఘనత తెచ్చేవిధంగా జీవించడానికి ప్రయత్నిద్దాం. ప్రతి జన్మదినోత్సవనాడు స్వామి తమ దివ్యోపన్యాసంలో “ఈనాటినుంచైనా” / “ఈ దినమునుంచైనా” అంటూ “చెప్పినవి ఆచరించి స్వామికి జన్మదినోత్సవ కానుక నందించండి” అని పలకటం మనకు తెలిసిందే! ఈ దృక్పథంలో కొన్ని నెమరు వేసుకుందాం.

ఏది చేసినా, ఏది పలికినా, ఎక్కడ చూసినా ఈనాడు స్వార్థం, స్వప్రయోజనం విలయతాండవం చేస్తున్నవి. స్వార్థ పరిత్యాగమే మనం స్వామికి ఇవ్వవలసిన కానుక.

“కాంక్షతోడ నెందు కర్మంబు లొనరింప
దక్కబోదు ఫలము ధరణియందు
కాంక్ష వదలి భక్తి కర్మలు ఒనరింప
ఫలితమొసగుచుండు పర్తివిభుడు”

ఫలితాన్ని తామే ప్రసాదిస్తామంటున్నారు, భగవాన్. కానీ, కాంక్ష / స్వార్థంతో ఏది చేసినా ఫలము దక్కదంటున్నారు. భగవద్గీత నిష్కామ కర్మనుగురించి చెప్పింది.

మనం స్వామికి బెస్టు ఫ్రెండ్లుగా తయారుకావాలి. మనకుకూడా బెస్టు ఫ్రెండ్లు ఉండాలి. కాలక్షేపానికి, కేరింతలకి, కేకలకి, కూతలకి దగ్గర చేరినవారు బెస్టు ఫ్రెండ్లు కారు. ఆదర్శమైన జీవితాలను గడుపువారే మనకు బెస్టు ఫ్రెండ్లుగా భావించాలి. ఎవరా బెస్టు ఫ్రెండ్లు? అంటే బాబావారు స్పష్టంగా చెప్పారు. మనకు మంచి కంపెనీ, సత్సాంగత్యం ఉండాలి. “టెల్ మి యువర్ కంపెనీ, ఐ షల్ టెల్ యు వాట్ యు ఆర్” (నీ స్నేహితులెవరో చెబితే నీవెలాంటివాడివో చెప్పవచ్చు) అని స్వామి పలుమార్లు చెప్పడం మనమెరిగినదే! సత్సంగంలో చేరడం మనం స్వామికి ఇవ్వవలసిన జన్మదినోత్సవ కానుక. స్వామి ఏమన్నారంటే,

“మంచితనమునందు మానవత్వమునందు
నీతియందు నిండు నిజమునందు
ఆచరించి చెప్పు ఆచరించి చూపు ఆదర్శములనెల్ల
అతడె యువకుడు ఆమె యువతి కాదె
అట్టివారె బెస్టు ఫ్రెండ్లు మీకు
అట్టివారె బెస్టు ఫ్రెండ్లు నాకు”

మంచిని పెంచుకుని మంచిగా ఉండే ప్రయత్నం చేద్దాం. ఈ మంచితనం మనసులో మాటలో నడతలో వ్యక్తమవుతుంది. మన మంచితనాన్ని స్వామికి జన్మదినోత్సవ కానుకగా సమర్పిద్దాం.

మనసునందు మంచి మాటలందు మంచి
నడతలందు మంచి పొడమకున్న
సాయి మిమ్ము మెచ్చి సంతోషమెటులిచ్చు?
చెప్పరయ్య మీరె ఒప్పుకుండు

స్వామికి సర్వస్వ శరణాగతి నొందడమే మనము చేయవలసిన నివేదన. సర్వసమర్పిత భావం, అంకిత భావం, భక్తిభావం, శరణాగతి నందిస్తాయి. కోరికలు మితిమీరితే అరాచకం ఆందోళన కలిగించవచ్చు. కష్టాలు వెంటాడవచ్చు. సంసార తాపత్రయం బాధించవచ్చు. అహంకారం పడగ విప్పువచ్చు. వీటన్నిటికీ స్వామిని శరణు వేడుకోవడమొక్కటే పరిష్కారం.

విషయవాంఛలు నిన్ను వెంటాడు తరి నీవు
నోరెత్తి సాయీశ శరణమనుము
కష్టపరంపరల్ కాల్రవిన్నపుడు
కరమెత్తి సాయీశ కావుమనుము
సంసార తాపముల్ సంఘటిల్లినప్పుడు
మనసార సాయీశ మరువననుము
మది దురహంకారమొదవినయప్పుడు
తలవంచి సాయీశ దాసుడనుము
సత్యభాషివై సాయీశు సాక్షిగనుము
మోక్షమాశించి సాయీశు మ్రోల మనుము
విశ్వమోహన గానము వీనులలర
ఆలపించిన శ్యాముడే అతడు నమ్ము

నవసమాజంలో ప్రపంచీకరణ ఆధునిక ధోరణిలో, ఈ కంప్యూటర్ యుగంలో, గ్రహాంతర ప్రయాణం సామాన్యమైన ఈ రోజుల్లో మితిమీరిపోతున్న కులమత ద్వేషాలు అవమానకరం అని చెప్పక తప్పదు. కులం మతం పేరుతో పలుచోట్ల హింసాత్మక సంఘటనలు చోటు చేసుకుంటున్నాయి. కనుక, మనము కులమత ద్వేషాలను నిరసించాలి. దీనుల సేవయే పరమావధియని చాటాలి. నామచింతనయే కలిలో భగవంతుని చేర్చునని చెప్పాలి. భక్తి విశ్వాసాలు కలవారే మనవారనుకోవాలి. భేదభావము విడనాడి కలసిమెలసి ఉండాలి. ఇది స్వామికి మనం ఇవ్వవలసిన జన్మదినోత్సవ నీరాజనం.

కులమత ద్వేషాలు కూలద్రోయుడటంచు
చేయెత్తి బోధనల్ చేయవలయు
దీనులసేవయే దివ్యమార్గమటంచు
పలుమార్లు గట్టిగా పలుకవలయు

నామచింతన నరున్ నామి సన్నిధి జేర్చి
అమృతత్వమందించు ననగవలయు
భక్తి విశ్వాసముల్ బాగుగా గల్గిన
వారలు మనవారలని వచించు
జ్ఞానబోధలు నరులకు చేయువారు
ఇష్టులౌదురు స్పష్టము ఎంతయేని
భేద భావంబు విడనాడి ప్రీతితోడ
కలిసియున్నచో సాయికి కలుగు ప్రేమ

జన్మదినోత్సవానికి స్వామిని ఆహ్వానిద్దాం. సర్వాలంకారాలు చేద్దాం. హృత్పూర్వకంగా స్వాగతం పలుకుదాం. నిరాకారియైన నిర్గుణ నిరంజనుని మహదానందంతో ప్రార్థిద్దాం. గుణాత్మకంగా, అంతరార్థపూర్వకంగా, వినూత్నంగా వేడుకొందాం. ఈసందర్భంగా ‘మహతి’ కావ్యంలోని కీర్తనను ఉటంకిస్తాను.

రండు మన హృత్పీఠమున బ్రహ్మాండనాథుండు
నిందుకొలుపుండంగ వచ్చెను లెండు లేలెండు ||రండు||

నిందు కొలువులో మన హృదయపీఠానికి ఆహ్వానిద్దాం.

సుగుణ మణిగణ తోరణంబుల సుందరంబుగ గట్టుడు
నెగడు పరమోత్సాహ ధ్వజమును నింగిముట్టగ నిల్పుడు
||రండు||

మంగళతోరణాలు సిద్ధం చేయాలి, స్వామి రాక సందర్భంగా. ఎలాంటివి? సుగుణ మణిగణ తోరణాలు. మామిడాకులవి ఎండిపోతాయి. కానీ, సుగుణాలు మణులు. అవి రాలిపోవు, ఎండిపోవు. ఉత్సాహ ధ్వజాన్ని నిలుపుదాం.

భవ్యతరముగ నొప్పు దయయను పట్టుగొడుగును బట్టుడు
దివ్యవిజ్ఞాన ప్రదీప్తుల దేజరిల్లగ జేయుడు ||రండు||

స్వామికి పట్టుకుచ్చుల ఛత్రం పట్టాలి. ఎలాంటి ఛత్రం? దయయే పట్టుగొడుగు. అంతకు మించిందేముంటుంది! దివ్యవిజ్ఞాన ప్రదీప్తి వెలుగుల నందించాలి.

శాంతి సత్యములనెడు తెల్లని చామరంబుల వేయుడు
చెంత దుర్గుణ గణము లెవ్వియు జేరకుండగ దఱుముడు
||రండు||

మన హృదయ సింహాసనమును అధిష్టించిన స్వామికి వింజామరలు పట్టాలి. ఏవి అవి? శాంతి సత్యములే చామరములు.

వినుతులనియెడు విరుల వానను విరివిగా గుఱిపింపుడు
ఘనతరంబుగ గ్రాలు భక్తిని గాన్మగా నర్పింపుడు
||రండు||

పుష్పాలంకారాలు కనువిందు చేస్తాయి ఈ సందర్భంగా. భగవత్ దివ్యమంగళ గుణగణాల విరులవాన కురవాలి. పండ్లు, ప్రసాదాలు నైవేద్యం ఇద్దాం. కానుకలు సమర్పించుకుందాం. ఏమది? భక్తియనెడు కానుక. అష్ట పుష్పాలతో అర్పిద్దాం. స్వామికి ప్రీతికరమైన ఆ ఎనిమిది రకాలైన పుష్పాలేవనుకుంటున్నారా?

అహింసా ప్రథమం పుష్పం
పుష్పమింద్రియ నిగ్రహః
సర్వభూతదయా పుష్పం
క్షమాపుష్పం విశేషతః
శాంతిపుష్పం తపఃపుష్పం
ధ్యానపుష్పం తత్వైవ చ
సత్యమష్టవిధం పుష్పం
విష్ణోః ప్రీతికరం భవేత్.

ఇదే నిజమైన జన్మదినోత్సవ కానుక, ఇదే నిజమైన పుట్టుపండుగ వేడుక.

“ఇది సత్యశ్రీ జయంతి
ఇది నిత్యశ్రీ జయంతి
సత్య నిత్య సమాన్విత్య
సారస్వత వైజయంతి”

“సర్వవేదాంత సంవేద్యం
సర్వధర్మ స్వరూపిణమ్
సర్వదేవమయం వందే
సర్వజ్ఞం సత్యసాయి నమః” - కరుణాశ్రీ

భగవాన్ విజయతే! సంభవామి యుగేయుగే
జై శ్రీ సాయినాథ మహారాజ్ కీ... జై!

మన జీవితమే స్వామి సందేశం కావాలి

గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి

అవతారపురుషులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారు ఒకప్పుడు అమెరికాకు చెందిన ఛార్లెస్ పెన్కు ఈ భువిపై తమ అవతార కార్యక్రమాన్నిగురించి అంతర్వాణిగా వినిపింపజేస్తూ ఈవిధంగా తెలియజేశారు:

“నా అవతార కార్యక్రమంలో మీలో ప్రతి ఒక్కరు పాలుపంచుకోవలసిన సమయమాసన్నమైనది. మానవజాతి సమస్తము ఒక్కటిగా సామరస్యంతో జీవించే సమయం అతిత్వరలోనే రానున్నది. మీరు ప్రతి ఒక్కరూ నా అవతార కార్యక్రమంలో ఒక అద్వితీయమైన పాత్రను పోషించవలసి యున్నది. నేను ఎవరిని పిలుస్తానో వారు మాత్రమే ఇందులో పాల్గొనగలరు. మీలో ప్రతి ఒక్కరు మీకు నియమింపబడిన కార్యమును మౌనంగా నెరవేరుస్తూంటే నేను మిమ్మల్ని మెచ్చుకుని దగ్గరకు తీసుకుంటాను. మీ ఆత్మలు ఉద్ధరింపడి, మీ నేత్రములలో నా దివ్యరూపము ప్రతిఫలిస్తుంది. దివ్యాత్మస్వరూపులారా! రండి! సాయి అవతారోద్యమంలో మనస్ఫూర్తిగా పాలుపంచుకోండి! అలా చేసినప్పుడు మీ శ్వాస సేవరూపంలో పరిమళిస్తుంది. మీరు ప్రపంచానికే ఆదర్శమూర్తులవుతారు. మీ ఆనందమే నా ఆనందము.”

ఇదే విషయాన్ని భగవాన్ మరొక సందర్భంలో పునరుద్ఘాటిస్తూ, మానవజాతి కర్తవ్యాన్ని గుర్తుచేస్తూ ఇలా అన్నారు:

“నీలో ఉన్న దివ్యకాంతి నీ చుట్టూ ప్రసరించి, అంతటా వెలుగు నిండి అన్ని దేశాలలోను, అన్ని కాలాలలోను లక్షలాది

దివ్యైలను వెలిగిస్తోందని తెలుసుకో! భగవంతుడు అవతారస్వరూపుడై భువికి దిగివచ్చి ప్రపంచానికి బోధచేసే తరుణంలో ఆయనను ప్రత్యక్షంగా దర్శించుకుని, ఆయనే ప్రత్యక్షంగా దారి చూపించే అదృష్టమును పొందిన ఈ తరంలోని భక్తులు నిజంగా ఎంత అదృష్టవంతులో!”

అందువలన, ప్రపంచము నలుమూలలా ఉన్న లక్షలాది సాయి భక్తులు ప్రతి ఒక్కరు తమ ఇళ్ళలోనూ, బయట సమాజంలోనూ ఎదురయ్యే అనేక సందర్భాలలో స్వామి దివ్యబోధలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ, ఆచరిస్తూ ఆదర్శవంతమైన జీవితం గడపాలి. మన శక్తిమేరకు మనము స్వామి మనలో వెలిగించిన ఈ దివ్యజ్యోతిని, జ్ఞానజ్యోతిని, ప్రేమజ్యోతిని చుట్టూ ఉన్న వాతావరణంలో ప్రసరింపజేసే ఆదర్శమానవులం కావాలి. భగవాన్ చూపిన దివ్యపథములో పయనించడానికి మన శక్తి వంచనలేకుండా కృషి చేయాలి. ఇందుకొరకు భగవాన్ స్వయంగా సూచించిన విశ్వాసము, ప్రేమ, సేవలతో కూడిన త్రివిధ జీవనమార్గం మనకు దోహద పడుతుంది.

1. విశ్వాసము:

“విశ్వాసము అనే పునాదిపై మానవుడు తన జీవిత సాధమును నిర్మించుకోవాలి. ‘దేవుడున్నాడు’ అనే విశ్వాసముతో కూడిన పంచాక్షరీ మంత్రము మీ జీవిత నౌకకు చుక్కాని కావాలి. ఆ విశ్వాసము చిత్తశుద్ధిద్వారా రావాలి. భగవంతునియందు విశ్వాసము పెంచుకోండి. ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో విశ్వాసమే అత్యంత కీలకమైనది. సంశయము మన సాధనయొక్క పునాదులను సైతం కదిల్చివేస్తుంది. అందువలన దానిని పూర్తిగా తొలగించుకోవాలి. విశ్వాసం త్యాగంగా రూపొందుతుంది. భగవంతుని దివ్య సంకల్పమును నెరవేర్చే ఒక పనిముట్టుగా తప్పించి నీకంటూ వేరే ఒక వ్యక్తిత్వమేదీ లేదని నీవు తెలుసుకుంటావు. వైరాగ్యము, విశ్వాసము, ప్రేమ శాంతికి పునాది గోడలు. భగవంతునికంటే నీవు వేరనే భావనను విశ్వాసము దూరము చేస్తుంది. వైరాగ్యము అట్టి విశ్వాసమును భగవంతుని మార్గములో నడిపిస్తుంది. ఇక, ప్రేమ నీకు వెలుగుబాటను చూపిస్తుంది. విశ్వాసమే నీ శక్తి.”

2. ప్రేమ:

ప్రాపంచిక వ్యవహారములలో వ్యక్తులమధ్య గల సంబంధమును సూచిస్తూ వాడే ‘ప్రేమ’ అనే పదము స్వార్థముతో కూడియుంటుంది. భగవాన్ ఈ పదమును మహోన్నత స్థాయిలో నిర్వచించారు. భగవంతునికి, భక్తునికి మధ్య గల నిస్వార్థ ప్రేమయే నిజమైన ప్రేమ యని సూచిస్తూ స్వామి మనల్ని ‘ప్రేమస్వరూపులారా’ అని సంబోధిస్తారు.

“భగవంతుని చేరుకోవాలనే ఆర్తిని ‘ప్రేమ’ అని పిలువవచ్చును. ప్రేమ మానవుని అత్యంత మధురమైన, సుందరమైన, తృప్తి కలిగించే సంపద. జీవితంలో ఎదురయ్యే సమస్త అవరోధములను అధిగమించి, ఎల్లవేళలా సమచిత్తముతో ఉండగలిగే శక్తిని భగవత్ప్రేమ ప్రసాదిస్తుంది. భక్తికి నిర్వచనం భగవంతుని యందు గల ప్రేమయే. భగవంతునికంటే తాను వేరు కాదనే భావన కలిగిన ఒక మానసిక స్థితి భక్తి. భక్తిచేత హృదయము ఆర్ద్రమై ఉన్నత భావాలు, పవిత్రమైన ప్రేరణలు కలిగే స్థాయికి చేరుకోవాలి. భక్తివలన అసలు మీ ప్రవర్తనే మారిపోవాలి. నిస్వార్థమైన, విశ్వజనీనమైన, అమూల్యమైన దివ్యప్రేమను మానవులందరికీ పంచండి. ప్రేమమత వ్యాప్తి, మానవతా విలువల పునరుద్ధరణ కార్యక్రమంలో మంచి పనిముట్టుగా తయారుకండి” అని భక్తులకు పిలుపునిచ్చారు, భగవాన్.

3. సేవ:

భగవాన్ బాబావారు సాధకులకు సూచించిన త్రివిధ జీవన మార్గములో సేవకు అత్యంత ప్రాధాన్యత ఉన్నది. సేవ సాక్షాత్తు భక్తిలో ఇమిడియున్న తత్వమే. సేవ, భక్తుని ఊపిరి, స్వభావము కావాలని భగవాన్ ఉద్బోధించారు.

“సేవ” అనే పదమునుగురించి భగవాన్ చాలా సందర్భాలలో విస్తృతమైన నిర్వచనం, సూచనలు చేశారు:

ఎ). ఈ విశ్వమంతా భగవంతుని నివాస స్థానమని, జీవులందరూ ఆయన బిడ్డలని విశ్వసించి, అట్టి తత్త్వమును అనుభవించిన భక్తుని హృదయమునుండి సేవాభావము ఉద్భవిస్తుంది. నీవు ఏ సేవ చేశావని భగవంతుడు నిన్ను ప్రశ్నించడు. ఎటువంటి భావముతో చేశావని పరిశీలించుతాడు.

బి). సేవ అంటే ఇతరులకు ఏదో ఒకటి చేయడం కాదు. కర్తవ్యము, క్రమశిక్షణ, భక్తి ఈ మూడింటితో మీ సేవాకార్యక్రమము నిండి యుండాలి.

సి). ఇతరులకు ఏవిధమైన సేవ చేసినా, అది భగవంతునికి చేసిన సేవగానే భావించాలి. ఎందుచేతనంటే, వారుకూడా భగవంతుని బిడ్డలే! సమస్త సేవలను ప్రసాదించేవాడు, స్వీకరించే వాడుకూడా భగవంతుడే! అందువలన ఆయనకు ఎల్లప్పుడు కృతజ్ఞులై ఉండాలి.

డి). నిస్వార్థబుద్ధి, పవిత్ర ప్రేమలతో చేసిన సేవలు మిమ్మల్ని అత్యున్నతమైన దివ్యత్వస్థాయికి చేర్చుతాయి.

ఇ). నీకు నచ్చిన సేవలను కోరుకోవడంకంటే నీకు అప్పగించిన సేవలను మనస్ఫూర్తిగా చేయడంలోనే ఎక్కువ తృప్తి ఉన్నది.

సాక్షాత్తు శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడంతటివాడు కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో పగటిపూట అర్జునునికి రథసారథిగా సేవలందించాడు; రాత్రివేళ యుద్ధములో గాయపడిన అశ్వములకు సేవచేసి సేదదీర్చాడు. రాజసూయ యాగము జరుగుతున్నప్పుడు అక్కడికి విచ్చేసిన అతిథులు భుజించిన తరువాత ఆ ఎంగిలి విస్తర్లను ఎత్తివేయడానికి సిద్ధపడ్డాడు.

అదేరీతిగా, ఈ అవతారంలో కూడా శ్రీ సత్యసాయి భగవానుడు సేవాభావమునకు ప్రతీకగా నిలిచారు. కనుకనే వారు, “నా జీవితమే నా సందేశము” అని ఉద్ఘాటించారు. సాయి భక్తులమని చెప్పుకునే మనము వారియందు భక్తివిశ్వాసములతో, నిస్వార్థ ప్రేమపూరిత సేవలతో వారు చూపించిన మార్గంలో నడుస్తూ మన జీవితాలను సఫలం చేసుకుంటూ, “మా జీవితమే స్వామి సందేశం” అని ప్రపంచానికి చాటిచెప్పగలగాలి. అదే ఈనాడు, రాబోయే కాలంలోకూడా మన ప్రధాన కర్తవ్యం. ❖

“నా జీవితమే నా సందేశం”

‘నా జీవితమే నా సందేశం’ అని నేను చెబుతుంటాను. ఎందుకంటే ఒక్క క్షణమైనా నేను వ్యర్థం చేయను. భక్తులయొక్క పనులు చూస్తూ కాలాన్ని సద్వినియోగపరుస్తాను.

“న మే పార్థాస్తి కర్తవ్యం త్రిషు లోకేషు కించన
నానవాప్త మవాప్తవ్యం వర్త యేవ చ కర్మణి”

“ఈ ముల్లోకాలలో నాకు కావలసింది ఏమీ లేదు. అయినా నేను కర్మలను ఆచరిస్తూనే ఉన్నాను” అన్నాడు కృష్ణుడు. అదేవిధంగా, నాకోసం నేను చేసుకునేది ఏమీ లేదు. నా కాలిగోటినుండి తల వెంట్రుకవరకు ఎక్కడా స్వార్థం అనేది కనబడదు. నాది ఎప్పుడూ ఇతరులకు ఇచ్చే స్వభావమేగాని పుచ్చుకునే స్వభావం కాదు. ఒక్కదానిని మాత్రం నేను పుచ్చుకుంటాను. అదే నిర్మలమైన ప్రేమ.

- బాబా

తాతయ్యతో...

పి.పి.ఎస్. శర్మ

మనవడు: తాతగారూ! నాకు దైవంపైన భక్తి నమ్మకాలు ఉన్నాయిగా! ఐనా అమ్మ నన్ను ప్రతిరోజూ స్నానం చేసిన వెంటనే దేవుని గదిలో కూర్చోని ధ్యానం చెయ్యాలని చెబుతుంది. ఎందుకోసం?

తాతయ్య: సౌమ్య! బంగారూ! నీకు దైవంపైన చాలా భక్తి ఉన్న విషయం నాకు తెలుసు. చిన్నప్పటినుంచి ఈ 10వ తరగతి వరకు నిన్ను గమనిస్తూనే ఉన్నాను. నీవు మంచి నడత గల బాలుడవు. నీ తెలివితేటలు చూసి, మీ అమ్మ, నాన్న, నేనుకూడా ఎంతో ఆనందిస్తున్నాము. కానీ, నీయొక్క భక్తిభావము, తెలివితేటలు ఎప్పటికీ తరుగక నిరంతరం అభివృద్ధి చెందుతూ ఉండాలనేదే మాయొక్క ఆకాంక్ష. జీవితంలో బాల్యావస్థ ఎంతో కీలకమైనది. అందుకే భగవాన్ బాబావారు తమ అవతార కార్యక్రమాల్లో బాలబాలికల మనోవికాసానికి అత్యంత ప్రాధాన్యతను ఇచ్చారు. బాల్యావస్థ అనే పునాదిపైనే జీవిత సౌధము, అందలి సుఖశాంతులు ఆధారపడి ఉంటాయని బాబావారు వక్కాణించారు.

మనవడు: తాతగారూ! నన్ను 'సౌమ్య' అని ఎందుకు సంబోధించారు? అది నా పేరు కాదుగా!

తాతయ్య: పూర్వం ఋషులు, గురువర్యులు తమ ప్రియతమ శిష్యులను 'సౌమ్య' అనే సంబోధించేవారు. ఇది సాత్విక భావమునకు సూచన; సాధుజీవనమును గూర్చిన ప్రేరణ. ప్రాకృత జీవితంలో నిరంతరం సాగే సంఘర్షణల మధ్య సత్వగుణమును, సాధుభావములను ఎన్నడూ విడువరాదనే ఆకాంక్ష ఈ సంబోధనలో ఇమిడి ఉన్నది. భగవాన్ బాబావారు తమ భక్తులను 'బంగారూ' అని సంబోధించుటలోని ఆంతర్యం కూడా ఇదే! ముద్ద బంగారమువంటి జీవితాన్ని సాధనలద్వారా ఒక

మహాద్భుతమైన ఆభరణంగా మార్చుకొనుటకు వీలగును. 'మొక్కై వంగనిది మ్రూనై వంగునా?' అనే సామెత విన్నావుగా. అంచేత, బాల్యావస్థలో అలవడని సద్గుణాలు వయసు ముదిరిన పిమ్మట ఎలా సాధ్యమవుతాయి?!

సౌమ్య! ఈ సందర్భంగా నీకొక నిజాన్ని చెప్పాలి. ఈనాటి బాలబాలికలలో ఉన్న తెలివితేటలు, అవగాహన, ప్రాపంచిక దృక్పథం మా కాలంలో ఉండేవి కావు. అందుకు అవసరమైన పరికరాలుకూడా ఆరోజుల్లో లేవు. తెలుసా? నీ వయసులో ఉన్నప్పుడు నాకు నీకున్న విజ్ఞానంలో సూరవ వంతు కూడా ఉండేది కాదు.

ప్రాపంచిక అవసరాలకు, లౌకిక జీవితానికి టీవీ, ఫోను, ఇంటర్నెట్ వంటి పరికరాలు ఎంత అవసరమో, అట్లే శాంతియుత జీవితానికి, ఆనందమయ సామరస్యానికి, మానవ సోదరత్వ దైవ పితృత్వ భావనలకు సత్వగుణ పోషకాలైన గ్రంథాలు, ప్రవచనాలు, ధ్యానాది సాధనలు కూడా చాలా అవసరం. శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ, శ్రీ సత్యసాయి వంటి అవతార పురుషుల గాథలు, స్వామి వివేకానంద, రమణ మహర్షి, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస మొదలైన మహాత్ముల ప్రబోధలు, ధ్రువ ప్రహ్లాదులవంటి భక్తాగ్రేసరుల వృత్తాంతములు ఈనాటి బాలబాలికలు పఠిస్తుండాలి. అప్పుడే వారి అమోఘమైన తెలివితేటలకు ఒక దిశానిర్దేశం లభిస్తుంది. అప్పుడే సమాజం మూడు పువ్వులు, ఆరు కాయలుగా వెలుగొందుతుంది.

భగవాన్ తమ పదవ యేటనే చిన్నచిన్న పాటలు, నాటికలు వ్రాసి, ఆనాటి సంఘంలోని దురాచారాలను అద్దంలో చూపినట్లు తెల్పారు. అట్లే, శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస తమ పదవ యేటనే పెద్దపెద్ద పండితులకు సలహాలనిస్తూ పురాణగాథలు చెబుతూండేవారు.

ఆదిశంకరులవారు బాల్యంలోనే అన్ని శాస్త్రాలను క్షుణ్ణంగా వల్లించారు. స్వామి వివేకానందులు బాల్యంలోనే ధ్యానసిద్ధిని అందుకున్నారు. శ్రీరమణ మహర్షి తమ పదహారవ యేటనే ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని ప్రారంభించారు.

అందువలన, సౌమ్య! బాలబాలికల, యువతీ యువకుల శక్తిసామర్థ్యాలను తక్కువగా అంచనా వేయవద్దు. నేటి బాలబాలికలకు సరియైన శిక్షణ అందిస్తే భావితరాల్లో యావత్ ప్రపంచము ఒక సుందర సుమధుర స్వర్గసీమగా మారిపోగలదు. బాలబాలికలు లేత మొక్కలవంటివారు. వాతావరణంలో ఏ కొద్ది అలజడి జరిగినా, ఏ కొద్ది ఉపద్రవం వచ్చినా తట్టుకొని నిలదొక్కుకునే సామర్థ్యంగానీ, శక్తియుక్తులుగానీ సాధారణంగా వారిలో ఉండవు. అందువలన అట్టివారికి సరియైన రక్షణ కావాలి. శారీరక రక్షణ మాత్రమేకాదు; భావి జీవితంలోని ఒడుదుడుకుల్ని, అనేకమైన సవాళ్ళను ఎదుర్కొనే మానసిక స్థైర్యము, ధైర్యము, విచక్షణాశక్తి మొదలైన లక్షణాలను అలవర్చుకోవలసియున్నది. మహనీయులు అనుసరించిన పద్ధతులను, వారు పాటించిన విలువలను బాలబాలికలు అవగాహన చేసుకొని, ఆ లక్షణాలను తమలో ఎంత త్వరగా ఇముడ్చుకుంటే అంత మంచిది. వాటిని తమ వ్యక్తిత్వంలో జీర్ణించుకున్నవారు ఏ రంగంలోనైనా సులువుగా రాణించగలరు, ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించగలరు. ముఖ్యంగా జీవితంలో ఉన్నత ఆశయాల్ని కలిగి యుండాలి. దాన్ని సాధించాలనే పట్టుదల వహించాలి. అందుకు తగిన కృషి సల్పాలి. అలా నేర్చిన విషయాలను, మెలకువలను చక్కటి త్రోవల్లో ప్రవహింపజేసి సంఘానికి మేలు చేకూర్చాలి.

మనవడు: తాతగారూ! సాధన, సాధన అంటారు. ఏమిటది?

తాతయ్య: ఒక లక్ష్యం నిశ్చయించుకొని, దాన్ని సాధించుటకై నిరంతరం చేసే కృషినే సాధన అంటారు. ఉదాహరణకు, సంగీతంలో ఉన్నతస్థాయి చేరుకోవాలంటే నిరంతర కృషి కావాలి. ఒక గొప్ప దాక్షరు కావాలంటే,

చాలా సంవత్సరాలు పట్టుదలతో చదవాలి. ఒక గొప్ప యంత్రాన్ని కనిపెట్టాలంటే ఎంతో కృషి కావాలి. ఇవన్నీ కూడా సాధనలే! కానీ, ఆధ్యాత్మిక సాధనకూ ప్రాపంచిక సాధనకు మధ్య కొద్దిగా వ్యత్యాసం ఉంది. వ్యత్యాసం స్వల్పమైనా ఫలరూపంలో మాత్రం చాలా తేడాలుంటాయి. యోగాభ్యాసాన్నికూడా కేవలం శారీరక స్వస్థత నిమిత్తం కొనసాగిస్తే, దాన్ని వ్యాయామంగానే పరిగణించాలి. అంతేగాని, అది ఆధ్యాత్మిక సాధన అనిపించుకోదు. సంగీత సాధన, విజ్ఞాన శాస్త్ర పరిశోధన మొదలైనవాటిని భగవదారాధనా భావంతో కొనసాగిస్తే, అవన్నీ ఆధ్యాత్మిక సాధనలుగానే పరిణమిస్తాయి.

మనవడు: అంటే, భావం ప్రధానమన్నమాట.

తాతయ్య: అవును. భావం ప్రధానం. వీటిని సాత్విక రాజసిక తామసికములుగా మన శాస్త్రాలు వర్ణిస్తున్నాయి. సాత్విక భావాలతో చేసే సాధనలన్నీ దైవత్వానికి దగ్గరలో ఉంటాయి. అందుకే భగవంతుడు ఎప్పుడూ సాత్వికులకు సన్నిహితుడుగా ఉంటాడు.

మనవడు: అయితే, ఆధ్యాత్మిక సాధన అంటే ఏమిటి?

తాతయ్య: చూడు సౌమ్య! జీవితం అనే వృక్షంలో మూడు రకాల ఫలాలు లభిస్తాయి. వీటిలో తామసిక, రాజసిక ఫలాలు కోకొల్లలుగా ఉంటాయి. అవి చూడటానికి చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉంటాయి. కానీ, నిజానికి అవి మనిషియొక్క ఆరోగ్యానికి, ఆనందానికి, అభ్యుదయానికి అవరోధాలు. సాత్విక ఫలాలు మాత్రం అందరాని ఎత్తుల్లో ఉంటాయి. విజ్ఞానవంతుడైన మానవుడు తన సర్వశక్తులను వినియోగించి ఆ సాత్విక ఫలాలను అందుకొనుటకై పట్టుదలతో కృషి చేస్తాడు. అదే నిజమైన ఆధ్యాత్మిక సాధన. మానవ హృదయం ప్రేమమయం. అయితే, అది సంకుచిత భావాలతో కూడినప్పుడు స్వార్థపూరిత ప్రేమగా మారుతుంది; విశాల భావాలతో కూడినప్పుడు దివ్యప్రేమగా మారుతుంది. కాబట్టి, హృదయాన్ని విశాలం గావించుకోవడమే అన్ని సాధనలకంటే ఉత్తమమైనది. ❖

మధురమైన ఘట్టాలలో

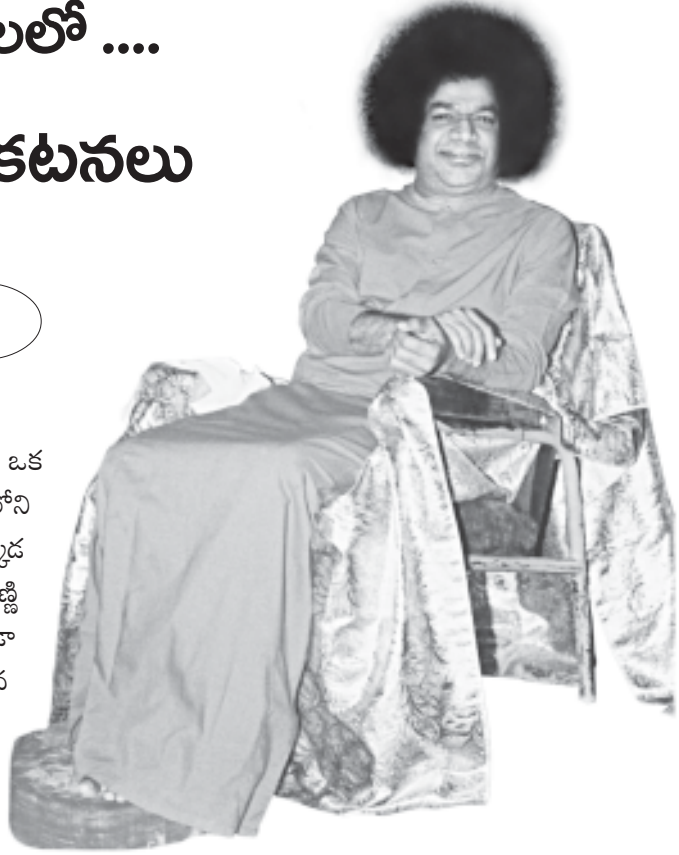
మహాత్మ్యపూర్ణ ప్రకటనలు

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

పుట్టపర్తి నివాసులైన రామ్మూర్తిగారు ఒక పర్యాయం తీర్థయాత్రలు చేస్తూ హిమాలయాలలోని గంగోత్రికి వెళ్ళారు. చాలామంది యాత్రికులు అక్కడ దగ్గరలోని ఆశ్రమంలో ఒక యోగిపుంగవుణ్ణి దర్శించుకొని వస్తూండటం చూసి తానుకూడా వెళ్ళారు. అక్కడికి వెళ్ళిన తరువాత తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే, ఆయన పేరు పవహరి బాబా. ఆ యోగికి నేత్రములు లేవు, చూపులేదు. ఆయన తనదగ్గరకు వచ్చి నమస్కరించుకొని వెళ్ళే భక్తుల్ని తనకు ఇష్టమైతే ఎవరినైనా పలకరిస్తారు, లేకపోతే లేదు. భక్తులు వరుసగా ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళి నమస్కరించుకొని వెళుతున్నారు. ఆయన మౌనంగా కూర్చోని ఉన్నారు.

ఈ రామ్మూర్తిగారు దగ్గరకు వెళ్ళినప్పుడు పవహరి బాబా మౌనం వీడి హిందీలో, “బేటా! ఎక్కడినుండి వచ్చావు?” అని అడిగారు. “ఆంధ్రపదేశ్ లో పుట్టపర్తినుండి వచ్చాను స్వామీ” అన్నాడు. వెంటనే ఆ మహానుభావుడు, “అరే బేటా! శివుడు పుట్టపర్తిలో ఉంటే నువ్వు ఇంతదూరం ఎందుకు వచ్చావు?” అన్నారు.

ఈయన ఆశ్చర్యపోయారు. ఆ యోగికి నేత్రములు లేకపోవడం! అంతమందిలో తననే పలకరించడం! హిమాలయాలలో గంగోత్రిలో ఉన్న ఆయన పుట్టపర్తిలో స్వామినిగురించి చెప్పటం! ప్రతి రోజు తాను దర్శనం చేసుకుంటున్నది సాక్షాత్తు పరమశివుణ్ణి అన్నమాట! అని ఆయనకు ఆశ్చర్యనందాలు కలిగాయి.

రామ్మూర్తిగారు పుట్టపర్తికి చేరుకున్నారు. వచ్చి దర్శనం లైన్ లో కూర్చున్నారు. భగవాన్ బాబావారు దగ్గరకు వస్తున్నప్పుడు గంగోత్రిలో పవహరి బాబా చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు వచ్చి, ఆయన ఇదివరకటికంటే ఎక్కువ భక్తిశ్రద్ధలతో స్వామిని చూస్తూ నమస్కరిస్తూ ఉన్నారు. “హిమాలయాలకు వెళ్ళి వచ్చావా?” అని స్వామి పలకరించారు. ఈయన, “వెళ్ళి వచ్చాను స్వామీ” అన్నారు. స్వామి, “తెలిసిందా?” అని అడిగారు. ఈయన, “తెలిసింది స్వామీ” అన్నారు. “ఇక్కడి విషయం అక్కడికి వెళితే తెలిసిందన్నమాట! సంతోషం” అంటూ స్వామి ముందుకు సాగిపోయారు.

ఒకనాటి సాయంత్రం పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో హర్యానా బాలవికాస్ పిల్లలచే ఒక నాటక ప్రదర్శన

జరగబోతోంది. కొంతమంది చిన్నారులు వేషధారణ చేసుకొని తెరవెనుక సిద్ధంగా ఉన్నారు. వారిలో టాన్యా కపూర్ అనే అమ్మాయి అర్ధనారీశ్వరుని వేషం ధరించింది. పూర్ణచంద్ర సభాసదులతో నిండిపోయింది. అందరూ స్వామి రాకకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. అప్పటికింకా యజుర్మందిరం నిర్మాణం జరగలేదు. పూర్ణచంద్రపైన మేడమీద గదిలో స్వామి ఉండేవారు. స్వామి మేడ దిగే మెట్లు తెరలోపలనే ఉంటాయి.

స్వామి మేడ దిగి వచ్చారు. నాటకం వేసే బాలికలు స్వామిని చూసి సమస్కరిస్తూ ఉన్నారు. బాబావారు టాన్యాకపూర్ దగ్గరికి వచ్చి, “ఎక్కడినుంచి?” అని అడిగారు. “ఫ్రమ్ హర్యానా, స్వామీ” అన్నది. “నాటకంలో నీ పాత్ర ఏమిటి?” అని స్వామి మళ్ళీ అడిగారు. “అర్ధనారీశ్వర్, స్వామీ” అన్నది. అప్పుడు స్వామి హిందీలో, “అర్ధనారీశ్వర్ మానే ఆధా పార్వతి, ఆధా పరమేశ్వర్. అర్ధనారీశ్వర్ కా రూప్ హీ సత్యసాయి కా రూప్ హై! మత్ భూలో!” (అర్ధనారీశ్వరుడంటే సగం పార్వతి, సగం పరమేశ్వరుడు. అర్ధనారీశ్వర రూపమే సత్యసాయి రూపం! మరచిపోకు) అన్నారు. ఆ అమ్మాయి పరమానందంతో పులకించిపోయింది.

స్వామి తెరలోనుంచి బయటకు వచ్చి స్టేజికి ముందున్న గేలరీలో ఆసీనులయ్యారు. నాటక ప్రదర్శన చక్కగా జరిగింది. తరువాత స్వామి పిల్లలతో ఫోటోలు తీయించుకోవడానికి వేదికమీదికి వెళ్ళారు. అర్ధనారీశ్వర పాత్రధారిణి ప్రక్కనే నిలబడి ఫోటోలు తీయించుకొన్నారు. ఆ సమయంలో స్వామి దివ్యసన్నిధి మహిమవల్ల ఆమె ఉద్విగ్నరాలై చెక్కిళ్ళపై కన్నీటిధారలతో ఉంది. అప్పుడు భగవాన్ ఆ అమ్మాయిని చూసి, “డోన్ట్ క్రై! ఐ ఎల్ గివ్ యు శారీస్” (ఏడవకు, మీకందరికీ చీరలు ఇస్తాను) అని ఆ అమ్మాయిని నవ్వించి, మాయలో పడవేసి వెళ్ళారు.

తూర్పు గోదావరి జిల్లా గిరిజన పర్తియాత్ర సందర్భంగా స్వామి సన్నిధిలో “సవవిధ భక్తి సుమాంజలి” అనే నృత్యరూపకం ప్రదర్శింపబడింది. అందులో తొమ్మిది భక్తిమార్గాలకు భగవాన్ జీవితంలోని తొమ్మిది ఘట్టాలు

సమన్వయించడం జరిగింది. ‘పాదసేవనం’ అనే ఘట్టంలో కామావధానిగారు, రాజారెడ్డిగారు స్వామికి పాదసేవ చేసి వస్తూ, స్వామి పాదాలు గట్టిగా ఉన్నాయని ఒకరు, కాదు, మెత్తగా ఉన్నాయని మరొకరు అనుకుంటారు. అప్పుడు వారికి స్వామి ఇదివరకు చేసిన అవతార ప్రకటన గుర్తుకు వచ్చింది:

“ఎచటెచటి సాధువులు ఎంతగానో వేదారు
మహర్షులు మహాత్ములు మనసా ధ్యానించారు!
కలిలోని అధర్మాన్ని కనులారా కన్నాను
అందుకనే ఈ భువిపై నేను అవతరించాను!
సగభాగము శివుడను, సగభాగము శక్తిని
అందుకనే నన్నిప్పుడు సాయిబాబా అంటారు!
నిరాకారుడీనాడు సరాకారుడై వస్తే
సందేహంతో మీరు సతమతమవుతున్నారు!”

అనే పాట ప్రదర్శన జరిగింది. నాటకం అయింది. స్వామి పరమానందభరితులయ్యారు.

అదే సమయంలో స్వామి ఒక విద్యార్థిని దగ్గరకు పిలిచి అతని ఉత్తరం తీసుకుంటూ, “ఈ నాటకంలో ఇందాక ఒక పాట పాడారు విన్నావా?” అని అడిగారు. “విన్నాను స్వామీ” అన్నాడతను. “నేనెవరో నీకు అర్థమైందా?” అన్నారు బాబా. “మీరు పార్వతీ పరమేశ్వర స్వరూపం స్వామీ!” అన్నాడతను. అందుకు స్వామి అతని చేతిపై అభినందనపూర్వకంగా తట్టి, “అందుకే రేపు సెప్టెంబరులో ఇక్కడ పార్వతీ పరమేశ్వరుల కల్యాణం జరిపిస్తున్నాను” అన్నారు.

తేదీ 4.9.2010 నాడు సాయికుల్యంత్ సభా సదనంలో స్వామి దివ్యసమక్షంలో శివపార్వతుల కల్యాణ మహోత్సవం కనులపండుగగా జరిగింది.

బీహార్, జార్ఖండ్ సత్యసాయి సంస్థలవారు తేదీ 15.3.2006నాడు ‘భక్తకవి విద్యాపతి’ అనే ఒక నాటకం వేశారు. ఆ నాటకంలో మగధ (ప్రస్తుతం బీహార్) దేశంలో 14వ శతాబ్దంలో ప్రసిద్ధి పొందిన విద్యాపతి అనే మహాకవి ఇతివృత్తం ప్రదర్శింపబడింది.

విద్యాపతి మహాకవి, గొప్ప శివభక్తుడు. ఆయన భక్తికి వశమైపోయి పరమశివుడు ఆయనకు సేవకుడుగా ఉండిపోయాడు. ఆ సేవకుడి పేరు ఉగ్నా. ఉగ్నా సాక్షాత్తు శివుడు కాబట్టి అతను దగ్గరగా ఉంటే ఎంతో ఆనందంగా ఉండేది విద్యాపతికి. “ఉగ్నా! నన్ను విడిచిపెట్టి ఎక్కడకూ వెళ్ళకురా” అనేవాడు విద్యాపతి. “అలాగే స్వామీ! మీదగ్గర ఉండిపోవటానికేకదా వచ్చాను” అనేవాడు ఉగ్నా.

ఒకసారి మిథిలా నగరం పరిపాలించే శివసింహ మహారాజు దగ్గరనుంచి విద్యాపతికి కబురు వచ్చింది, తన ఆస్థానానికి రమ్మని. పెద్ద వయస్సులో విద్యాపతి తన స్వగ్రామమైన మధువనం నుంచి మిథిలకు ఉగ్నాను తోడు తీసుకొని బయలుదేరాడు. చాలాదూరం నడిచి నడిచి అలసిపోయాడు. ఒకచోట ఇక నడవలేక దాహంతో కూర్చుండిపోయాడు. కనుచూపుమేర ఎక్కడా నీటిచుక్క లేదు. “ఉగ్నా! దాహం వేస్తోందిరా” అని అడిగాడు. ఉగ్నా మరచెంబు తీసుకొని ప్రక్కకు వెళ్ళి తన జటాజూటంనుంచి మరచెంబులోకి నీళ్ళు పట్టి క్షణంలో వచ్చి విద్యాపతికి మంచి నీళ్ళు ఇచ్చాడు. “కనుచూపు మేర ఎక్కడా నీళ్ళు లేవే! మరి క్షణంలో ఎలా వచ్చాయి మంచి నీళ్ళు!” అని విద్యాపతి ఆశ్చర్యపోయాడు. “ఉగ్నా! నిజం చెప్పు. ఎలా వచ్చాయి ఈ మంచి నీళ్ళు? నిజం చెప్పు. ఎవరు నువ్వు?” అని అడిగాడు. అప్పుడు ఉగ్నా తన దివ్యస్వరూపం చూపించాడు. ఆ పరమేశ్వరుణ్ణి చూసి విద్యాపతి ఆయన పాదాలపై పడి ఏడ్చేశాడు. “అయ్యో, ఇన్నాళ్ళూ శివునిచేత పనులు చేయించుకున్నానే” అని కుమిలిపోయాడు.

అప్పుడు శివుడు ఆయనతో, “విద్యాపతి! నేను నీ భక్తికి మెచ్చి నీకు సేవకుడిగా ఉండిపోయాను. ఇకమీదట కూడా అలాగే ఉంటాను. కానీ, నేనెవరినో ఎవరికైనా చెప్పావో మరుక్షణమే అంతర్ధానమైపోతాను” అన్నాడు.

ఇక విద్యాపతి రాత్రింబవళ్ళు ‘ఉగ్నా! ఉగ్నా!’ అని కలవరిస్తూ ఉండేవాడు. ఆయన భార్య సుశీల తన భర్త ఒక పనివాణ్ణి అంతగా ప్రేమించడం సహించలేక పోయింది. ఆ కోపంతో ఆవిడ ఉగ్నాకి కష్టమైన పనులు చెప్పేది. ‘ఉగ్నాకి అటువంటి పనులు చెప్పవద్దని విద్యాపతి బ్రతిమలాడేవాడు. ఉగ్నా ఆ పనులు చేస్తూంటే విద్యాపతి కన్నీరు పెట్టుకొనేవాడు.

రాత్రి ప్రొద్దుపోయిన తరువాత ఉగ్నా వాకిట్లో నేలమీద పడుకుంటే, విద్యాపతి మెల్లగా వచ్చి ఉగ్నా పాదాలను ఒత్తేవాడు. ఒకసారి సుశీల ఆ దృశ్యం చూసి ఆగ్రహంతో ఉగ్నాని కొట్టడానికి వచ్చింది. ఇక విద్యాపతి భరించలేక, “ఓసీ, దుర్మార్గురాలా! ఎంత అపచారం! ఉగ్నా సాక్షాత్తు పరమ శివుడు తెలుసా?” అని గట్టిగా ఆక్రోశించాడు. శివుడు అంతర్ధానమైపోయాడు. విద్యాపతి, “ఉగ్నా! ఉగ్నా!” అని ఏడుస్తూ క్రిందపడిపోయాడు.

సాయికుల్పవత్ సభాసదనం కరతాళధ్వనులతో మారుమ్రోగిపోయింది. ఇప్పుడు బీహార్ లో విద్యాపతికి ఉగ్నా శివుడుగా దర్శనం ప్రసాదించినచోటును ‘ఉగ్నస్థాన్’ అంటారు. అక్కడ ఒక చక్కని శివాలయం ఉంది అని మైకులో ప్రకటించారు.

మరునాటి ఉదయం భగవాన్ దర్శనం ప్రసాదిస్తూ వేదికమీదకు వస్తున్నప్పుడు ప్రక్కనున్న పెద్దలతో, “నిన్న నాటకం ఎలా ఉంది?” అని అడిగారు. “అద్భుతం స్వామీ! అద్భుతం!” అన్నారు వారు. అప్పుడు భగవాన్ బాబా, “అవును, అద్భుతం ఎందుకో తెలుసా? అది నా కథే! నేనుకూడా అలాగే నా భక్తులకు ఎందరికో సేవకుడుగా ఉంటున్నాను! కానీ, ఎవరూ నన్ను గుర్తించలేక పోతున్నారు” అన్నారు.

2006 ఆగస్టులో ప్రశాంతి నిలయంలో అతిరుద్ర మహాయాగం జరిగినప్పుడు ఆ మహాయజ్ఞాన్ని నిర్వహించిన వినయ్ కుమార్ తో మాట్లాడుతూ, “రుద్రుడు అంటే రౌద్రంగా ఉంటాడని అందరూ అనుకుంటారు. నేను ఎఱ్ఱని కళ్ళతో, రౌద్రంగా, భయంకరంగా కనిపిస్తున్నానా? లేదు కదా! నేను ప్రేమమయమూర్తిని” అన్నారు, భగవాన్.

“నేను పరమేశ్వరుడన”ని బాబా ఇలా ఎన్ని సందర్భాలలో ఎంత చక్కగా వ్యక్తం చేశారో కదా! అందుకే బాబా అంటారు, “కన్ను విప్పి చూడరోరన్నా!” అని. అంటే, మనం జ్ఞాననేత్రంతో దర్శించాలని అర్థం. అలా దర్శించలేకపోయినా కనీసం బాబా పలికిన ప్రతి చిన్న మాట అర్థం చేసుకుంటే వారెవరో తెలుస్తుంది. ❖

నిస్వార్థ ప్రార్థన

వై. శ్రీరంగనాథరాజు

మేము మొదటి పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్లో ఉన్నప్పుడు మా స్నేహితుడు నరేశ్కి అస్వస్థతవల్ల ఆసుపత్రిలో చేర్పించాల్సి వచ్చింది. అతని గతం గురించి హాస్టల్లో ఎవరికీ తెలియదు. అతనికి తోడుగా అతని అవసరాల నిమిత్తమై వేరొక విద్యార్థిని (జగదీశ్) నియమించారు. ఆరోజు రాత్రి మందుల ప్రభావంవలన నరేశ్ గాఢ నిద్రలోకి జారుకున్నాడు. అయితే, అటుప్రక్కగా పెట్టుకున్న అతడి నోట్బుక్ క్రిందపడిపోయింది. దానిని తీసి పైన పెడదామని జగదీశ్ వెళ్ళాడు. ఆ నోట్బుక్లో తెరచి ఉన్న పేజీపై అతని దృష్టి పడింది. అతనికి ఆసక్తిగా అనిపించి చదవడం ప్రారంభించాడు. ఆ అబ్బాయి ఒక జమీందారీ వంశానికి చెందినవాడు. కానీ, అతడి బంధువులు వాళ్ళ నాన్నని ఆస్తికోసం చంపి, ఆ నేరాన్ని నరేశ్ తమ్ముడిపై వేశారు. అందువలన అతడు జైలుకి కూడా పోవలసి వచ్చింది. ఇంకా అతడి తల్లి కుటుంబ పోషణకోసం ఇతరుల ఇళ్ళలో చాకిరీ చేయవలసివచ్చింది. ఇదంతా చదువుతున్న జగదీశ్ కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. రాత్రంతా నిద్రపోకుండా స్వామిని వేడుకున్నాడు. “స్వామీ, నేను ఏమైనా పుణ్యం చేసుకొని ఉంటే అదంతా నరేశ్కి ధారపోసి అతనిని కాపాడండి” అని ప్రార్థించాడు.

ఆ మరుసటిరోజు ఉదయం నరేశ్ ఆరోగ్యం కుదుటపడడంవలన వారిద్దరూ స్వామి దర్శనానికి వెళ్ళారు. రాత్రి జరిగిన విషయం నరేశ్కి ఏమాత్రం తెలియదు. ఆరోజున నేను జగదీశ్ ప్రక్కనే కూర్చున్నాను. అతని ఎర్రబడిన కళ్ళను చూసి ఏమైందని ప్రశ్నిస్తే, అతడు నవ్వి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. మా ముందు వరుసలో నరేశ్ కూర్చున్నాడు. స్వామి ఇంటర్వ్యూ గదినుండి బయటికి వచ్చి ముందు వరుసలో కూర్చున్న నరేశ్ని పిలిచారు.

ప్రేమగా తల నిమిరుతూ అతని కుటుంబ విషయాలను, ఆర్థిక స్థితిగతులను, తల్లి పడుతున్న బాధలను చెప్పసాగారు. అక్కడే కూర్చున్న వైస్ ఛాన్సలర్ గారిని, ఆశ్రమ పెద్దలను పిలిచి నరేశ్ భారం ఇక తమదేనని చెప్పారు. ఇదంతా చూస్తున్న జగదీశ్ కళ్ళనుండి కన్నీరు కారుతూండడం నేను గమనించాను. ఏమి జరుగుతోందో అర్థం కాలేదు. అంతలోనే స్వామి సరాసరి జగదీశ్ దగ్గరకు వచ్చి, “పాదనమస్కారం చేసుకో” అన్నారు. అతడిని ప్రేమగా చూస్తూ, “గుడ్ బాయ్, నీ ప్రార్థన అందిందిరా” అంటూ చెంపమీద తట్టి వెళ్ళిపోయారు.

ఆరోజు మొదలు జగదీశ్ను స్వామి పలుమార్లు పలుకరించేవారు. ఎన్నోసార్లు ప్రేమగా పిలిచి సభలలో ఉపన్యాసాలిప్పించేవారు. కొన్నిసార్లు తమవెంట ప్రయాణాలు చేసే అదృష్టాన్నికూడా ప్రసాదించారు. కొన్నిరోజుల తరువాత జగదీశ్ నాకు జరిగిందంతా చెప్పాడు. అప్పుడు నాకు అర్థమైంది, భగవానుని అపార కృపకు జగదీశ్ నిస్వార్థ ప్రేమనే కారణమని. ప్రార్థన నిస్వార్థంగా ఉంటే స్వామి కృప అనంతంగా ఉంటుందని తెలిసింది. కానీ, సర్వజ్ఞులైన స్వామి నరేశ్ స్థితిగతులను సరిదిద్దడానికి జగదీశ్ ప్రార్థనకొరకు ఎందుకు ఎదురు చూడాలన్న ప్రశ్న మనలో తలెత్తుతుంది. దీనికి సమాధానం స్వామి ఒక సందర్భంలో చక్కగా తెలియజేశారు.

ఒకరోజు విద్యార్థులమందరమూ సాయికుల్యంత్ సభామండపంలో కూర్చొని ఉన్నాము. స్వామి మా ముందు నిలబడి ఉన్నారు. ఇంతలో సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రిలో పనిచేసే ఒక సీనియర్ విద్యార్థి అప్పుడే వచ్చి మా వెనుక వరుసలో కూర్చున్నాడు. స్వామి వెంటనే “ఏయ్ ఇటూరా” అన్నారు. ఆలస్యంగా వచ్చినందుకు మందలిస్తారేమోనని

మేము అనుకుంటున్నాము. అందుకు భిన్నంగా స్వామి నవ్వుతూ విభూతి సృష్టించి అతనికిచ్చారు. జరిగినదేమిటో స్వామి స్వయంగా చెప్పసాగారు. “ఈరోజు ఉదయం ఆసుపత్రిలో ఒక హృద్రోగికి ఆపరేషన్ జరిగింది. అతడికి హార్ట్ లంగ్ మెషీను అమర్చారు. అకస్మాత్తుగా మెషీను ఆగిపోయింది. డాక్టర్లందరూ భయపడసాగారు. ఎంత ప్రయత్నించినా మెషీను పనిచేయడం లేదు. అప్పుడు ఆ రోగితో ఎలాంటి సంబంధమూ లేని ఈ పిల్లవాడు ఆపరేషన్ థియేటర్ బయటికి వచ్చి స్వామి ఫోటోముందు నిలబడి ప్రార్థించాడు. వెంటనే మెషీను అనూహ్యంగా పనిచేయడం మొదలుపెట్టింది. స్వామికి ఆ మెషీను ఆగిపోయిన విషయం తెలియనిది కాదు. కానీ, తన తోటివారికొరకు ప్రార్థించే అవకాశం అది. దానిని ఇతను సద్వినియోగపరచుకున్నాడు” అన్నారు.

స్వామికి తెలియని విషయమంటూ ఏదీ లేదు. కానీ, తోటివారికొరకు మన ప్రార్థన నిస్వార్థంగా ఉన్నప్పుడు స్వామి దయ తోటివారిపైనే కాక, మనపైకూడా దండిగా ఉంటుందని నేను తెలుసుకున్నాను. అక్కడ సరేజ్, ఇక్కడ ఎవరో ఒక హృద్రోగి. అక్కడ జగదీశ్, ఇక్కడ ఒక పూర్వవిద్యార్థి. సందర్భాలు వేరుకానీ, వారి నిస్వార్థత మాత్రం ఒక్కటే. ప్రార్థనలు వేరు, కానీ భగవానుని దయ, స్పందన మాత్రం ఒక్కటే. అందుకే కాబోలు స్వామి భక్తులందరూ, “సమస్త లోకాస్సుఖీనో భవంతు” అని

ప్రార్థించాలి, అని చెప్పారు. భగవంతుని అవ్యాజ కరుణను అందుకోవడానికి అదొక సువర్ణావకాశమని నాకు మెల్లమెల్లగా తెలిసివచ్చింది. ❖

సత్సంపదకు సద్వినియోగం, దుష్టసంపదకు దుర్వినియోగం సహజం

శ్లో॥ సతాం ధనం సాధుభి రేవ భుజ్యతే, దురాత్ముభి ర్దుశ్చరితాత్మనాం ధనమ్
శుకాదయ శ్చూతఫలాని భుంజతే, భవంతి నింబాః ఖలు కాకభోజనాః

మంచివారి సంపదలు మంచివారికే అనుభవానికి వస్తాయి. దురాత్ముల ధనములు దుష్టచరిత్రులకే వినియోగపడతాయి. మామిడిపండ్లను చిలుకలు ఆరగిస్తాయి. వేపపండ్లు కాకులకే భుక్తం అవుతాయి. ఇది లోకంలో జరుగుతున్నదే గదా.

(సూక్తిముక్తావళి)

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 65వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

ఇండోనేషియాలో కాన్సుల్ జనరల్ ఆఫ్ ఇండియాగా పనిచేసిన శ్రీ సి. రోమెల్, ఐ.ఎఫ్.ఎస్., దాదాపు నలభై సంవత్సరాలుగా బాబావారి భక్తులు. వారు తమకు కలిగిన అనుభవాలని ఇలా తెలుపుతున్నారు:

“వివిధ దేశాలలో నాకు భారతదేశపు రాయబారిగా పనిచేసే అవకాశం కల్గినది; వీటిలో చాలావరకు కమ్యూనిస్టు మరియు ఇస్లామిక్ దేశాలు ఉన్నాయి. ప్రభుత్వ విధులను నిర్వహిస్తూనే ఆయా దేశాల్లో కొత్త సాయి కేంద్రాలను స్థాపించుటలో స్వామి దివ్య హస్తాలలో ఒక ఉపకరణంగా పనిచేసే మహద్భాగ్యం నాకు కలిగింది.

ఆయా దేశాల మంత్రులను, ఉన్నతాధికారులను మర్యాదపూర్వకంగా కలుసుకున్న సందర్భాల్లో వారికి భారతీయ కళా ప్రతిమలను జ్ఞాపికలుగా ఇచ్చేటప్పుడు బాబావారి పుస్తకాలనుకూడా ఇచ్చే అలవాటు నాకుంది. అలాటి ఓ సందర్భంలో అంగోలా యొక్క ఫారిన్ సెక్రెటరీ అయిన శ్రీమతి మరియు జీసస్ హోలర్గారికి హోవర్డ్ మర్ఫెట్ రచించిన ‘మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్’ అనే పుస్తకాన్ని బహూకరించాను. దాని కవరుపై బాబావారి ఫోటోను చూచి ఆమె, “ఓ.. ఈయన భారతదేశపు గాడ్ మేన్ అన్నమాట!” అన్నారు. “బాబావారిని కోట్లాది ప్రజానీకం జీసస్ క్రీస్తును పంపిన తండ్రిగా కొలుస్తున్నారు” అన్నారు. ఈ సత్యాన్ని జీర్ణించుకోవటం ఆమెకు కొంత కష్టమైంది. స్వామిని తన ప్రాణస్నేహితునిగా భావించి అవసరమైనప్పుడు వారి సహాయం అర్థించవచ్చని చెప్పగా ఆమె ఆ పుస్తకాన్ని గౌరవపూర్వకంగా స్వీకరించింది.

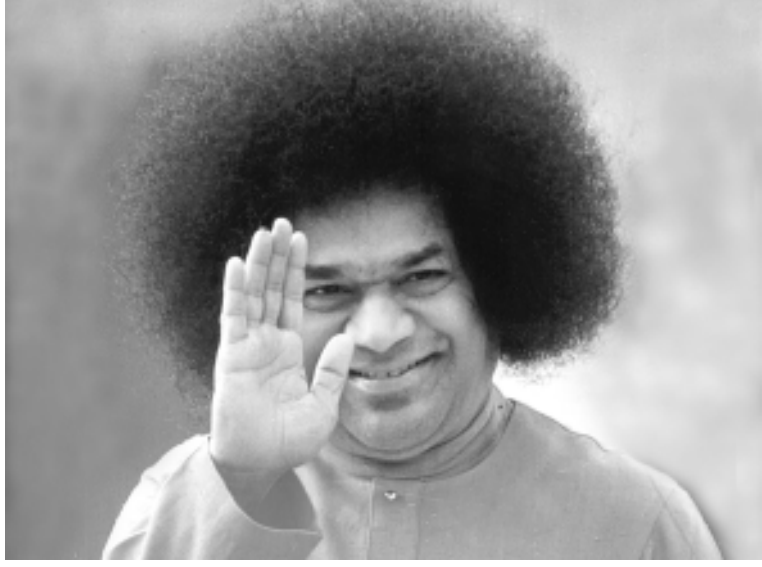
మరునాటి ఉదయమే ఆమె నా కార్యాలయంలోకి వచ్చి ఆనందోద్వేగంతో, “బాబా నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్” అన్నది. కొద్ది నెలలుగా ఆ దేశపు (అంగోలా) ప్రెసిడెంటు ఈమెను ఉపేక్షిస్తూ వచ్చారు. అట్టి తరుణంలో ఆమె మనసులో బాబా సహాయాన్ని అర్థించింది. అలా ప్రార్థించిన తక్షణమే ప్రెసిడెంటునుండి ఆమెకు పిలుపు వచ్చింది. ఆమె నమ్మలేనంతగా సమస్యలన్నీ తృటిలో పరిష్కారమైనాయి. బాబావారి పుస్తకాలను మరింతగా చదివి మానవతా విలువలను, భారతీయ సంస్కృతి - ఆధ్యాత్మికతలను గూర్చి ఆ ప్రాంతంలో గట్టిగా ప్రచారం చేస్తానని చెప్పింది.

మరో అద్భుతమైన మహిమద్వారా స్వామి ఆమె విశ్వాసాన్ని బలపరిచారు. ఆమె లువాండా బీచ్ లో స్నానం చేస్తుండగా ఒక షార్క్ ఆమెను మ్రింగబోయింది. తక్షణమే స్వామి ప్రత్యక్షమై దాన్ని ఎదిరించి తిప్పికోట్టారు. ఈ మహిమను ఆమె ఒక పోర్చుగీసు వారపత్రికలో ప్రచురించింది. అప్పటినుంచి ఆ దేశంలో మేము భజనలు, ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలు కొనసాగించాము.

వెంటిలేటర్లలో బాబా దర్శనం

ఈ సందర్భంలో మరో అద్భుత సంఘటన కూడా చెబుతాను - శ్రీ ఫో అనే ఆయన ఇండోనేషియా యొక్క సుమత్రా ప్రాంతానికి చెందిన సాయి సంస్థకు చైర్మన్, శ్రీ లియో అనేవారు వైస్ చైర్మన్. ఒకరోజు నేను వారిద్దరితో కలసి అక్కడకు కొంత దూరంలో ఉన్న ఒక పెద్ద ప్రైవేటు స్కూలుకు వెళ్ళాము. అందులో ఎనిమిదివందలమంది విద్యార్థులు చదువుకుంటున్నారు. ఆ స్కూల్లో ‘సత్యసాయి

ఎడ్యుకేషన్ ఇన్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్స్' (SSEHV) తరగతులను ప్రవేశపెట్టే విషయంలో అధ్యాపకుల్ని, విద్యార్థులను ఉద్దేశించి ఉపన్యసించేందుకై వెళ్ళాము. స్కూలు అధికారులు ఈ 'ఎడ్యుకేర్ ప్రోగ్రామ్'లోని ఔచిత్యాన్ని అర్థం చేసికొని, రాబోయే విద్యాసంవత్సరంలో దానిని ప్రవేశపెడతామని తెలియ జేశారు. తిరిగి వస్తూ మేము స్వామి ఫోటోలు కొన్నిటిని వారికి ఇచ్చాము. స్వామియొక్క మహిమలనుగూర్చి వారికి ఎంతమాత్రము చెప్పకుండా వారు SSEHV యొక్క సంస్థాపకులు అని మాత్రమే చెప్పాము.

అయితే, స్వామి సంకల్పం వేరుగా ఉంది. మేము మా కార్లలో తిరుగు ప్రయాణం మొదలుపెట్టబోతూ ఉంటే, ఆ స్కూలుయొక్క క్లాసులన్నిటిలో 'వెంటిలేటర్స్' (గోడ పైభాగపు కిటికీల)పై స్వామి తమ అభయహస్తం చూపుతూ ఆశీర్వాదిస్తున్న సజీవ దృశ్యం ప్రస్ఫుటంగా కనబడింది. అంతవరకూ స్వామిని చూడలేదు కాబట్టి ఆ దృశ్యాన్ని చూసి వారందరూ భయపడ్డారు. కొందరు క్లాసుల్లోంచి బయటికి పారిపోయారు. ప్రిన్సిపాల్ అత్యవసరంగా చైర్మన్ ఫోగారికి ఫోనుచేసి వెంటనే రావలసినదిగా ప్రార్థించారు. ఆయన రాకపోతే పిల్లలందరూ టీసీలు తీసికొని స్కూలు విడిచివెళ్ళిపోతారనే భయం వ్యక్తం చేశారు. స్కూలులో అందరికీ మేము స్వామి దివ్య జీవితాన్ని, కార్యక్రమాలను, స్వామియొక్క విశ్వజనీన ప్రేమను గూర్చిన వీడియోలను చూపించి విపులంగా చెప్పిన పిమ్మట అందరిలోనూ భయం తొలగి కుతూహలం పెరిగింది. వెంటనే స్కూలులో SSEHV తరగతులను ప్రారంభించాలని అధికారులందరూ నిశ్చయించారు. ఈ అద్భుత అనుభవం అక్కడి దేశస్థులనెందరినో ప్రభావితం చేసింది. ఎందరెందరో గుంపులు గుంపులుగా ప్రశాంతి నిలయం వచ్చి, బాబాను ప్రత్యక్షంగా దర్శించుకుని బాబా భక్తులుగా మారేరు.

పాడుగు పెరిగిన పూలమాలలు

ప్రపంచములోని మారుమూల దేశములలో కూడా స్వామియొక్క దివ్యప్రేమ సౌరభము ఎట్లు విరియుచున్నదో నేను ప్రత్యక్షంగా చూడగలిగాను. స్వామి సర్వత్ర ప్రత్యక్షమవుతూ తమ ఉనికిని వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

నేను ఇండోనేషియాలో దూతగా ఉన్నప్పుడు నాకు ఎన్నోరకాలైన మహిమలనుగాంచే భాగ్యం లభించింది. ఎందరెందరి భక్తుల ఇంట్లోనో విభూతి, కుంకుమ, అమృతం, విభూతితో 'అల్లాహు అక్బర్' అన్న వాక్యములు ఏర్పడడం చూశాను.

ఇండోనేషియా ముఖ్యంగా ఇస్లామ్ ప్రధానమైన దేశము. కొందరు మతోన్మాదులు సాయి ఉద్యమాన్ని సహించలేక, సాయిసంస్థ కార్యకలాపాలను హిందూమత ప్రచారంగా చిత్రీకరించి వ్యతిరేక ప్రచారం సాగించారు. అప్పుడు కాన్సుల్ జనరల్ ఆఫ్ ఇండియా హోదాలో నేను సాయి సంస్థ ఒక విశ్వజనీన ఆధ్యాత్మిక, సాంఘిక, స్వచ్ఛంద సేవాసంస్థయని; జాతి, మత భేదాల కతీతంగా సర్వమానవ శ్రేయస్సుకై నిస్వార్థంగా కృషి చేస్తున్న ఏకైక సంస్థయని ఇండోనేషియాలోని పత్రికలు, రేడియో, టీవీ మాధ్యమాలన్నింటిలో ప్రకటించాను.

అదే రోజు సాయంత్రం కాన్సులేట్ ప్రాంగణంలో సాయి భజన ఏర్పాటు చేశాం. దానికి రెండు శిరిడీ సాయి, సత్యసాయిబాబావార్ల నిలువెత్తు ఫోటోలు పెట్టుకున్నాం. రెండింటికీ ఒత్తయిన మల్లెపూల మాలలు వేశాం. భజనలో పెద్ద సంఖ్యలో పలు మతాలవాళ్ళు పాల్గొన్నారు. ఆనాడు స్వామి మాకు తోడు ఉన్నానంటూ అద్భుతంగా తెలియజేసి భక్తుల్లో విశ్వాసాన్ని పెంపొందించారు. మా అందరి కళ్ళముందు భజన జరుగుతున్నంతవరకూ శిరిడీ సాయి, పర్తిసాయి ఫోటోలకి వేసిన మల్లెపూల దండలు కదులుతూ, పరిమాణంలో పెరుగుతూ, ఆ ఫోటోలను నిలబెట్టిన పీఠములను దాటుతూ వచ్చేయి. భజనానంతరం అందరం ఆ దండలను నిశితంగా

పరిశీలించేం. ఆ దండలో దారం దృఢమైనది, సాగే అవకాశం లేదు. రెట్టింపు మల్లెపూలు కూడా ఆ దండలో చేరేయి.

ఈ ప్రత్యక్ష నిదర్శనం ఆధారంగా ఆనాడు అక్కడ చేరిన ముస్లింలతో సహా అందరు భక్తులు నాటినుండి మరింత శ్రద్ధాసక్తులతో సత్యసాయి సంస్థలు నిర్వహించే సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొనడం జరుగుతూ వచ్చింది. నేను 2011లో స్వచ్ఛందంగా పదవీ విరమణ చేసి, ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిరపడడం జరిగింది. ఇప్పటికీ అటువంటి అద్భుతాలు ఎన్నో జరుగుతున్నట్లు నేను ఉద్యోగం చేసిన ముస్లిం దేశాలనుండి మిత్రులు తెలియజేస్తూనే ఉన్నారు.”

(సశేషం)

ప్రేమను ఇవ్వండి, అనుగ్రహాన్ని అందుకోండి

మీ జీవితం ప్రేమమయం కావాలంటే మీలో దైవవిశ్వాసం పెరగాలి. దైవవిశ్వాసం ఉంటే మీరు దేనినైనా తప్పక సాధించగలరు. అంగట్లోకి పోయి పది రూపాయలైనా చెల్లించకపోతే కనీసం కర్చీఫ్ అయినా చిక్కుడు కదా. భగవంతుడు కూడా ఒక వ్యాపారస్థుడే! భగవంతుడు చేసే వ్యాపారం ఎలాంటిది? లౌకికమైనది కాదు, అది ఆధ్యాత్మిక వ్యాపారం. ప్రేమను ఇవ్వండి, అనుగ్రహాన్ని అందుకోండి. మీ చింతలను, దుఃఖమును ఇవ్వండి; భగవంతునినుండి ఆనందమును అందుకోండి. ఇదే మీరు భగవంతునితో చేయవలసిన వ్యాపారం. కానీ, ఈనాడు మీరు చేస్తున్న వ్యాపారం ఎలాంటిది? దేవాలయానికి వెళ్ళి, “ఓ భగవంతుడా! నేను పరీక్షలో పాసైతే నీకు రెండు కొబ్బరికాయలు కొడతాను” అని మొక్కుకుంటున్నారు. భగవంతునికి కొబ్బరికాయ లెందుకు? అతనేమైనా పచ్చడి చేసుకుంటాడా? ఇలాంటి మొక్కులవల్లనే ఆధ్యాత్మికం చులకనైపోతున్నది. కొంతమంది భక్తులు తిరుపతికి వెళ్ళి, “స్వామీ! నాకు లాటరీ వచ్చిందంటే నీకు నా తల వెంట్రుకలిస్తాను” అని మొక్కుకుంటారు. మీ గలీజు బొచ్చు భగవంతునికి ఎందుకు? మీ దుర్గుణాలను, దురాలోచనలను భగవంతునికి ఇవ్వాలి; భగవంతుని నుండి సద్గుణాలను, సదాలోచనలను అందుకోవాలి. భగవంతుడు ‘రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఛైర్మన్’ వంటివాడు. మీవద్ద ఒక చినిగిపోయిన, పాతబడిన నూరు రూపాయల నోటున్నదనుకోండి. దానిని రిజర్వ్ బ్యాంకులో ఇస్తే దానికి బదులు ఒక క్రొత్త నోటును మీకిస్తారు. అదేవిధంగా, దుర్భావాలతో కలుషితమైన మీ హృదయాన్ని భగవంతుడనే ‘రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఛైర్మన్’కి ఇస్తే, ఆయన మీకు సద్గుణాలను, సద్భావాలను అందిస్తాడు. ఆధ్యాత్మికమనగా పూజలు చేయటం కాదు, ప్రేమను అభివృద్ధిపర్చుకోవాలి.

- బాబా

సాయి సన్నిధి

వివిధ సాయి సంస్థలలో ఉద్యోగ బాధ్యతలను నిర్వహిస్తున్న శ్రీ సత్యసాయి పూర్వ విద్యార్థులు 2016 సెప్టెంబరు 4 ఉదయం ప్రశాంతి నిలయంలో పూర్ణచంద్ర సభామండపంలో సమావేశమై గత సంవత్సర కాలంలో సమాజంపై వారు చేపట్టిన వివిధ కార్యక్రమాల సత్ప్రభావాన్ని పరిశీలించారు. భవిష్యత్ కార్యాచరణ గురించి చర్చించారు.

ఆరోజు సాయంవేళలో సాయికుల్యంత్ హాలులో సమావేశమై భగవాన్ బాబావారితో విద్యార్థులకున్న దివ్య ప్రేమానుబంధాన్ని వివరించారు. అనేక సందర్భాలలో భగవాన్ బాబావారితో వారికి కలిగిన దివ్యానుభూతులను భక్తులతో పంచుకున్నారు. భగవాన్ దివ్య ప్రభావం వారి జీవితాలను ఉత్తమ శ్లోకపథంవైపుకు నడిపిస్తున్నదని వారు పేర్కొన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని పథకానికి నేతృత్వం వహిస్తున్న శ్రీ సత్యజిత్ భగవాన్ బాబావారి ఆశయాల సాధనకు విద్యార్థులు కృషిచేస్తే, అదే భగవాన్ కి సంతృప్తి కలిగిస్తుంది అన్నారు. 'సాయి సన్నిధి' సమావేశం భగవాన్ తో పూర్వ విద్యార్థులకున్న ప్రేమానుబంధానికి నిదర్శనమన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, వైట్ ఫీల్డ్ లో పనిచేస్తున్న శ్రీ వి. కార్తీక్ తోటివారికి ఆనందాన్ని పంచి ఇవ్వాలన్న భగవాన్ బాబావారి

సందేశాన్ని గుర్తుచేశారు. భగవాన్ దివ్య చరణాలను విడువకుండా ఉన్నవారిని ఆ అనుబంధమే రక్షిస్తుందని, వారు సత్యపథాన్ని విడనాడకుండా కాపాడుతుంది అన్నారు. 'రేడియో సాయి'లో పనిచేస్తున్న శ్రీ అరవింద్ బాలసుబ్రహ్మణ్యం శ్రీ కస్తూరి రచించిన 'సత్యం శివం సుందరం'లోని విశేషాలను ప్రస్తావించారు. ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ కు చెందిన శ్రీ చంద్రశేఖరన్ తన కోరిక ఎంతో స్వల్పమైనదైనా, స్వామి ఏవిధంగా స్పందించారో వివరించారు. ఒకరోజు తనకు మందిరంలో ప్రసాదంగా లభించిన మామిడిపండును 'సాయిగీత'కు తినిపించానని, అయితే ఆ తరువాత తనకు ఆ ప్రసాదాన్ని ఆస్వాదించే అవకాశం పోయిందే అని చింత కలిగిందన్నారు. హాస్టల్ కు వెళ్ళి తన కప్ బోర్డును తెరచి చూడగా, అక్కడ ఒక తాజా మామిడిపండు ఉన్నదని, తన కప్ బోర్డును తెరిచే అవకాశం ఎవరికీ లేదని, భగవాన్ బాబావారి తనకొరకు ఆ మామిడిపండును అక్కడ ఉంచారని తనకు అవగతమయినదన్నారు. భక్తులను సేవిస్తే, అది స్వామిని సేవించడమే అన్నారు.

గణేశ చతుర్థి

సెప్టెంబరు 5వ తేదీన ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో గణేశ చతుర్థి వేడుకలను పురస్కరించుకొని విద్యార్థులు గణేశ స్తోత్రాలను, భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. అనంతరం, ప్రసారమైన దివ్య సందేశంలో భగవాన్ బాబావారు బుద్ధి, విజ్ఞానముల మూలతత్త్వమే వినాయక తత్త్వమన్నారు. మంచి చెడ్డలకు మూలకారణం మానవుని సంకల్పములే అన్నారు.

సెప్టెంబరు 7వ తేదీన సాయం సమయంలో సాయి విద్యార్థులు అలంకరించిన గణేశ ప్రతిమలను వేద ప్రవచనంతో, నామసంకీర్తనతో సాయికుల్యంత్ హాలులోకి తోడ్కొని వచ్చి, మందిరానికి ప్రదక్షిణ చేసి అనంతరం నిమజ్జనానికి తీసుకు వెళ్ళారు. రక్షణ దళ వాహనంవలె అలంకరించిన గణపతి రథం ప్రత్యేక ఆకర్షణగా నిలిచింది.

ఓణం ఉత్సవాలు

కేరళ రాష్ట్ర సాయి భక్తులు సెప్టెంబరు 9వ తేదీనుండి ఆరు రోజులపాటు ప్రశాంతి నిలయంలో ఆధ్యాత్మిక సంభరితమైన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను భగవాన్ దివ్య చరణాలచెంత సమర్పించి ఓణం మహోత్సవాలను జరుపుకున్నారు. సెప్టెంబరు 9వ తేదీన కేరళ అసెంబ్లీలో యువ సభ్యులు శ్రీ శబరినాథన్ ఉపన్యసించారు. మానవ సమాజం నేడు సంక్లిష్టమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటున్న దని, ఈ పరిస్థితులను చక్కబరచడానికి, ముఖ్యంగా విద్య మరియు వైద్యరంగాలలో మార్పు తీసుకురావడంలో సాయిసంస్థ ప్రతిష్ఠాత్మకమైన పాత్రను పోషించవలసి ఉన్నదన్నారు.

సెప్టెంబరు 10వ తేదీన కేరళ హైకోర్టు మహిళా న్యాయమూర్తి అనుశివరామన్ తమ ప్రసంగంలో సంకుచిత భావాలను విడనాడి, అడ్డుగోడలను ఛేదించి, ప్రపంచ మానవాళి ఏకం కావాలని, ఈ లక్ష్య సాధనకు భగవాన్ ప్రబోధముల ఆచరణ దోహదపడుతుంది అన్నారు. తదుపరి శ్రీ సనల్ కుమార్ వర్మ, వారి సహచరులు సంప్రదాయ భజన సంగీతాన్ని అందించారు.

సెప్టెంబరు 11వ తేదీన కేరళ కేంద్ర విశ్వవిద్యాలయ వైస్ఛాన్సలర్ డా॥ జి. గోపాల్ కుమార్ ప్రసంగించారు. విలువల పతనంతో మానవాళి జీవన సరళి దిగజారి పోయిందని, అయితే భారతదేశాన్ని సంఘటిత శక్తిగా నిలబెట్టిన ఆధ్యాత్మికత ప్రపంచాన్ని తిరిగి సన్మార్గంలో నడిపించగలదన్న ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేశారు. ఈ మార్పు తీసుకురావడంలో విలువలతోకూడిన విద్య ప్రముఖ పాత్ర పోషించగలదన్నారు. ప్రశాంతి నిలయం ప్రపంచ ఆధ్యాత్మిక కేంద్రంగా చిరకాలం మనగలదన్నారు. ట్రావన్కోర్ దేవాస్వమ్ బోర్డు ప్రెసిడెంటు శ్రీ ప్రయార్ గోపాల కృష్ణన్ ఆధ్యాత్మికత మతవిశ్వాసాలకు అతీతమైన దన్నారు. భగవాన్ బాబావారు నిర్దేశించిన ఆధ్యాత్మిక మార్గం నిర్దుష్టం, మహోన్నతం అంటూ, ఈ మార్గాన్ని త్రికరణశుద్ధితో అనుసరించవలసిన గురుతర బాధ్యత సాయి భక్తుల భుజస్కుంధాలపై ఉన్నదన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ కంట్రోలర్ ఆఫ్

ఎగ్జామినేషన్స్ శ్రీ సంజయ్ సహానీ బాలవికాస్ బాలలను, విద్యార్థులను, ఆధ్యాపకులను ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు. భగవాన్ ప్రారంభించిన మానవతావిలువలతో కూడిన విద్యావిధానాన్ని వివరించారు. కార్యక్రమంలో చివరిగా ప్రముఖ నేపథ్య గాయని అంబిలి సంకీర్తన చేశారు.

సెప్టెంబరు 12వ తేదీన ఉదయం పాలక్కాడ్ జిల్లాకు చెందిన వర్ధమాన గాయనీమణులు కుమారి భద్ర మరియు కుమారి రుద్ర సమర్పించిన సంకీర్తనారవళిలో 'సాయీశ్వరా శంకరా', 'భావయామి రఘురామం' చోటుచేసుకున్నాయి.

ఆరోజు ఓణం వేడుకలలో భాగంగా పూర్ణచంద్ర హాలులో శ్రీ సత్యసాయి మహా అర్చన యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు.

హృదయ సంగమం: కేరళ రాష్ట్ర సాయి సంస్థ శ్రీ సత్యసాయి రీహబిలిటేషన్ పథకంద్వారా రోగులకు శస్త్ర చికిత్సానంతర సేవలను అందిస్తున్నది. శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులలో శస్త్రచికిత్సలు చేయించుకొని, ఈ రీహబిలిటేషన్ పథకంద్వారా లబ్ధి పొందుతున్నవారు సెప్టెంబరు 12వ తేదీన సాయం సమయంలో సాయికుల్యంత్ హాలులో సమావేశమై వారి అనుభవాలను భక్తులతో పంచుకున్నారు. ముందుగా, శ్రీ సత్యసాయి రీహబిలిటేషన్ పథకానికి నేతృత్వం వహిస్తున్న డా॥ ఆనందమోహన్ ఈ పథకాన్ని వివరించారు. అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, ప్రశాంతిగ్రామ్ లో చికిత్స పొంది ఆరోగ్యవంతుడైన శ్రీ ప్రాంక్షిన్ మాట్లాడారు. తాను క్రైస్తవుడనని, భగవాన్ బాబాపట్ల తనకు విశ్వాసం ఉండేది కాదని, పైగా విమర్శించేవాడినని, అయితే తాను తీవ్రమైన శారీరక బాధకు గురియై, మానసికంగా కూడా కృంగిపోయి ఉన్న రోజులలో తన ఇష్టదైవమైన జీసస్ ను మనసారా ప్రార్థించానని, ఒకరోజు భగవాన్ బాబావారు తనకు దర్శనమిచ్చి సాంత్వన కలిగించారని, శారీరకంగా ఉపశమనం కలగడంతో మానసికమైన ఒత్తిడినుండి కూడా బయటపడ్డానని, ఈ అనుభవం తనకు కనువిప్పు కలిగించిందన్నారు.

అనంతరం, అలపుర్లు జిల్లా సాయి యువత సభ్యులు 'ధర్మో రక్షతి రక్షితః' నాటికను సమర్పించారు. శ్రీరాముడు అరణ్యవాసానికి వెళ్ళడం, రాజ్యాభిషిక్తుడు కావడానికి భరతుని విముఖత ఈ నాటికలో ముఖ్య ఘట్టాలు.

సెప్టెంబరు 13వ తేదీన ఉదయం కేరళ బాలవికాస్ బాలలు 'హిజ్ మాస్టర్స్ వాయిస్' సంగీత కార్యక్రమాన్ని సమర్పించారు. ఆరోజు సాయంకాలం శ్రీ జయకుమార్, ఐ.ఎ.ఎస్., ఉపన్యసించారు. వీరు కేరళ ప్రభుత్వంలో ఛీఫ్ సెక్రెటరీగా పనిచేసి, పదవీ విరమణచేసి, ప్రస్తుతం మళయాళం విశ్వవిద్యాలయానికి వైస్ ఛాన్సలర్ గా సేవల సందిస్తున్నారు. శ్రీ జయకుమార్ మహాబలిని ఆదర్శంగా తీసుకొని కేరళ ప్రజలు అహంకారాన్ని భగవాన్ బాబా వారి దివ్య చరణాలచెంత సమర్పించి శరణాగతులు కావాలన్నారు. తదుపరి, కేరళ ప్రభుత్వంలో సెక్రెటరీగా పనిచేస్తున్న శ్రీ కె.ఆర్. జ్యోతిలాల్, ఐ.ఎ.ఎస్., ఓణం పండుగ ముఖ్య సూత్రాలను వివరించారు. అవి: ఆడిన మాట తప్పుకు, చెడును యోచించకు, అహంకారాన్ని త్యజించు.

వీరి ప్రసంగానంతరం, శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ (అలువ) బాలలు 'ఓణం విత్ మదర్ సాయి' సంగీత నృత్య నాటికను సమర్పించారు. వామనావతారానికి, శ్రీ సత్యసాయికి అభేదాన్ని తెలియజేస్తూ, శ్రీ సత్యసాయి తమ ప్రేమాస్రంద్వారా మానవాళిలో పరివర్తన తీసుకువస్తున్నారన్న సందేశాన్ని ఈ నాటిక అందించింది.

తిరు ఓణం: సెప్టెంబరు 14వ తేదీన ఉదయం కోజికోడ్ బాలవికాస్ బాలలు వివిధ మత విశ్వాసాలను అనుసరించేవారు వైషమ్యాలను వీడి, ఏకాత్మభావాన్ని పెంపొందించుకోవాలన్న భగవాన్ సందేశాన్ని, 'యూనిటీ ఆఫ్ ఫెయిత్స్' నృత్యంద్వారా ఆవిష్కరించారు.

ఆరోజు సాయంకాలం శ్రీ కె.యన్.ఎ. ఖాదర్ (సెక్రెటరీ, ఇండియన్ యూనియన్ ముస్లిం లీగ్, మల్లాపురం జిల్లా, కేరళ) తమ ఉపన్యాసాన్ని 'ఓం సహనా వవతు సహనౌ భువక్తు...'తో ప్రారంభించారు. ఓణంను సాధారణంగా పంటఫలాలు అందే సమయంలో చేసుకునే పండుగగా భావిస్తారు. అయితే, మనలో సత్కర్మలనే

పంటలను పెంచి, ఆ ఫలాలను అనుభవించడమే ఓణం పండుగగా భావించాలి అన్నారు. తదుపరి కేరళ సత్యసాయి సేవాసంస్థ నిర్వహించిన వ్యాసరచన పోటీలో గెలుపొందినవారికి శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు బహుమతులను ప్రదానం చేశారు.

అనంతరం, ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబా ప్రహ్లాద వృత్తాంతాన్ని వివరిస్తూ శీలము మానవునికి అత్యంత ప్రధానమైనదన్నారు. శీలము పోతే కీర్తి, సంపద కూడా పోతాయి అన్నారు.

అఖిల భారత మహిళా సమ్మేళనం

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, జాతీయ విభాగం ప్రశాంతి నిలయంలో సెప్టెంబరు 24, 25 తేదీలలో అఖిల భారత మహిళా సమ్మేళనాన్ని నిర్వహించింది. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, మహిళా విభాగపు కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి కమలా పాండ్య సెప్టెంబరు 24వ తేదీన ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో భారతదేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి వచ్చిన 3000 మంది ప్రతినిధులను ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు. సృష్టిలో మహిళకున్న విశిష్ట స్థానాన్ని ప్రస్తావించారు. ప్రార్థన, సాయి సాహిత్య పఠనం, నిస్వార్థ సేవల ప్రాముఖ్యాన్ని ప్రతి ఒక్కరు గుర్తించాలన్నారు.

అనంతరం, గతంలో సాయిసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులుగా పనిచేసిన శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్, 'పుమన్, ది పిల్లర్ ఆఫ్ డ్రైంగ్ అండ్ వేల్ఫ్యాస్' గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరించారు. నాటి ముఖ్య అతిథి శ్రీమతి వందిత శర్మ, ఐ.ఎ.ఎస్., వేదకాలంలో మహిళకు సమాజంలో ఉన్నత స్థానం ఉండేదని, ఆధునిక సమాజంలో, ఈ స్థితిలో కొంత మార్పు సంభవించినప్పటికీ నేటికీ మహిళ కుటుంబంలో, సమాజంలో, ఇంకా దేశ స్థాయిలో కూడా గణనీయమైన పాత్ర పోషిస్తూనే ఉన్నదన్నారు. తదుపరి, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, కర్ణాటక విభాగంవారు సంకీర్తన చేశారు. ఈ కార్యక్రమాలకు ముందు మహిళావిభాగంవారు ప్రశాంతి నిలయమందలి సత్సంగ్ హాలులో 'శ్రీ సత్యసాయి అర్చణం' ప్రదర్శనను ఏర్పాటు చేశారు.

సెప్టెంబరు 24వ తేదీ సాయంవేళలో 'నారీ ఏక్ శక్తి' సంగీత నృత్య నాటిక ప్రదర్శింపబడింది. సతీ సావిత్రి, పుట్టిబాయి ఉదంతాలు, గోపికల మధుర భక్తి ఈ నాటికలో ప్రధానాంశాలు. మాతృదేశ సంరక్షణకై ఆంగ్లేయులను ఎదిరించి, అసువులు బాసిన ఈశాన్య ప్రాంత బాలిక చరిత్ర ఈ నాటికలో ప్రత్యేక ఆకర్షణ.

సెప్టెంబరు 25 ఉదయం తమిళనాడు మహిళా విభాగంవారి వేద ప్రవచనంతో కార్యక్రమం ప్రారంభమయింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు తెలంగాణా రాష్ట్రాల బాలికలు బ్యాండ్ వాదనతో ముందు నడువగా, వివిధ రాష్ట్రాల సంప్రదాయాలను ప్రతిబింబిస్తూ మహిళలు ఊరేగింపుగా సాయికుల్యంత్ హాలులోకి ప్రవేశించారు. అనంతరం, మహిళా విభాగపు జాతీయ కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి నీతా ఖన్నా భవిష్యత్ కార్యాచరణను వివరించారు. సాయి సంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య మహిళా సభ్యుల కృషిని కొనియాడుతూ, భగవాన్ బాబావారే కర్త, మనం నిమిత్తమాత్రులం అన్న భావనతోనే మనం కార్యోన్ముఖులం కావాలన్నారు.

ఎంతోకాలంగా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, మహిళా విభాగంలో విశిష్ట సేవలను అందిస్తున్న మహిళలను ఈ జాతీయ సమ్మేళనంలో సత్కరించారు.

హృషీకేశ్ లో శ్రీ సత్యసాయి ఫూట్

శ్రీ సత్యసాయి ఫూట్ ప్రారంభోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, ఉత్తరాఖండ్ సెప్టెంబరు 9 నుండి సెప్టెంబరు 11వరకు హృషీకేశ్ లో వైదిక, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించింది. సెప్టెంబరు 9వ తేదీన గణేశ హోమంతో కార్యక్రమాలను ప్రారంభించారు. అనంతరం హర్యానా - చండీఘడ్ బాలవికాస్ విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు. ఆరోజు సాయంవేళ హృషీకేశ్ శ్రీ సత్యసాయి స్కూలు విద్యార్థులు గంగామాతపై ఒక నాటికను ప్రదర్శించారు. తదుపరి, ప్రశాంతి భజన బృందమువారు గంగామాతను కీర్తిస్తూ భజన పాటలు పాడారు. హృషీకేశ్ శ్రీ సత్యసాయి స్కూలు విద్యార్థులు గంగామాతకు, భగవాన్ బాబావారికి హారతి

ఇచ్చారు. అంతకుముందు 'సాయి అన్నపూర్ణ భోజనశాల'ను శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్ ప్రారంభించారు.

సెప్టెంబరు 10వ తేదీన ఉదయం లక్ష్మణ రఘూలా వద్ద నగర సంకీర్తన చేశారు. సాయి సంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య విశాలమైన శ్రీ సత్యసాయి ఫూట్ ను ప్రారంభించారు. ఈ ఫూట్ శ్రీ సత్యసాయి మందిర్, నార్త్ ప్రశాంతిని ఆనుకొని ఉన్నది. భగవాన్ 1982లో ఈ మందిరంలో బసచేశారు.

ఫూట్ ప్రారంభోత్సవానికి ముందు శ్రీ వేదనారాయణ నేతృత్వంలో ఏకాదశ రుద్రాభిషేకం జరిగింది. శ్రీ సత్యసాయి ఫూట్ వద్ద ప్రత్యేకంగా నిర్మించిన మందిరంలో భగవాన్ బాబావారి చలువరాతి పాదముద్రలను శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ ప్రతిష్ఠించారు. 40 సం॥ల క్రితమే ఈ పాదముద్రలకు రూపకల్పన జరిగింది. నాలుగు దశాబ్దాలుగా ప్రశాంతి నిలయం భజన మందిరంలో భక్తుల ప్రార్థనలను స్వీకరించి ఈ పాదుకలు తేజోమయమయ్యాయి.

సెప్టెంబరు 10వ తేదీన సాయంకాలం ప్రశాంతి నిలయం నుండి వచ్చిన సాయి విద్యార్థులు భక్తి సంగీతాన్ని వినిపించారు. ఆరోజు రాత్రి ప్రముఖ గాయకులు శ్రీ అనూప్ జోలోట ఒక సంగీత విభావరిని నిర్వహించారు. శ్రీ సత్యసాయి ఫూట్ ను 18 అడుగుల గంగామాత విగ్రహం, భగీరథుని విగ్రహం అలంకరించాయి. ప్రశాంతి కౌన్సిల్ చైర్మన్ డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి శ్రీ సత్యసాయి మందిరం వెలుపల 23 అడుగుల సదాశివుని విగ్రహాన్ని ఆవిష్కరించారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు జస్టిస్ ఎ.డి. మిశ్రా శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ విగ్రహాన్ని ఆవిష్కరించారు.

సెప్టెంబరు 11వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి వేదిక్ లర్నింగ్ సెంటర్ ను 'ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్' డైరెక్టర్ శ్రీ బి.జి. పిత్రే ప్రారంభించారు. ఈ కేంద్రంలోని గ్రంథాలయాన్ని బాలవికాస్ జాతీయ కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి నిమ్మి కన్వర్ ప్రారంభించారు.

- బివి చతుర్వేది

“సమస్త లోకాస్పృఖిన్తో భవంతు”

Date of Publication 1st November 2016

హృషీకేశలో ప్రతిష్ఠితమైన సాయి భగవానుని
చలువరాతి పాదముద్రలు

గణేశ నిమజ్జనోత్సవం

అఖిల భారత మహిళా సమ్మేళనం

ఆత్మజ్ఞానము

పూజించేవాడు భక్తుడని, పూజింపబడేవాడు దేవుడని మీరు భావిస్తున్నారు. కానీ, భక్తుడు భగవంతుడు ప్రత్యేకంగా లేరు. పూజించేవాడూ భక్తుడే, పూజింపబడేవాడూ భక్తుడే. అందరియందున్న ఆత్మ ఒక్కటే అయినప్పుడు దూషణ భూషణలు కేవలం భ్రాంతి తప్ప వేరుకాదు. అనేకత్వంలో ఉన్న ఏకత్వమే బ్రహ్మ. ఏకత్వాన్ని అనేకత్వంగా విభజించడమే భ్రమ. ఇట్టి భ్రాంతియే కలహములను సృష్టిస్తున్నది. అనేకత్వంలోని ఏకత్వాన్ని దర్శించడానికి ప్రయత్నించాలి. దీనిని మించిన సాధన లేదు. “నేను, స్వామి వేరుకదా” అని మీరనుకుంటారు. ఇది చాలా పొరపాటు. మీరు, నేను వేరుకాదు. నేను మీవాడను కాదు, మీరు నావారు కాదు. మీరు, నేను ఒక్కటే. “అద్వైత దర్శనం జ్ఞానం” ఈ జగత్తులో రెండు లేనేలేవు. ఉన్నది ఒక్కటే, ఒక్కటే, ఒక్కటే. అదే ఆత్మ (నేను). ఒకటికి ఒకటి కలిపితే రెండవుతుందిగాని, కోట్లకొలది ‘నేను’లను కలిపినప్పటికీ అది ‘నేను’గానే ఉంటుంది. ఆ ‘నేను’ అనేదే దైవం. ఈ చిన్న వాక్యంలోనే వేదాంత సారమంతా ఇమిడియున్నది.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, అన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీసర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam - 515134, Anantapur district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : B.V. Ramana Rao